

ትምህርት አስር

ገላትያ 6: 1-18

የመጀመሪያ ቀን

«ከእናንተ እያንዳንዱ የአንዱን ሽክም ይሸከም፤ እንዲሁም

የክርስቲስን ሕግ ፈፅሙ» ገላትያ 6: 2»

በምድር የምንኖረው ህይወት ብዙ ጊዜ በተለያዩ ዓይነት ሽክሞች የተሞላ ነው። በኃጢአት እንወድቃለን፤ እንታመማለን፤ ከቅርብ ወዳጆቻችን ወይም ከቤተሰባችን ሰው ይሞታል፤ እንዲሁም ብዙ ሃዘን የተሞላባቸው ሁኔታዎች ያጋጥሙናል። ይህ ማለት እኛ መንፈሳዊ ክርስቲያኖች አይደለንም ማለት አይደለም። ነገር ግን በምንኖርባት በዚች ኃጢአት በተሞላች ዓለም ውስጥ ምንጊዜም ቢሆን የምንሸከማቸው ሽክሞች አይጠፋም ማለት ነው። የገላትያን ክርስቲያኖች ከእውነት መንገድ ያስቱ የነበሩ ሐሰተኛ መምህራን በገላትያ ክርስቲያኖች ላይ ሸክም (ቀንበር) ጥለዋል። እንዲሁም በዚሁ ክፍል ላይ «እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአብሔርን ለምን አሁን ትፈቃተናላችሁ» ይላል። ይህ ቀንበር የሙሴ ሕግ ነበር። አንዳንድ ክርስቲያን

መሪዎች ዛሬም ምዕመናቸው የሚሸከሟቸውን ሸክሞች ይጨምራሉ። ክርስቲያን ለመሆን ወይም ጥሩ ክርስቲያን ሆኖ ለመገኘት የሚያስችሉ መመሪያዎች ይጨምራሉ። ምንም እንኳን ከእነዚህ መመሪያዎች አንዳንዶቹ ጥሩና አስፈላጊ ቢሆኑም አብዛኛዎቹ ክርስቶስን ለመምሰል በመረለግ ሽክም በተሸከሙት ላይ ተጨማሪ ሽክም ይሆኑባቸዋል።

1ኛ ጥያቄ:- አንዳንድ መሪዎች ክርስቲያኖች በተሸከሙት ሽክም ላይ የሚጨምሩባቸው ሽክሞች ምንድን ናቸው?

ሽክም ላላቸው ክርስቲያኖች መፅናናት የሚመጣው እንደኛ ከእግዚአብሔር ነው። በመከራ ጊዜ የምንሸከምበትን አትም ይሰጠናል። በፍጥነትም ነገርን ሁሉ ለበን እንደሚያደርገልን ተስፋ ይሰጠናል፤ መዝ.55:22 እና ሮሜ 8:28። ክርስቶስ የሰጠን ቀንበርና ሽክም ቀላል የሚሆነው በእርሱ ላይ ስንጥለው ብቻ ነው፤ ማቴ.11:28-30 እና 1ኢጥ.5:1።

2ኛ ጥያቄ:- ካሉብህ ሽክሞች አንዳንዶቹን ጥቀስ። እነዚህን በጌታ ላይ ጥለሃቸዋል ወይንስ ተሸከመሃቸዋል? አሁን እነርሱን በጌታ ላይ ለመጣል ጊዜ ውሰድ።

ሌላው እግዚአብሔር እኛን በሽክሞችን የሚረዳበት መንገድ በሌሎች ክርስቲያኖች አማካይነት ነው። ብዙ ሐሰተኛ አስተማሪዎች እንደሚያደርጉት በሌሎች ሽክም ላይ ሌላ ሽክም በመጫን ፋንታ በክርስቶስ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን የሆኑትን ሽክም ለመሸከም መረዳዳት አለብን። ይህም ግለት ችግሮቻችንን ለሌሎች ለማከራ ትዕቢት የሚሰጣን ልዩ መንፈሳውያን ሰዎች ለመሆን መጥከር የለብንም እንዲሁም የሌሎችን ችግር ለማዳመጥ የምንችል መሆን አለብን።

የሙሴ ሕግ ማድረግ ስለሚገባንና ስለማይገባን ነገሮች መመሪያ ይሰጣል። ነገር ግን የክርስቶስ ሕግ ከዚህ በበለጠ የሌሎችን ችግር እንደገረዳና እኛ እነርሱን ልንረዳ የምንችልበትን ሁኔታ እንድንመለከት ያዘናል። ብዙ ሰዎች ክርስትናን ማድረግ ስለሚገባቸውና ስለማይገባቸው ነገሮች የሚናገር መመሪያ አድርገው ያዩታል። ኢየሱስ ያተኮረው ሰዎች አንድን ነገር ለምን እንደሚያደርጉ በሚያሳየው ውስጣዊ ፍላጎታቸው ላይ ነው። እርስ በእርሳችሁ ተፋቀሩ የሚለው የክርስቶስ ሕግ ዮሐ.13:34፤ 15:12 የሌሎችን ሽክም እንዲሰማን የራሳችንን ምቹት ብቻ እንዳንረዳግ ይጠይቀናል።

3ኛ ጥያቄ:- ሀ. ሌሎች ክርስቲያኖች የአንተን ሽክም የሚሸከሙባቸውን አንዳንድ መንገዶች ጥቀስ። ለ. አንተ የሌሎችን ሽክም የምትሸከምባቸውን መንገዶች ጥቀስ ሕ. የሌሎችን ሽክም በመሸከም የክርስቶስን ሕግ በተሻለ ሁኔታ ልትፈፅም እንዴት ትችላለህ?

4ኛ ጥያቄ:- ገላትያ 6:1-18 አንብብ። ሀ. ሌላውን ሰው በኃጢአት ውስጥ ሲያየው የክርስቲያን ሃላፊነት ምንድን ነው? ለ. ገበሬ ከሚያደርገው መዝራትና ማጫድ ጋር እኛ በክርስቲያናዊ ህይወታችን እንዴት እንደምንዘራና እንደምናጭድ አመሳሰል።

5ኛ ጥያቄ:- የጳውሎስን ሁኔታ ከሐሰተኞቹ መምህራን ሁኔታ ጋር አነፃፅር።

ሁለተኛ ቀን ክፍል አንድ: ገላትያ 6:1-6 አጥና።

6ኛ ጥያቄ:- አንድ ሰው ሌላውን ክርስቲያን ከኃጢአት መመለስ ከፈለገ ምን ዓይነት አቋም ሊኖረው ይገባል?

7ኛ ጥያቄ:- ኃጢአትን የሚያደርግ ክርስቲያን በምን መንገድ ነው መመለስ የሚገባው?

8ኛ ጥያቄ:- ንጢአተኛውን ከኃጢአት መመለስ የሚፈልግ ክርስቲያን መጠንቀቅ የሚገባው ምንድን ነው? ለምን?

9ኛ ጥያቄ:- የክርስቶስን ሕግ የሚፈፅመው ምንድን ነው? ይህ እንዴት እንደሚደረግ ጥቂት ምሳሌዎችን ስጥ።

10ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያን ራሱን ከማን ጋር ነው ማገፀር ያለበት? እያንዳንዱ ክርስቲያን ምን ማድረግ አለበት?

11ኛ ጥያቄ:- ተማሪው ለአስተማሪው ምን ኃላፊነት አለበት? ይህንን እውነት የሚያስተምሩ ጥቂት ሌሎች የአዲስ ኪዳን ጥቅሶችን ጥቀስ።

ማሳሰቢያ

በገላትያ 5:25 ጳውሎስ «በመንፈስ ብንኖር በመንፈስ እንመላለስ» ይላል። ከዛም በመቀጠል በመንፈስ ስንመላለስ ትምክህተኞች እንደማንሆንና ከሌሎች ጋር አለመስማማትን እንደማንፈጥር ያሳያል። በመንፈስ ስንመላለስ የሚለወጠው ልባችን ብቻ ሳይሆን ህይወታችንም ጭምር ነው። በመንፈስ ኃይል ስንመላለስ ከሌሎች ጋር በተለይም ከክርስቲያኖች ጋር መንፈስን ደስ በሚያሰኝ መንገድ እንዳመዳለን። የራሳችንንም ጥቅም በመፈለግ ፋንታ በዙሪያችን ያሉትን የሌሎችን ሽክም መሸከም እንፈልጋለን። በመንፈስ የተሞሉ ክርስቲያኖች ኃላፊነት ከሆኑት ውስጥ አንዱ የወደቁትን ክርስቲያኖች ከኃጢአት ህይወት መመለስ ነው። ምናልባትም ጳውሎስ እዚህ ላይ የሚያስበው ስለ ወደቁትና የሐሰተኛ መምህራንን ትምህርት መከተል ስለጀመሩት የገላትያ ክርስቲያኖች ሳይሆን አይቀርም። ነገር ግን በበለጠ ያተኮረው በማንኛውም ኃጢአት ላይ በወደቀው ማንኛውም ክርስቲያን ላይ ነው። ብዙ ጊዜ ክርስቲያን በኃጢአት ላይ ወድቶ ስናይ በዛ ገለሰብ ላይ መፍረድ ነው የሚቀናን ወይንም በትዕቢት ለሌሎች የዛን ሰው ውድቀት ነው የምናወራው። ነገር ግን በመንፈስ የሚመድ ሰው ሁኔታ ይህ አይደለም። ጳውሎስ በኃጢአት ላይ የወደቀን ክርስቲያን እንዴት መያዝ እንዳለብን ብዙ መመሪያዎችን ይሰጣል።

አንደኛ ጳውሎስ የወደቁትን ክርስቲያኖች በወጥመድ እንደተያዘ ሰው መመሰሉ ወይንም ኃጢአት በድንገት እንደያዘው ሰው መመሰሉ የሚያስደንቅ ነው። የሚናገረው እያወቀ በአመፀኝነት የክርስትና እምነቱን ኃጢአት ለማድረግ ሲል ስለሚተው ክርስቲያን አይደለም።

ሁለተኛ የወደቀውን ወንድም መመለስ የሚፈልግ ሰው አቋም ምን መሆን እንዳለበት ጳውሎስ ተናግሯል። መንፈሳዊ ሰው መሆን አለበት። በሌላ አባባል በመንፈስ ቅዱስ ንፁህ የክርስትና ህይወት የሚኖር ሰው መሆን አለበት። ኃጢአተኞችን ለመመለስ ከመፈለጉ በፊት በእግዚአብሔርም ፊት ትክክል መሆኑን ለማረጋገጥ የራሱን ህይወት መመርመር አለበት፤ ማቴ.7:1-5።

ሦስተኛ የመንፈሳዊው ክርስቲያን ገብ በኃጢአተኞች ላይ መፍረድ ሳይሆን ነገር ግን ያንን ክርስቲያን ወደ ትክክለኛው መንገድ መመለስ መሆን አለበት።

12ኛ ጥያቄ:- ለወደቁ ክርስቲያኖች ያለብንን ኃላፊነት ለመመልከት ሌሎችን ጥቅሶች ተመልከት፤ ማቴ.18:15-17፤ ሉቃ.17:3፤ ሀ. ኃጢአተኞችን መጀመሪያ መገሰፅ

ያለበት ግን ነው? ለ. ኃጢአተኛው ለመጀመሪያ ጊዜ አልሰማ ካለ አንድ ሰው ምን ግድረግ አለበት? ሐ. ለመናዘዝ ንስሐ ለመግባት ረዕዮ ፍቃደኛ ካልሆነስ?

13ኛ ጥያቄ:- ኃጢአትን የሚያደርግ ሰው ለመመለስ ሞክረህ ታውቃለህ? እንዴት ነው ያደረግኸው? ሰውዬውስ ተናዘዘ? ይህንን ለግድረግ የሚሞክሩ ብዙ ክርስቲያኖች በቤተ ክርስቲያንህ አሉ?

አራተኛ በኃጢአት ውስጥ ያለን ሰው ስንገሰፅ ሊኖረን ስለሚገባ ሁኔታ ጳውሎስ ይናገራል። ይህም ሁኔታ የጪዋነት ሁኔታ ነው። ብዙ ጊዜ ሰውን በኃጢአት ውስጥ በምናይበት ወቅት ፍርድ ሰጪዎች ሃን፤ እንደውም ለምናደርስባቸው ጉዳት ምንም ሳይሰጣን እንወነጅላቸዋለን። ጪዋነት ወይም የውሃት የመገረስ ፍሬ ነው። ክርስቲያን ጓደኞችን ገንዘባችን ግድረግና ከስህተት መመለስ ከረለለን ይህንን ፍሬ በተግባር ላይ ግዋል አላብን። ጪዋነት ወይም የውሃት ሁላችን እንዲኖረን ያስረለገበት ምክንያት በኃጢአት ውስጥ የመውደቅ ችግርን ሁላችንም ስለምናውቀው ነው። በተለይ በኃጢአት ውስጥ የመውደቅን ነገር የምናውቀው ስለሆነ በኃጢአት ላይ የወደቀውን ሌላ ሰው በሸካራነት ሳይሆን በፍትህና በየዋህነት ነው የምንገናኘው። ጳውሎስ ሲያስጠነትቱን ጥንቃቄ ግድረግ አለባችሁ አለበለዚያ ራሳችሁ ትፈተናላችሁ ይላል። ኃጢአተኛን ስንገሰፅ እኛ ራሳችን ትፅቢትን ለማሳየት እንፈተን ይሆናል ወይንም ሌላው ሰው የፈፀመውን ኃጢአት እኛው ራሳችን እንወድቅበት ይሆናል።

በገላትያ 6:2 ጳውሎስ ለክርስቲያን ወንድሞቻችንና እህተቻችን ያለን ኃላፊነት ምን እንደሆነ ሰፊ አድርጎ ይናገራል። ስለ እነርሱ ግሰብ ያለብን ኃጢአትን ሲያደርጉ ብቻ ሳይሆን ሸክም ሲሸከሙም ነው። ጳውሎስ ሸክም የሚለውን ቃል ሲጠቀም ከጣድ ጭነት የሚለውን ሃላብ ለመግለፅ ነው። በምድር ያለን ህይወት ልንሸከመው በሚገባን ከባድ ጭነት የተሞላ ነው። የራሳችንን ችግር በመመልከት ፋንታ የሌሎችን ሸክም ለማቃለል ስንጥር የክርስቶስን ሕግ እንፈፅማለን።

14ኛ ጥያቄ:- የክርስቶስ ሕግ ምንድን ነው? የክርስቶስን ሕግ እንዴት ነው የምንፈፅመው? የክርስቶስን ሕግ አንተ እንዴት ነው የፈፀምከው? አንዳንድ ምሳሌዎችን ስጥ! ዮሐ.13:34 ና የፈፀምከው? አንዳንድ ምሳሌዎችን ስጥ! ዮሐ.13:34 ና ገላ.5:14 ተመልከት።

የሌሎችን ሸክም ለመሸከም እነዚያን በስቃይ ውስጥ ያሉትን መፈለግ አለብን። እንዲሁም እኛም የራሳችንን ሸክም ለሌሎች ለማሸከም ፈቃደኞች መሆን አለብን። ጳውሎስ በገላትያ 6:3 የሚያመለክተው ይህን ነው። ችግራችንን ለሌሎች ለማግለል ኩራት የሚሰጣን ከሆነና ችግር እንደሌላቸው ሰዎች ለማስመሰል የምንሞክር ከሆነ የምናታልለው ራሳችንን ነው ይህ በተለይ የክርስቲያን መሪዎች ችግር ነው። መሪዎች ብዙ ጊዜ እንደግናቸውም ክርስቲያን ደካማና ሰብዐዊ ፍጡር መሆናቸውን ማሳየት አይፈልጉም። እንደሌላው ክርስቲያን ሁሉ ኃጢአት ይሠራሉ! እንደሌላው ይጎዳሉ። መሪዎች ይህንን መቀበልና የልባቸውን ለማካፈል ኩራት የሚሰጣቸው መሆን የለባቸውም።

15ኛ ጥያቄ:- ሀ. የአንተ ችግሮች(ሸክሞች) ምንድን ናቸው? ለ. ለሌላ ሰው አካፍለሃለ? ሐ. አንተስ የሌሎችን ለመሸከም ያደረግኸው እርዳታ ምንድን ነው?

ብዙ ጊዜ እኛ ክርስቲያኖች ራሳችንን ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ማወዳደር እንወዳለን። እንደነርሱ ኃጢአት እንሠራለን? ከእነርሱ ይበልጥ መንፈሳውያን ነን? ወደ ቤተ ክርስቲያን በመሄድ ወይም በመፀለይ የበለጠ ታማኞች ነን? እነዚህን ጥያቄዎች ነው የምንጠይቀው። የሆነው ሆኖ እግዚአብሔር የሚፈርድብን ከሌሎች ጋር በማንፃፀር ሳይሆን በራሳችን ህይወትና እርሱ የሰጠንን ሥራ በመፈፀማችን ላይ ነው። ጳውሎስ የራሳችንን ድርጊት እንድንፈትን ያሳስበናል። የራሳችንን ህይወት ለእግዚአብሔር መታዘዛችን፣ ለክብሩ መኖራችንንና አለመኖራችንን መፈተን ወይም መመርመር አለብን። ሁላችንም እግዚአብሔር በፍፁም ልባችን፣ ነፍሳችንና አካላችን ማከበር ነው። ሌላው ኃላፊነታችን እርሱ የሰጠንን ሥራዎች ሁሉ መፈፀም ነው። ጳውሎስ ይህን የግላችን ሽክም ነው ይለዋል። እዚህ ላይ ሲደርስ ሽክም ብሎ የተጠቀመበት ቃል እኛው ራሳችን የምንወጣው የሌሎች ዕርዳታ የማያስፈልገው ቀላል ሽክም ነው። ሁላችንም በእግዚአብሔር ፊት ስለራሳችን ህይወት እንደምንጠየቅበትና እግዚአብሔር እንደሚፈርድብን ማስታወስ አለብን፤ ሮሜ. 14:12፤ 2ቆሮ. 5:10 ተመልከት።

ገላ. 6:6 ከላይ ካሉትም ሆነ ከታች ካሉት ቁጥሮች ጋር ግንኙነት የሌለው ይመስላል። ነገር ግን ይህም ሆኖ የተለመደ መንፈሳዊ ትምህርት ነው። በሌላ ሰው አገልግሎት ሥር በምንሆንበት ጊዜ የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ይሁን አስተማሪ ከእርሱ ጋር የመካፈል ኃላፊነት አለብን። በመንፈሳዊ ህይወታችን በእርሱ ትምህርት ተባርክናል። አሁን ደግሞ በሥጋ የሚጎድለውን ነገር ለማግኘት ካለን ገንዘብ ወይም ሌላ ነገር ማካፈል አለብን።

16ኛ ጥያቄ:- 1ቆሮ.9:7-14 ተመልከት። መንፈሳዊ አገልግሎት የሚሰጡንን ሰዎች እንዴት ነው የምንገረዳው?

ሦስተኛ ቀን ክፍል ሁለት: ገላትያ 6:7-10 አጥና።

17ኛ ጥያቄ:- በምን መንገድ ነው የምንስተው በእግዚአብሔር ላይ የምንዘብተው?

18ኛ ጥያቄ:- ሀ. ክርስቲያን ምን ሁለት ዓይነት መዘራተችን ሊያደርግ ይችላል? ለ. የእነዚህስ ሁለት መዘራተች የእያንዳንዳቸው ውጤት ምንድን ነው?

19ኛ ጥያቄ:- መልካምን ለመሥራት ባንታክት ምን ይሆናል?

20ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያን ለማን ነው በጎ ነገርን ማድረግ ያለበት? የመጀመሪያ ዕርዳታውን ማነው የሚያገኘው?

ማብራሪያ

ምን ጊዜም እውነት የሆነ የተፈጥሮ ህግ አለ። ይህም ሰው የዘረውን ነገር ማጫዳ ነው። ይህ ለገበሬም ሆነ ለእኛ መንፈሳዊ ህይወት እውነት ነው። የምናጭደው ስንዘራ ብቻ ነው። ማጫድ የምንችለውም የዘራውን ብቻ ነው።

21ኛ ጥያቄ:- በመዘራትና በማጫድ ላይ የሚናገሩትን የሚከተሉትን ጥቅሶች በሙሉ ተመልከት፤ ሆሴዕ10:12-13፤ 2ቆሮ. 9:6። ስለመዘራትና ማጫድ ምን ይላሉ?

ጳውሎስ ይህንን ህግ በትዕዛዝ መልክ ያተኩርበታል። አትሳቱ ይላል። ዛሬ የምንሠራው ነገር በወደፊቱ ላይ የሚያስከትለው ነገር የለም ብሎ ማሰብ ለእኛ ቀላል ነው። በህይወታችን የኃጢአትን ውጤትና እግዚአብሔርን ያለመታዘዛችን ውጤት ለናመልጥ እንችላለን ብለን

ለማሰብ ይቀለን ይሆናል። ጳውሎስ ራሳችንን እንዳናስት ወይም ሌሎች እንዲያስቱን እንዳንፈቅድ ይነግረናል። ዛሬ የምንዘራውን ነገር እንደምናጥድ ምንጊዜም ቢሆን ማስታወስ አለብን።

ጳውሎስ በተጨማሪ እግዚአብሔር እንደማይዘበትበት ያሳስበናል። እግዚአብሔርን ማታለል አንችልም። ዛሬ የምናደርገው ለወደፊት ምንም ጉዳት የለውም በሚል ራሳችንን እናስት ይሆናል። እግዚአብሔር ግን የምናደርገውን ሁሉ ያያል። እግዚአብሔር እራሱ ነው የዘራውን የሚመለከት ውጤቱንም እንድናጥድ የሚያደርገን። እግዚአብሔር በህይወታችን የሚፈርድበት ቀን አለው። እግዚአብሔርን ማምለጥ አንችልም።

ጳውሎስ ማብራሪያውን በመቀጠል ልንዘራና ልናጥድ የምንችልባቸው ሁለት ጥና መንገዶች እንዳሉ ይገልጻል። አንደኛው መንገድ የሥጋ መንገድ ነው። ሥጋ የኃጢአት ባህርያችን እንደሆነ ታስታውላለህ! ያም ሁልጊዜ ኃጢአት የሆነውን ሁሉ እንድንፈፅምና የራሳችንን ፍላጎት እንድናግላ የሚፈልግ ነው። የሥጋ ፍላጎታችን እንዲያድግ የሚያደርገትን ነገሮች ስናስብና ስናደርግ በሥጋ እንዘራለን። ይህም በምናስበው ሃሳብ፣ በምናደርገው ድርጊት፣ በምናገባቸው መጽሐፍት፣ በሚናፋን ጓደኞች ወ.ዘ.ተ አማካይነት ሊሆን ይችላል። ነገር ግን የእኛ መልስ ሥጋን መስቀል ወይም በሌላ አባባል የኃጢአት ባህርያችን እንዲቆጣጠረን ምክንያት የሚሆንለትን ነገሮች መቃወም ነው። በሥጋ ከዘራን መከራን እናጥዳለን። በሥነምግባራችን መሞት እንጀምራለን እንዲሁም በአካልም በመንፈሳዊም ነገር። የዘላለም ሞት በሥጋ ያለማጥፋት የመዘራት ውጤት ነው።

ሁለተኛው መንገድ በመንፈስ መዘራት ነው። መንፈስ ቅዱስን ደስ የሚያሰኘውን ነገር ካደረግን መንፈስን ደስ ለማሰኘት ነው የምንዘራው ማለት ነው። መንፈስን ደስ ለማሰኘት የመዘራት ውጤቱ የዘላለም ህይወት ነው። የዘላለም ህይወት የሚጀምረው በደህንነት ጊዜ ነው። ይህም የግብረገባዊና መንፈሳዊ ህይወታችንን ዕድገት ይጨምራል። ይህም አንድ ቀን ለዘላለም ክርስቶስን ስንመስል ይጠናቀቃል።

22ኛ ጥያቄ፡- ሀ. የኃጢአት ባህርያዊ ለማስደሰት በህይወትህ ከዘራሻቸው ጥቂቶችን ጥቀስ።
ለ. እንዲሁም መንፈስን ደስ ለማሰኘት ከዘራሻቸው?

ጳውሎስ መንፈስን ደስ ለማሰኘት እንዴት መዘራት እንደምንችል ሲያብራራ መልካምን በማድረግ ነው ይላል። ጳውሎስ መልካምን ለመሥራት አንታክት ሲል ያስጠነቅቀናል። ብዙ ጊዜ ለሌሎች መልካምን መሥራት አስቸጋሪ ነው። አንዳንድ ጊዜ የምናደርግላቸውን አይወዱልንም! ብዙ ጊዜም አመሰግናለሁ አይሉንም። የሙሉ ጊዜ ክርስቲያን አገልግሎት ሥራ ላይ በምንሆንበት ጊዜ ብዙ ጊዜ በሥራችን እንደከማለን። ጳውሎስ ተስፋ እንዳንቀርጥ ነገር ግን ብድራታችንን የሚመጣበትን ጊዜ እንድንመለከት የዘራውን አስቸጋሪ ሥራ ሽልማት የምናጥድበትን ጊዜ እንድንጠብቅ ያሳስበናል። ያም መከር የቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ሊሆን ይችላል። ወይም የገለሰበች መዳን፤ ነገር ግን የበለጠው ነገር ለእግዚአብሔር ምስጋና መሆኑ ነው። ትክክለኛው የመከር ጊዜ የሚመጣው እግዚአብሔር ብቻ ሲወስን ነው። ከዛም የትግላችንንና የፅናታችንን ብድራት ያወርሰናል።

መልካምን ማድረግ መከርን በገፍ የሚያሳጭደን መሆኑን ስለምናውቅ ሌሎችን ለመርዳት አጋጣሚዎችን መፈለግ አለብን። መልካም ሥራችን የት እንደሚጀምር አስተውል።

በክርስቶስ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን በሆኑት ነው የሚጀምረው። በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ የሌሎችን ሽክም እንደምንሸከም ሁሉ መልካምን ልናደርግላቸው መፈለግ አለብን። ክርስቲያናችን ልንረዳ የምንችልበትን ምቹ ሁኔታዎች መፈለግ አለብን። ነገር ግን እዚህ ላይ ልንጠነቀቅ የሚገባን ነገር አለ። ይኸውም መልካምን የምናደርገው ለክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆን ለሰዎች ሁሉ መሆን አለበት። ለክርስቲያኖች ብቻ መልካምን የምናደርግ ከሆነ ራስ ወዳዶች ነን ሊናረን የሚችል ትልቁ ምስክርነት ክርስቲያን ላልሆነች መልካምን በማድረግ ፍቅራችንን በማሳየት በክርስቶስ ወዳለው እምነት እንዲላኩ ማድረግ ነው።

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ. መልካምን ነገር ለክርስቲያኖች የምታደርግባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው? ለ. ክርስቲያን ላልሆኑትስ?

አራተኛ ቀን ክፍል ሦስት፡ ገላትያ 6፡11-18 አጥና።

ጥያቄዎች

24ኛ ጥያቄ፡- ገላትያ 6፡11-18ን የጻፈው ማን ነው? ይህንን 1ቱር.16-21 ና 2ተሰሎንቄ3፡17 ጋር አነፃፅር።

25ኛ ጥያቄ፡- በገላትያ 6፡11-18 ላይ ያሉትን ዋና ዋና ትምህርቶች በሙሉ ዘርዝር። ከዛም በድጋሚ የገላትያን መጽሐፍ አንብብ። ዋና ዋና ትምህርቶች ብለህ ከቀረብክቸው ንገ ከገላትያ መጽሐፍ ማመላከሪያ ጥቅሶች እንደ ገላትያ 6፡11-18 ስጥ።

ማብራሪያ

ብዙ ጊዜ በአዲስ ኪዳን ዘመን ደራሲዎች ጸሐፍትን በመቅጠር የሚሉትን ነገሮችእንዲጽፉላቸው ያደርጉ ነበር። ጳውሎስ ብዙ ጊዜ ደብዳቤውን የጻፈው ጸሐፍትን በመጠቀም ነው። ደብዳቤውንም ብዙ ጊዜ በራሱ ፈርማ ይዞ ጎበኘ። ይህንን ነው በገላትያ 6 መጨረሻዎቹ ተጥሮች ላይ ያደረገው ከ2ተሰሎንቄ3፡17 ጋር አነፃፅር። የጳውሎስ ደብዳቤ አንባቢዎች ደብዳቤውን ጳውሎስ እንደሌላ ሰው እንዳልፃፈው የሚያውቁት በዚህ ነበር።

ጳውሎስ በገላትያ 6፡11 በትላልቅ ፊደል ደብዳቤውን እንደጻፈ ይናገራል። ምሁራን ይህን አባባል የተጠቀመበት ብዙ ምክንያቶች አሉ ይላሉ። አንዳንዶች ጳውሎስ የዓይን ትግር ነበረበት፤ ስለዚህ በደንብ አያይም ነበር ለዚህ ነው ትላልቅ ፊደል ሲፅፍ የተጠቀመው ሲሉ ሌሎች ደግሞ ትላልቅ ፊደል የተጠቀመው የገላትያን ክርስቲያኖች እንደትናገሩ ልጆች ስለሚያያቸው ወይም በመዝጊያው ላይ ልዩ ትኩረት ለመስጠት ነው ይላሉ። ሌሎች ደግሞ ጳውሎስ የሠለጠነ ጸሐፊ ባለመሆኑ ትናንሽና ሥርዓት ያለው ፊደል በመጠቀም መጻፍ አይችልም ይላሉ።

በገላትያ 6፡12-15 ጳውሎስ የሐሰተኛ መምህራንን ሁኔታ ከእውነተኛ ክርስቲያኖች ሁኔታ ጋር በተቃራኒ ሁኔታ ያነፃፅራል። እውነተኛ ክርስትና በሁለት ምክንያት ከሌሎች ሃይማኖቶች ሁሉ ይለያል።

አንደኛ ሐሰተኛ መምህራን የሚያተኩሩት በውጫዊ ሁኔታ ላይ ብቻ ነው፤ በሰው ውስጣዊ ህይወት ላይ አይደለም። ጳውሎስ የአይሁድ ኃሰተኛ መምህራንን በውጫዊ ሁኔታ ላይ መልካም አስተሳሰብ ለመፍጠር እንደሚፈልጉ ሰዎች ነው የገለፃቸው። የአይሁድ ሐሰተኛ

መምህራን በገላትያ ክርስቲያኖች ላይ የደንገጉት ቁልፍ ውሳኔ የገዛረት አስፈላጊነት እንደነበር ታስታውሳለህ። ለእነርሱ የሥጋ መቆረጥ ለአንድ ሰው ደህንነቱን የሚያስገኝለት ነው፤ ውጫዊው ሁኔታ ለውስጣዊው ሁኔታ መለወጥ የስትና ነው የሚል አስተሳሰብ ነበራቸው። ይህ የጥምቀት ሥርዓት ነው ሰውን የሚያድነው ከሚሉ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ትምህርት ጋር ተመሳሳይ ነው፤ ምክንያቱም እነዚህም ውጫዊ ሁኔታን ነው ለውስጡ ለውጥ ወሳኝ ያደረጉት።

ሐሰተኛ አስተማሪዎች ለራሳቸው ብቻ እንጂ ለሌሎች ክርስቲያኖች ገድ የላቸውም። ጳውሎስ ስለ እነርሱ ምን እንዳለ ልብ በሉ ፍላጎታቸው ቅዱስ መስሎ መታየትን ብቻ ነው። አህዛቦች እንዲገረዙ በግስገደድ አይሁዳውያን ወገናቸው እንዲያደንቁቸው ያደርጋሉ። ሐሰተኞቹ መምህራን ጉብዞች ነበሩ። ተገርዘው ነበር ነገር ግን የሙሴን ሕግ መጠበቅ አልቻሉም። ይህም ሆኖ አህዛብ ክርስቲያኖች እንዲገረዙና ሕጉን እንዲጠብቁ ገድ ይሏቸው ነበር። ራሳቸው መጠበቅ ያልቻሉትን በአህዛብ ክርስቲያኖች ላይ ይጭኑ ነበር፤ ሐዋ. 15: 10። በአህዛብ ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ህይወት ላይ ትኩረት በማድረግ ፋንታ የአህዛብን ሥጋ እንዴት እንደቆረጡ በማውራት ይመኩ ነበር። ለእነርሱ ስሜት የሰጣቸው የአዲስ ክርስቲያኖች ቁጥር ሳይሆን ለመገረዝ ያበቁቸው ሰዎች ቁጥር ነው። ብዙ ጊዜ ስንት ሰዎች እንደዱት እንደተጠመቁ በማወቅ ላይ የበለጠውን ትኩረት ካደረገንና የእያንዳንዱን ክርስቲያን በክርስትና ህይወቱ በማደጉ ላይ ትኩረት ካልሰጠን በደለኞች ነን።

ሁለተኛው ባህርይ አንድ ሰው ለደህንነት የሚያተኩረው በሰው ሥራ ላይ ይሁን ወይንም በመለኮት ሥራ ላይ ይሁን ነው። ሐሰተኛ መምህራን ስለ ክርስቶስ መስቀል መሰደድን ለማስወገድ ይፈልጉ ነበር። መሲሃቸው በመስቀል ላይ ሊሞት ይችላል ብሉ ማሰብ ለአይሁድ ስድብ ነበር ለእነርሱ በመስቀል ላይ መሞት እርግጥን ነበር። ስለዚህ ለደህንነቱ በክርስቶስ መስቀል ላይ መደገፍ የሚፈልግ ግንም ቢኖር ለመሳለቂያነትና ለስደት የተጋለጠ ነበር።

ሐሰተኛ መምህራን መሳለቂያ መሆንንና ስደትን ስለፈሩ የክርስቶስን መስቀል የደህንነት መንገድ አድርገው ሊያተኩሩበት አይፈልጉም ነበር። ነገር ግን ለደህንነት የገዛረትን አስፈላጊነት ነበር የሚያሳዩት። የእግዚአብሔርን የደህንነት መንገድ መንቀፍ እንደ ገዛረት በመሳሰሉት የሰው ሥርዓቶች ደህንነትን ለማጥፋት ይፈልጉ ነበር።

26ኛ ጥያቄ:- ሀ. ሰው ለደህንነቱ መሥራት እንደሚስፈልገው በማስተማር ላይ የሚያተኩሩ ጥቂት ሃይማኖቶችን ጥቀስ። ለ. ከእግዚአብሔር የደህንነት መንገድ ይልቅ በሰው ሥራ ላይ ትኩረት የሚያደርጉ አንዳንድ ክርስቲያኖች አሉን?

በሌላ በኩል ጳውሎስ ሰው ባደረገውና በሆነው ነገር ላይ ሳይሆን እግዚአብሔር ባደረገው ሥራ ላይ ነው ያተኩረው። ከሰው በሆነው ነገር ላይ መመካትን ተቃወመ፤ ነገር ግን በክርስቶስ መስቀል ነበር የሚመካው። ደህንነት ለሰው የሚመጣበት ብቸኛ መንገድ መስቀሉ እንደሆነ አመነ። ለጳውሎስ መተማመኛውንና የዘላለምን ህይወት የሰጠው የክርስቶስ የመስቀል ሞት ነው በመስቀል ላይ እግዚአብሔር በእምነት ብቻ የምንቀበለው የፀጋ ስጦታ ደህንነት አዘጋጅልን። መስቀሉ ጳውሎስን ከዓለም ለየው። ይህም መለየት ሲገለፅ ዓለም ለጳውሎስ ጳውሎስም ለዓለም እንደተሰቀለ ያሳያል። ዓለም(የማያምኑት ሰዎች ሁሉ) እና በተለይ እግዚአብሔርን የሚዋጋው ክፉ ሥርዓት በመስቀሉ ከጳውሎስ ተለይተዋል። ከእንግዲህ ወዲህ እንደ ዓለም አያስብም። ገዛረትና አለመገረዝ ወይም አይሁድና አህዛብ በሚል በዘር ልዩነት

ላይ በመሳሰሉት ውጫዊ ሁኔታዎች ላይ አያተኩርም። ለእርሱ ገድ የሚሰጠው ይህ ሰው ድኗል ወይስ አልዳነም የሚለው ነው።

እንዲሁም ጳውሎስ ዓለም ያደረገችውን ድርጊት አልፈፀመም፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት የንፅህና ህይወት ኖረ። ጳውሎስ ያተኮረው በሰው ውስጣዊ ለውጥ ላይ እንጂ ውጫዊ ብቃት ወይም ጥረት ያለው ድርጊት ላይ አልነበረም። የተገረዘ አይሁዳዊ ወይንም ያልተገረዘ አህዛብ መሆን አስፈላጊ አልነበረም፤ ምክንያቱም እነዚህ ውጫዊ ልዩነቶች ናቸው። ውስጣዊ ለውጥ ነው ዋናው የሚፈለገው ጳውሎስ ይህን ውስጣዊ ለውጥ ፈፅሞ አዲስ ፍጥረት እንደመሆን ነው ያየው። መንፈስ ቅዱስ በጋጢኦች የሞተን አንድ ሰው ወስዶ አዲስ አድርጎ ይሠራዋል፤ ያ ውስጣዊ ለውጥ ለክርስቲያን ነገሮችን የሚያደበት ፈፅሞ የተለየ አስተሳሰብ መገንድ ይሰጣል፤ 2ቆ. 5:16-17። የአዲስ ፍጥረት ክፍል የሆነው ተግምራት ሁሉ ነፃ የሚያደርጋት ዓለም ክፍል ነው፤ ኢላይያስ.65:7፤ ራዕይ 21።

ጳውሎስ እንደተለመደው ደብዳቤውን በቡራኪ ይዘጋጃል።

27ኛ ጥያቄ፡- 1ቆ.16:21፤ ቶላሲያስ4:18፤ በመመልከት ሌሎችን ቡራኪዎችን ተመልከት።

የጳውሎስ ቡራኪ ወይንም ለገላትያ ክርስቲያኖች የፀለየው ፀሎት ሰላምና ምህረት ነበር። ሰላምና ምህረት ሁለቱም የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው፤ ነገር ግን እነዚህ ስጦታዎች ጳውሎስ ባስተማረው መመሪያ ለሚኖሩ ብቻ ናቸው። ይህም መመሪያ ሰዎች ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እኩል እንደሆኑ የሚያስተምረው ወንጌል ነው። እነርሱም ደህንነትን የሚቀበሉት በእምነት በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ነው።

ለደህንነታቸውም በጌታ በኢየሱስ ላይ ብቻ መደገፍ አለባቸው። ለደህንነታቸው እነዚያ ወደ እግዚአብሔር የሚመለከቱና በጌታ በኢየሱስ ላይ የሚታመኑ እውነተኛዎቹ እስራኤል ናቸው። በብሉይ ኪዳን አይሁድ ብቻ ነበሩ እንደ እግዚአብሔር ምርጥ ህዝብ የሚታዩት እስራኤልም ተብለው ነበር። ለማንኛውም ጳውሎስ እውነተኛቹ እስራኤል ወይንም እውነተኛ ግዝረት ያገኙት (ፊል.3:3) በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ለአብርሃም መንፈሳዊ ልጆች የሆኑት ናቸው ይላል። በሥጋ የአይሁድ ሆኑ የአህዛብ ዘር ምንም አይደል፤ ነገር ግን በሥጋ አይሁድ በመሆናችን በመመከት ፋንታ ልንመካበት የሚገባን መንፈሳዊ አይሁድ የእግዚአብሔር ልጆች ሆንን በመገኘታችን ነው።

ጳውሎስ የመጨረሻ ፀሎቱን ለገላትያ ሰዎች ከማድረጉ በፊት ስለ ኢየሱስ ያለፈበትን ስደት ያስታውሳቸዋል። ሐሰተኛ መምህራን ግዝረትን እንደ ወሳኝ ምልክታቸው ተጠቅመውበታል ስደትንም ለመሸሽ ምክረዋል። ነገር ግን ጳውሎስ የስደቱ ውጤት የሆነውንና በሰውነቱ ላይ ያለውን ምልክት ለሚናገረው ነገር ሁሉ ሥልጣን እንደሚሰጠው መለያ ነው የሚያየው። በጥንት ዘመን ሰዎች ባሪያዎችን ወይንም እንስሳዎችን በመውሰድ ባለንብረቱ እነርሱ መሆናቸው እንዲታይ መለያ ምልክት ያደርጉላቸው ወይም ይከትቧቸው ነበር። እንዲሁም በአንዳንድ ሃይማኖቶች ውስጥ ሰዎች ሰውነታቸውን በአማልክቶቻቸው ስም በመክተብ ወይም በመንቀስ የአማልክቶቻቸው መሆናቸውን ለማሳየት ይሞክሩ ነበር። ጳውሎስ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ የኢየሱስን ምልክት በሥጋው(በሰውነቱ) ተሸክሞ ነበር። ይህም

መለያ የሰደት ምልክትና ጳውሎስ የኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነና እርሱን እንደተከተለ ያረጋግጣል። ኢየሱስን የሚከተሉት ሁሉ ጳውሎስን ግድመጥ ነበረባቸው።

28ኛ ጥያቄ፡- በሐዋ.14:19፣ 16:22፣ 2ቀሮ.11:16-33 ጳውሎስ በሰውነቱ ላይ የነበሩትን ምልክቶች ዘርዝሮ።

የጳውሎስ የመጨረሻ ፀሎት የእግዚአብሔር ፀጋ ከመንፈሳቸው ጋር እንዲሆን ነበር። የእግዚአብሔር ነፃ ስጦታ ለእያንዳንዱ ክርስቲያን ነው። ይህንን ለማግኘት መሥራት አንችልም። ለናደርግ የምንችለው ቢኖር መቀበልና ስለእርሱ እግዚአብሔርን ግምለክና ግመስገን ነው። መልሳችን እኛም የእግዚአብሔር ፀጋ ክርስቶስ መኖር እንደሚፈልግብን መኖር እንድንችል ከመንፈሳችን ጋር መሆን ስለሚያስፈልገን «አሜን» ግለት ብቻ ነው።

ማጠቃለያ

በገላትያ መጽሐፍ ጳውሎስ ያነሳቸው ወይም ትኩረት ያደረገባቸው ሦስት ዋና ጉዳዮች ነበሩ።

አንደኛ በራሱ ሥልጣን ላይ እንደ ሐዋርያ በማተኮር መልዕክቱ እውነት እንደሆነ አረጋጋጠ። ሥልጣኑ የመጣው በቀጥታ ከኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እኛም ክርስቲያናችን የመጨረሻው ሥልጣናችን ቃሉን ከሰጠን ከእግዚአብሔር ነው ብለን ማወጅ እንችላለን።

ከሐሰተኛ መምህራን ጋር የምናደርገው መግትና እምነታችን ሁሉ በእግዚአብሔር ቃል ላይ መመሥረት አለበት። ሌላ ለግንም ሥልጣኑን አንሰጥም፣ ምክንያቱም ከዚህ የተለየው ሁሉ የሰው ድምፅ ነው።

ሁለተኛ ጳውሎስ ስለ ደህንነት መንገድ ተናገረ። ደህንነት በሰው ሥራ ፈፅሞ አይገኝም። ሰው ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ የሚችለው ስለጋጢአቱ በሞተለት በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ብቻ ነው። ሌሎች በሰው የሚደረጉ መመሪያዎች ወይም መከራዎች ወደ ደህንነት ሳይሆን ወደ ባርነት ብቻ ነው የሚመሩት።

ሦስተኛ የእምነታችንን ህልውና የቅድስና ህይወት በመኖር መግለጥ ዓለምን በጋጢአት ባህርይ ቁጥጥር ሥር ሆነን የሥጋን ፈቃድ እየሞላን እውነተኛ እምነት ነው ያለን ብለን መናገር አንችልም። እውነተኛ እምነት የሚመራው ወደ ቅድስና እርምጃ ሲሆን የሚገለጠውም በፍቅርና በመታዘዝ ነው።

አምስተኛ ቀን፡ - የዚህን ሳምንት ትምህርት በመከለስ ለሳምንቱ ስብሰባ የውይይት ጥያቄዎቹን ተመልከት።

የሳምንቱ ስብሰባ

ሀ. የሳምንቱ የአምልኮ ጊዜ

ለ. ፀሎት

ሐ. የሳምንቱ ትምህርት ክለሳ

መ ፎ. ይይት

1. ሀ. ማቴ.18:15-17፤ ሉቃ.17:3፤ ገላ.6:1-5 እና ያዕቆብ5:19-20 በመከለስ ኃጢአተኛን ክርስቲያን መመለስ የሚቻልባቸውን መመሪያዎች ዘርዝር። ለ. ይህ በቤተ ክርስቲያናችሁ ይደረጋል? ሐ. እንዴት እንደተደረገ ምሳሌ ስጥ ወይም ደግሞ እንዴት መደረገ እንደነበረበት።
2. ሀ. በቤተ ክርስቲያን ሰዎች ያለባቸው ሸክሞች ምንድን ናቸው? ለ. በቤተ ክርስቲያን ሸክማቸውን ልታቃልል የሞከርከባቸውን መንገዶች ጥቀስ። ሐ. አንተ ራስህ ሸክማቸውን ልታቃልል የምትችልባቸውን መንገዶች ጥቀስ።
3. ሀ. ክርስቲያን በሥጋ የሚዘራባቸውን መንገዶች ጥቀስ። ለ. ክርስቲያኖች መንፈስን ደስ ለማሰኘት የሚዘሩባቸውን መንገዶች ጥቀስ። ሐ. ክርስቲያኖች በሥጋ ሲዘሩ ምን ምን ያጭዳሉ? መ. መንፈስን ደስ ለማሰኘት ሲዘሩ ምን ብድራት ያጭዳሉ?
4. ሀ. የሰዎችን ውጫዊ ሁኔታ ማየት የምንፈልግባቸውን ሁኔታዎች ጥቀስ። ለ. በሰዎች ውጫዊ ሁኔታ ላይ በማተኮር ፋንታ በውስጣዊ ሁኔታቸው ላይ ማተኮር የምንችለው እንዴት ነው? ሐ. ሰዎች በመንፈሳዊ ህይወታቸው እንዲያድጉ እንዴት ነው ማበረታታት የምንችለው?
5. የገላትያ ዋና ዋና ትምህርቶችን ታስታውላለህ? ሀ. እስቲ አንዳንዶቹን ጥቀስ። ለ. እንዴትስ ነው ህይወትህን የሚለውጡት?

ሠ. ፀሎት።

ያዕቆብ

ትምህርት አሥራ አንድ

አንደኛ ቀን ክፍል አንድ፡ መግቢያ

በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ በያዕቆብ መጽሐፍ ላይ ክርክር ተነስቷል። ለብዙ ዓመታት ሰዎች ይህን መጽሐፍ እንደ እግዚአብሔር ቃል አድርጎ መቀበልን ተቃውመውታል፤ ምክንያቱም ጸሐፊው ማን እንደሆነ እርግጠኛ ስላልነበሩ ነው። በኋላም አንዳንዶች ጳውሎስ በገላትያና በሮሜ ካስተማረው ጋር እንደማይሰማግ ስለታያቸው እውነትን አያስተምርም ብለው አሰቡ። የሚያሳዝነው ዛሬም ብዙ ክርስቲያኖች ይህን የአዲስ ኪዳን ታላቅ መጽሐፍ አያጠኑትም።

ያዕቆብ እንደ ገላትያ የጠለቀ ዶክትሪን የሚያስተምር መጽሐፍ አይደለም፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ክርስቲያን በሕይወቱ እንዴት መኖር እንዳለበት የሚያስተምር ተግባራዊ መጽሐፍ ነው። ሁላችንም ሕይወታችንን እንድንመረምር የሚያደርገን እምነታችንን በጽድቅ ሥራዎች መግለጻችንን እንድናይ ምክንያት የሚሆነን ነው።

1ኛ ጥያቄ:- ሀ. ክርስቲያን መሆንህን የምታውቀው እንዴት ነው? ሀ. በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት እንደሆነህ ከሚያላዩ ትልቅ መረጃዎች መካከል አንዱ ምንድነው? ማቴ.3:81 7:16-20 ተመልከት።

ብዙ ሰዎች ክርስቲያን መሆናቸውን ያውጃሉ፤ ነገር ግን ከዳኑበት ጊዜ አንሥቶ ሕይወታቸው ፈጽሞ አልተለወጠም። እምነታችን እውነተኛ መሆኑን ለሌሎች የሚያሳየው የተለወጠው ሕይወታችን ወይም የምናደርጋቸው ተግባሮች ናቸው።

2ኛ ጥያቄ:- ሀ. ከዳንክበት ጊዜ አንሥቶ ሕይወትህን መለስ ብለህ አሰበው። እንዴት ነው የተለወጠው? ለ. በፊት የማታደርጋቸው አሁን ግን የምታደርጋቸው ነገሮች ምንድን ናቸው? ሐ. በፊት የምታደርጋቸው ዛሬስ የማታደርጋቸው?

የያዕቆብ መጽሐፍ ከአጠቃላይ መልዕክቶች መካከል ማለት 1ኛ እና 2ኛ ዲፐርሰክ፣ 1ኛ፣ 2ኛ እና 3ኛ ዮሐንስና እንዲሁም የይሁዳ መልዕክት ከእነዚህ እንደ አንዱ የሚመደብ ነው። እነዚህም መልዕክቶች አጠቃላይ መልዕክቶች የተባሉበት ምክንያት ለተወሰነ ግለሰብ ወይም ቤተ ክርስቲያን ሳይሆን ለክርስቲያኖች ሁሉ የተፃፉ ስለሆኑ ነው።

ብዙ ጊዜ ካቶሊኮችና እርቶዶክሶች ደኅንነት ያገኘው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ብቻ ሳይሆን በሥራችንም ጭምር እንደሆነ ለማሳየት ወደ ያዕቆብ ያመለክታሉ። ያዕቆብ የሚያስተምረው ነገር ምን እንደሆነ መረዳት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም እንዴት እንደምንመልከላቸው እንድናውቅና ደኅንነት በሥራ እንጂ በእምነት አይደለም በሚለው ስሕተት ትምህርት ላይ እንዳንወድቅ ያደርገናል።

ያዕቆብ ብዙ አዲስና አስደናቂ ይክትሪኖችን እንዲያስተምረን የታቀደ መጽሐፍ አይደለም። በዚህ ፈንታ ሕይወታችን መለወጡንና የእግዚአብሔርን ሥራ መሥራታችንን እርግጠኞች እንድንሆን ታስቦ የተዘጋጀ መጽሐፍ ነው። ይህን መጽሐፍ በምታጠናበት ጊዜ እነዚህ ድርጊቶች በአገተ ሕይወት መከናወናቸውን ለማወቅ ፈልግ። መንፈስ ቅዱስ እርሱን ደስ ያላሰኘበትንና መለወጥ የሚያስፈልገዎትን የሕይወትህን ክፍል እንዲጠቁምህ ለምነው።

የያዕቆብ መጽሐፍ ቅድመ ገጽታ

ጸሐፊው

በያዕቆብ 1:1 ፀሐፊው ራሱን ያዕቆብ የእግዚአብሔርና የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ በማለት ይገልጻል። የትኛው ያዕቆብ ነው ይህን መጽሐፍ የጻፈው? ያዕቆብ የሚለው ስም በአዲስ ኪዳን የተለመደ ነው። በአዲስ ኪዳን የዚህ መጽሐፍ ጸሐፊ ሊሆኑ ይችላሉ ተብለው የሚገመቱ አራት ያዕቆቦች አሉ፤ ወይም ደግሞ ሌላ የማናውቀው ያዕቆብ ሊሆን ይችላል።

3ኛ ጥያቄ:- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከትና በአዲስ ኪዳን ያሉትን አራት ያዕቆቦች ጥቅስ:- ማቴ.4:21 (10:2)፤ ማቴ 10:31 ሉቃ.6:16 እና ማቴ.13:55።

አራቱ ያዕቆቦች:- ያዕቆብ:- የዚብደምስ ልጅ፤ ያዕቆብ:- የእልፍዮስ ልጅ (አንዳንዴ ትንሹ ያዕቆብ ተብሎ የሚጠራው)፤ ያዕቆብ:- የይሁዳ አባትና ያዕቆብ:- የኢየሱስ ወንድም ናቸው።

የዘብደምስ ልጅ በ44 ዓ.ም. ስለተገደለ (የሐዋ. 12: 1-2) የመጽሐፉ ጸሐፊ አርሱ ሊሆን ይችላል የሚል ግምት የለም። ሁለቱ ያዕቆቦች ማለትም የእልፍዮስ ልጅና የይሁዳ አባት በጥንት ቤተ ክርስቲያን ይህን የመሰለ መጽሐፍ ለመጻፍ የሚያበቃቸው ሥልጣን ስላልነበራቸው እንርሱም የዚህ መጽሐፍ ጸሐፊ ሊሆኑ አይችሉም የሚል ግምት አለ። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ብዙ ሰዎች እንደገመቱት ያዕቆብ የኢየሱስ ክፊል ወንድም የያዕቆብ መልዕክት ጸሐፊ ነው ይባላል።

4ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች በመመልከት ስለ ያዕቆብ የኢየሱስ ወንድም የምትችለውን ያህል ዘርዘር፤ ማር.6: 3፤ ዮሐ. 7: 3-8፤ ሐዋ. 1: 14፤ 15: 13፤ 1ኛ ቆሮ. 15: 7 እና ገላ. 1: 18-19።

ያዕቆብ በሥጋ የዮሴፍና የማርያም ከኢየሱስ በታች ትልቁ ልጅ ነው። ምንም እንኳን ካቶሊኮችና አርቶዶክሶች ማርያም ከኢየሱስ ሌላ ልጅ አላት ብለው ባያምኑም አዲስ ኪዳን የሴፍና ማርያም በሥጋ ብዙ ልጆች ነበሩአቸው ወደሚል እምነት ይመራናል። በአዲስ ኪዳን ያዕቆብ የኢየሱስ ወንድም እንደሆነ እናያለን። ከኢየሱስ ጋር አብሮ ያደግና ኢየሱስ ከእርሱ የተለየ እንደሆነ ሳያይ አይቀርም። ትምህርቱን ሰምቷል፤ ነገር ግን ከስቅለቱ በፊት በእርሱ አላመነም ነበር። እንዲያውም ኢየሱስ ዕብድ ነው ብሎ ሳያስብ አልቀረም። ለማንኛውም የኢየሱስ ትምህርት በያዕቆብ ላይ ትልቅ ተጽእኖ እንደነበረው እናያለን። እንዲያውም ከትምህርቶቹ አብዛኛዎቹ የሚያመለክቱት ኢየሱስ ያስተማራቸውን ነገሮች ነው። ከትንሣኤው በኋላ ኢየሱስ ለያዕቆብ በልዩ ሁኔታ ተገለጦለታል። ያዕቆብና ሌሎቹ የኢየሱስ ወንድሞች ያመኑት በዚህ ጊዜ እንደሆነ ጥርጥር የለውም። ያዕቆብ ወዲያውኑ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ሆነ። ከእርገቱም በኋላ ከሐዋርያት ጋር ተሳታፊነት ታየ። በጣም የተከበረ ሰው ስለነበር በቶሎ የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን መሪ ሆነ። ጴጥሮስ ከእስር ቤት በተለቀቀ ጊዜ መለቀቁን ያዕቆብ እንዲያውቅለት ፈለገ፤ ጳውሎስም ከተለወጠ በኋላ ያዕቆብን ሊያገኘው ፈለገ። በኢየሩሳሌም የተሰበሰበውን ጉባኤ የመራው ያዕቆብ ነበር፤ (ሐዋ. 15)። በእርሱ ውሳኔ ላይ ነበር የተሰማመኑት። ጳውሎስ በኢየሩሳሌም በተገኘ ተጥር ለያዕቆብ ሁልጊዜ ሪፖርት ያቀርብ ነበር።

ያዕቆብ ወግ አጥባቂ አይሁዳዊ ይመስላል። ለብሉይ ኪዳን ሕግ በነበረው ታላቅ ፍቅር ታዋቂ ነበር። ሕግን ይታዘዝ ስለነበር አይሁዶች ብዙ ጊዜ ያዕቆብ ጻፏቁ ይሉት ነበር። ምንም እንኳን አሕዛብ የብሉይ ኪዳንን ሕግ እንዲከተሉ ማድረግን ቢቃወምም አንዳንድ የአይሁድ ልምዶችን እንዲጠበቁ ጠይቋል። ጳውሎስም የመንግሥትን ሥርዓት በመፈጸም የብሉይ ኪዳንን ሕግ መከተልንና አይሁድን እንደማይቃወም እንዲያረጋግጥ ጠይቆታል።

ምንም እንኳን አዲስ ኪዳን ያዕቆብ እንደት እንደሞተ ባይናገርም የቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደሚለው በኢየሩሳሌም ላይ መሪ የነበረው የሮማ ገዥ ራስሞስ በ61 ዓ.ም. ሞተ። በዚያን ጊዜም ሊቀ ካህኑ ያዕቆብን አሳሰረው፤ ከዚያም እስኪሞት በድንጋይ እንዲወገር አደረገ። ስለ ያዕቆብ የሚነገሩ ሌሎች ብዙ ታሪኮች አሉ፤ ነገር ግን እውነቱ የትኛው እንደሆነ አናውቅም።

ሁለተኛ ቀን ክፍል ሁለት፡ አንባቢዎች

ያዕቆብ መጽሐፉን የፃፈው በአሕዛብ መካከል ለተበተኑት ለአሥራ ሁለቱ ነገዶች ነው። ለዚህም ዐረፍተ ነገር ሦስት የተለያዩ ትርጉሞች አሉት።

አንደኛ አንዳንዶች ከፓለስቲን ውጭ ለሚኖሩት አይሁዳዊ ክርስቲያኖችና ክርስቲያን ባለሆኑት ነው። የተበተኑት የሚለው ቃል በግሪክ ተከራካሪ ቃል ሲሆን አይሁዶች ከፓለስቲን ውጭ የሚኖሩትን አይሁዶች ለማመልከት የሚጠቀሙበት ቃል ነው።

ሁለተኛ አንዳንዶች ያዕቆብ በምሳሌነት ማመልከት የፈለገው ወይንም የሚያመለክተው ክርስቲያኖችን ሁሉ ነው። ምክንያቱም ቤተ ክርስቲያንን እንደ እውነተኛ እስራኤል ነው የሚያያት ይላሉ። ቤተ ክርስቲያንም የእግዚአብሔር ሕዝቦች ናቸው። ለእነዚህ ነው የፈው የሚል ግምት አለ። መጽሐፉ ከአይሁድ ባሕል ጋር የሚመሳሰል ብዙ ነገሮችን ስለሚያሳይ ይህ ግምት ከዚህ ጋር መቀራረብ የለውም።

ሦስተኛ በይበልጥ የሚመስለው ያዕቆብ ከፓለስቲን ውጭ ለነበሩት አይሁድ ክርስቲያኖች ነው የፈው የሚለው ነው። ምንም እንኳን እነዚህ አይሁዶች የት እንደሚኖሩ በትክክል ባናውቅም ምናልባት በይሁዳ አቅራቢያ ባሉት ሀገሮች በሶርያ፣ በፈንቄ፣ በባቢሎን በሚስጵታሚያ እና በትንፂ እስያ ሳይኖሩ አይቀሩም።

5ኛ ጥያቄ፡- ሐዋ.2፡1-12 አንብብ። አይሁዶች ወደ ኢየሩሳሌም ከየትኛዎቹ ሀገሮች እንደመጡ ገለጽ። በመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ታላት ባለው ካርታ ላይ እነዚህ ሀገሮች የት እንደነበሩ ተመልከት።

የመበታተኑ ታሪክ

አይሁዶች እንዴት ነው እንደዚህ የተበታተኑት? በ722 ዓ.ዓ. ሰሜን እስራኤል በአምራውያን ተሸንፈው ወደ ሚስጵታሚያ ገዛት በምርኮ እንደ ወሰደችው የሚታወስ ነው። (1ኛ ዜና 5፡26፤ 2ኛ ነገ.17፡4-6፤ 18፡13)። በኋላም በ586 ዓ.ዓ. የደቡብ ሕዝብ ይሁዳ በባቢሎናውያን በምርኮ ተወሰደ፤ (2ኛ ነገ.24፡14-16)። አንዳንድ አይሁዶች ወደ ግብፅ በማምለጥ ኑርአቸውን እዚያ መሠረቱ፤ (2ኛ ነገ.25፡26)። ምንም እንኳን ብዙ አይሁዶች ወደ ፓለስቲን ከዙሩባቤል፣ ከዕዝራ፣ ከነህምያ ጋር ቢመለሱም አብዛኛዎቹ አይሁዶች ከፓለስቲን ውጭ መኖራቸውን ቀጠሉ። ኋላም ሦርያዊ የግሪክ መሪዎች ብዙ ጊዜ አይሁድን በመውሰድ አዳዲስ ከተሞችን ለመቆርቆር ተጠቅመውባቸዋል። በአዲስ ኪዳን ጊዜ አይሁድ ከነምኩራቦቻቸው በጥንቱ ዓለም ውስጥ በየበታው ይገኙ ነበር። እነዚህም አይሁዶች ባህላቸውን፣ ሃይማኖታቸውንና ቋንቋቸውን ያጠናክሩ ነበር። ወደ እስራኤልም በዓመት አንድ ጊዜ በመቅደሱ ውስጥ ለማምለክ ለመሄድ ይሞክሩ ነበር።

ከእነዚህም አይሁዶች አንዳንዶቹ በጴንጤቆስጤ ቀን ክርስቲያን ሆኑ። ወደ ቤታቸውም ሲመለሱ ኢየሱስ መሢህ እንደሆነ ለሌሎች እንዳውሩና ሌሎች ብዙዎች እንዳመኑ የማያጠራጥር ነው። በኋላም ከእስጢፋኖስ ሞት በኋላ በኢየሩሳሌም የነበሩት አይሁድ ክርስቲያኖች ኢየሩሳሌምን ለቀው ለመሄድና ወንጌልን ከኢየሩሳሌም ውጭ ለነበሩት አይሁድ ለማዳረስ ተገደው ነበር፤ (ዮሐዋ. 8፡1)። እነዚህ አይሁድ ክርስቲያኖች አይሁድ ሆነው ቀሩ፤ እንዲሁም ሕግን መከተላቸውንና በመቅደሱ ማምለካቸውን ቀጠሉ። ታዲያ ወደ ኢየሩሳሌም በመሄድና በመመለስ ባላለፉት ጊዜያት በያዕቆብ እንደተማሩ ማለትም ያዕቆብ እንዳስተማራቸውና እነርሱም እርሱን እንደመንፈሳዊ መሪያቸው ያዩት እንደነበር አያጠራጥርም። ያዕቆብ ይጨነቅላቸው ነበር፤ ስለዚህ ደብዳቤ ፃፈላቸው።

ያዕቆብ ይህን ደብዳቤ በፃፈበት ጊዜ አይሁድ ክርስቲያኖች የከበደ ስደት አልገጠማቸውም፤ ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ባላቸው እምነት ምክንያት ብዙ ችግር ገጥሟቸው ነበር። ያዕቆብ በአይሁድ ክርስቲያኖች መካከል የሚታይ የተለየ ችግር እንዳለ ሲያመለክት አናይም፤ ነገር ግን ዛሬም ቢሆን በእኛ መካከል የተለመዱ ችግሮችን ያነሳል። ከያዕቆብ መልዕክት እንደምናየው አንባቢዎቹ ድኅ ክርስቲያኖች ነበሩ፤ በነጋዴዎችና በመሬት ከበርቱዎች ይጨቁኑ የነበሩና ጥቂት ሲሉ መሬት የነበራቸው ገበሬዎች ነበሩ። ምክንያቱም በፓለስቲን ብዙ ረሃብ ስለነበር መሬታቸውን ለባለጠገኑ ገበሬዎች ማስያዝ ነበረባቸው፤ እንዲያውም ብዙ ጊዜ መሬታቸውን እንዲሸጡ እና ለእነዚህ የመሬት ከበርቱዎች ያለደመወዝ እንዲሠሩ ይገደዱ ነበር። ብዙ ጊዜም ክርስቲያን በመሆናቸው ሥራ ማግኘት አይችሉም ነበር። ያዕቆብ ድሀ የነበሩትን ለማበረታታትና እንዲሁም ባለጠገኑን ስለሚያደርጉት ክፉ ሥራ ለማስጠንቀቅ ፃፈ። ኢየሩሳሌም በ70 ዓ.ም. ከመውደቋ በፊት አይሁድ ክርስቲያኖች ወገናቸው በሆኑት አይሁዶች ይጨቁኑ ስለነበር በተስቀለና ይኖሩ ነበር። ብዙ ጊዜም እነርሱን ለመርዳት ገንዘብ ይልኩላቸው የነበሩት አህዛብ ክርስቲያኖች ነበሩ፤ (2ኛ ቆሮንቶስን)።

ሦስተኛ ቀን ክፍል ሦስት፡ የተፃፈበት ቀን

የያዕቆብ መጽሐፍ መቼ እንደተፃፈ ምሁራን የተለያዩ ሃሳብ አላቸው። በ37 ዓ.ም. ከኢስጢፋኖስ ሞት በኋላ ቤተ ክርስቲያንንም ጠንካራ ስደት በገጠማት ጊዜ የተጻፈ ይመስላል። እንዲሁም የተጻፈው ከያዕቆብ ሞት በፊት ማለትም በ61 ዓ.ም. ነው። ያዕቆብ ካነሳቸው ርዕሶችና በመጽሐፍ ከአሕዛብ ክርስቲያኖች አንድም ሰው ባለመጥቀሱ ብዙ ምሁራንን መጽሐፉን የጻፈው ከኢየሩሳሌም ከ45-50 ዓመተ ምህረት ባለው ጊዜ ውስጥ ነው ለማለት አብቅቷቸዋል።

የብሉይ ኪዳንና የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ተመሳሳይነት

ያዕቆብ ብዙ ጊዜ ከብሉይ ኪዳን በተለይም እንደ መጽሐፈ ምሳሌ ያሉትን የጥበብ መጻሕፍት ይጠቅሳል። በአጻጻፍ ስልተ ያዕቆብ የብሉይ ኪዳንን የነቢያት መጻሕፍትን በማም ይመስላል፤ (አሞጽ 2:6-7 እና ሕዝቅኤል 16:49)።

ያዕቆብ ከኢየሱስ ጋር ሰላዊገና ኢየሱስ ሕዝቡን ሲያስተምር በዚያ ስለነበር ያዕቆብ ከኢየሱስ ትምህርቶች ብዙዎችን መጥቀሱ የሚያስደንቅ አይደለም። እንዲያውም በተለይ የኢየሱስን የተራራ ስብከት ማቲዎስ 5-7 የሚጠቅስ ይመስላል።

6ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። የያዕቆብንና የኢየሱስን ትምህርቶች ተመሳሳይነት ተመልከት። ማቴ.4:17 እና ያዕ.5:8፤ ማቴ.5:3 እና ያዕ.2:5፤ ማቴ.5:7 እና ያዕ.2:13፤ (ማቴ.5:11-12 እና ያዕ.1:2፤ 5:10-11፤ ማቴ.5:34-37 እና ያዕ.5:12፤ ማቴ.7:24 እና ያዕ. 1:22፤ ማቴ.7:26 እና ያዕ.1:23-24)።

እንዳንድ ምሁራን ጳውሎስ ሮሜንና ገላትያን ሲፅፍ ያዕቆብን ጠቅሷል ብለው ያምናሉ፤ የእነዚህን ጥቅሶች ተመሳሳይነት ተመልከት (ሮሜ 5:3 እና ያዕ. 1:2-4፤ ሮሜ 8:7 እና ያዕ.4:4፤ ገላ. 2 እና ያዕ. 2:24)። እንደዚሁም ምሁራን ያዕቆብ በ1ኛ ጴጥሮስ

ተጠቅሷል ብለው ያምናሉ። እነዚህን ጥቅሶች እነፃፅር። (ያዕ.1:1 እና 1ጴጥ.1:1፤ ያዕ.4:10 እና 1ጴጥ.5:6፤ ያዕ.1:18 እና 1ጴጥ.7:23፤ ያዕ.1:21 እና 1ጴጥ.2:1እና2፤ ያዕ.4:10 እና 1ጴጥ.5:6፤ ያዕ.5:20 እና 1ጴጥ.4:8።)

7ኛ ጥያቄ፡- የያዕቆብን መጽሐፍ በሙሉ አንብብ። የያዕቆብን ዋና ትምህርት በአንድ ገለፅና አጭር በሆነ ዐረፍተ ነገር ያፍ።

የያዕቆብ መጽሐፍ ማውጫ

ሀ/ የያዕቆብ መከፈቻ ሰላምታ ለአይሁድ ክርስቲያኖች (ያዕ.1:1)

ለ/ የአማኝ እምነት ህልውና ማረጋገጫዎች (ያዕ.1:2-18) 1. የአማኝን እምነት የሚያነጹ የሕይወት መከራዎች (ያዕ.1:2-12) 2. የአማኝን እምነት የሚያጠፋ የኃጢአት ፈተናዎች (ያዕ.1:13-18)

ሐ/ የአማኝን እምነት ህልውና የሚገልጡ ማረጋገጫዎች (ያዕ.1:19-4:12)። 1. እውነተኛ እምነት የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማል ይታዘዛልም፤ (ያዕ. 1:19-27)። 2. እውነተኛ እምነት በሰዎች መካከል ወገናዊነትን ማሳየት አይፈልግም፤ (ያዕ.2:1-13)። 3. እውነተኛ እምነት በአማኙ ሥራ አግካይነት ይገለጻል (ያዕ.2:14-26) 4. እውነተኛ እምነት የአማኝን ንግግር ይቀጣጠራል፤ (ያዕ.3:1-18) 5. እውነተኛ እምነት አማኝን ከግለሰብ ከፋ ሥርዓት ይለየዋል፤ (ያዕ. 4:1-12)

መ/ ያዕቆብ ሀብታሞችን ስለሚመጣው ፍርድ ያስጠነቅቃቸዋል (ያዕ.4:13-5:6)

ሠ/ አማኝ መከራና ችግር ሲደርስበት ይታገሣል (ያዕ.5:7-12)

ረ/ ፀሎት ለእምነት ሰው ኃይል ያለው መግሪያ ነው (ያዕ.5:13-18)

ሰ/ አማኝ የወደቀውን ኃጢአተኛ ከኃጢአቱ ለመመለስ ኃላፊነት አለበት (ያዕ.5:19-20)

አራተኛ ቀን ክፍል አራት፡ የያዕቆብ መጽሐፍ ቁልፍ ጥቅሶች።

የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከትና በቃል አጥናቸው። እነዚህ ጥቅሶች በያዕቆብ መጽሐፍ ያሉትን ሁለት ዋና ትምህርቶች ያጠቃልላሉ።

1. ያዕ. 1:2 «ወንድሞቼ ሆይ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንዲያደርግላችሁ እውቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት»

2. ያዕ.2:17 «እንደዚሁም ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ነው»

የያዕቆብ መጽሐፍ ቁልፍ ነጥቦች

በያዕቆብ መጽሐፍ ስድስት ቁልፍ ትምህርቶች አሉ። የሚከተለውን ዝርዝር በማየት ጥቅሶችን አንብቡ።

1. የሰው እምነት በመከራና በችግር መፈተን፤ ያዕ.1:2-4፤ 12-15፤ 4:1-10፤ 5:7-11፤

2. የሀብታሞችና የድሆች ትግል፤ ያዕ.1:9-11፤ 2:1-7፤ 15-16፤ 4:1-8፤ 5:1-6።

3. ለክርስቲያን የእግዚአብሔር ጥበብ አስፈላጊነት፤ ያዕ.1:5-8፤
16-18፤3:13-18
4. ፀሎት በአማኝ ሕይወት፤ ያዕ.1:5፤4:2-3፤5:13-16
5. የክርስቲያን አንደበቱን መቆጣጠር አስፈላጊነት፤ ያዕ.1:19፤26፤
3:1-12፤4:11-12
6. እምነትንና ሥራን የጥያቄ አስፈላጊነት፤ ያዕ.1:22-25፤2:14-26

የያዕቆብ መልዕክትና የገላትያ መልዕክት ንፅፅር

የያዕቆብ መጽሐፍ ገላትያ በጣም ይለያያሉ። የሚያተኩሩት በተለያዩ ሁለት ጉዳዮች ላይ ነው። ገላትያ «ሰው እንዴት ነው የሚድነው?» ብሎ ይጠይቃል። ጳውሎስ ሰው ደህንነትን መልካም ሥራ በመሥራትና ሕግን በመጠበቅ ሊያገኝ ይችላል የሚለውን እምነት በመቃወም ያስተምራል። ደህንነት በኢየሱስ ክርስቶስ በግሙን ብቻ ነው ይላል። ያዕቆብ ደግሞ «አንድ ሰው እምነቱ እንዴት እውን እንደሆነ ማረጋገጥ ይችላል?» ሲል ይጠይቃል። ያዕቆብም ሲመልስ የእምነታችንን ህልውና ማረጋገጥ የምንችለው በምንኖረው ኑሮና በምንሠራው ሥራ ነው ይላል። አንዳንዶች እንደሚሉት የያዕቆብና የጳውሎስ ትምህርት እርስ በርሳቸው አይቃረኑም። ጳውሎስም ራሱ ክርስቲያኖች የመንፈስን ፍሬ ለማሳየት የክርስቶስን ሕግ (ፍቅርን) እንዲጠብቁ አስተምሯል። ሁለቱም መጻሕፍት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚከሰቱትን የተለመዱ ስህተቶች በመቃወም ያስተምራሉ። ክርስቲያኖች ነን ከሚሉት አንዳንዶች አማኞች ለመዳን የተወሰኑ ሕጎችን መጠበቅ አለባቸው ብለው ያስተምራሉ። ጳውሎስ ደህን በመቃወም አስጠንቅቋል። አንዳንድ ክርስቲያኖች በትክክለኛዎቹ ዶክትሪኖች ሁሉ ያምናሉ፤ ነገር ግን እምነታቸውን በዕለታዊው ሕይወታቸው ላይ አይለማመዱትም። ያዕቆብ ይህ እውነተኛ እምነት እንዳልሆነ አስጠንቅቋል።

8ኛ ጥያቄ:- በእነዚህ ሁለት ስህተት መንገዶች ውስጥ የሚገኙ የተለያዩ የቤተ ክርስቲያን ቡድኖችን ዘርዝር።

የእነዚህ ሁለት መጻሕፍት አንባቢዎች የተለያዩ ናቸው። ያዕቆብ የጻፈው ለአይሁድ ክርስቲያኖች ብቻ ነው፤ ጳውሎስ ግን የጻፈው የአይሁድና አሕዛብ ድብልቅ ለሆነችው ቤተ ክርስቲያን ነው።

የያዕቆብና የገላትያ መጻሕፍት ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የተለየ ሥፍራ ይሠጣሉ። ያዕቆብ ኢየሱስ ክርስቶስን አልፎ አልፎ ብቻ ነው የሚያነሳው፤ ለጳውሎስ ኢየሱስ ክርስቶስ የትምህርቱ ሁሉ ማዕከል ነበር።

አምስተኛ ቀን:- የክለሳ ጥያቄዎች

አምስተኛ ቀን:- ለሚከተሉት ጥያቄዎች መልስ ለማግኘት ትምህርቱን ከልስ። ለሳምንቱ ስብሰባ ዝግጅት የውይይት ጥያቄዎችን ተመልከት።

9ኛ ጥያቄ:- የያዕቆብን መልዕክት የጻፈው የትኛው ያዕቆብ ነው?

10ኛ ጥያቄ:- ስለዚህ ያዕቆብ ምን ታውቃለህ?

11ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ የተጻፈው ለነማን ነው? የት ነው የኖሩት? እዚያ እንዴት ሊገኙ ቻሉ?

- 12ኛ ጥያቄ:- የያዕቆብ መልዕክት የተጻፈው መቼ ነው?
- 13ኛ ጥያቄ:- የያዕቆብ መጽሐፍ ሁለቱ ቁልፍ ጥቅሶች ምንድናቸው?
- 14ኛ ጥያቄ:- የያዕቆብ ስድስት ዋና ትምህርቶች ምንድናቸው?
- 15ኛ ጥያቄ:- በያዕቆብና በገላትያ መጻሕፍት ቁልፍ ትምህርቶች መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

የሳምንቱ ስብሰባ

ሀ. የሳምንቱ የአምልኮ ጊዜ

ለ. ፀሎት

ሐ. ክለሳ

መ. ውይይት

- 1/ ሀ. ክርስቲያን ሊያደርጋቸው የሚችል የእውነተኛ እምነት መግለጫ የሆኑ አንዳንድ ሥራዎች ምንድን ናቸው? ለ. ክርስቲያን ያልሆኑ እነዚህን ሊያደርጉ ይችላሉ? ሐ. ልዩነቱ ምንድነው?
- 2/ ሀ. የያዕቆብንና የአውሎስን ሕይወት አነፃፅር። ለ. የሚመላለሱት በምንድን ነው? ሐ. የሚለያዩትስ?
- 3/ በገላትያና በያዕቆብ መጻሕፍት መካከል ያሉ ዋና ዋና ልዩነቶች ምንድን ናቸው?
- 4/ የያዕቆብ ትምህርቶች ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አስፈላጊና ተግባራዊ ለሆኑ የሚችሉበትን መንገዶች ግለፅ።

ሠ. ፀሎት

ትምህርት አሥራ ሁለት

(ያዕ.1:1-12)

አንደኛ ቀን

«ወንድሞቼ ሆይ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንዲያደርግላችሁ አውቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደሙሉ ደስታ ቁጠሩት ትዕግሥትም ምንም የሚጎድላችሁ ሳይኖር ፍጹማንና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ ሥራውን ይፈፅም» ያዕ.1:2-4

ብዙ ክርስቲያኖች አሁን በኢየሱስ ክርስቶስ የምናምን ስለሆንን ከእንግዲህ ወዲህ ምንም ዓይነት ችግር አይኖረንም የሚል አስተሳሰብ አላቸው። የሚታመሙ ወይም የሚሞክሩ አይመስላቸውም። ስደት የሚገጥማቸውም አይመስላቸውም። ሀብታም እንደሚሆኑና ደስተኛ ሕይወት እንደሚኖሩ ነው የሚታያቸው። እግዚአብሔር እኔን ከማናቸውም ችግር ሊጠብቀኝ አይችልም እንደ? ይላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ክርስቲያኖች ችግር አይገጥማቸውም አላለም። ኢዮብ «የአሞራ ግልገሎች ግን ወደ ላይ እየበረሩ ከፍ እንዲሉ ሰው እንዲሁ ለመከራ

ተወልደል» ይላል፤ (ኢ.ዮ.5:7 እንዲሁም ኢ.ዮ.2:10 ተመልከት)። ኢየሱስ ራሱ ደቀመዛሙርቱ ብዙ ፈተናዎችና ስደቶች እንደሚገጥሟቸው አረጋግጦላቸዋል (ዮሐ.15:18-20)።

ያዕቆብ ክርስቲያኖች ፈተና ሲገጥማቸው እንደ ሙሉ ደስታ እንዲቆ ጥሩት አዟቸዋል። ያዕቆብ ፈተና ለሚለው የተጠቀመበት ቃል ሁለት የተለያዩ ትርጉሞች ሊኖሩት ይችላሉ። ክርስቲያኖችን የሚገጥሟቸውን ውጫዊ ችግሮች ሊያመለክት ይችላል። እነዚህም ህመም፣ ጉስቆልና፣ ስደት፣ ወዘተ ሊሆኑ ይችላሉ (ያዕ. 1:2-12)። እንዲሁም ሠይጣን እኛን በጋጢአት ለግጥመድ ሥጋዊ ባህርያችንን በመጠቀም የሚያደርገውን ሙከራ ሊያመለክት ይችላል (ያዕ.1:13-15)።

ያዕቆብ ፈተናን እንደ ደስታ ልንቆጥር የምንችልበትን ሁለት ምክንያቶችን ስጥቷል።

አንደኛ ዕናትን በሕይወታችን እግዚአብሔር የሚያሳድገው ፈተናዎችን በመጠቀም እንደሆነ አስተምሯል። በመዕናትም ከጉለበትን በኋላ ጌታ ኢየሱስን በመምሰል የበሰሉ ክርስቲያኖች እንሆናለን። ሰዎች እንደመሆናችን መጠን ለፈተናዎች ያለን አቋም ከእነርሱ ለመሸሽ ነው። ከሚጉዳንና ህመም ከሚያስከትልብን ግናቸውም ነገር መሸሸ እንፈልጋለን። ይህም ሆኖ በእግዚአብሔር ዕቅድ እምነታችን እንዲፈተን የሚያደርጉና ለግደግ የሚያበቁን ፈተናዎችና ሥታዮች ናቸው። ያለነዚህ ፈተናዎች ደካማ አግኝተን እንደሆንን እንቀራለን።

1ኛ ጥያቄ:- ሀ. በሕይወትህ ያጋጠመህን አንዳንድ ፈተናዎች ዘርዘር። ለ. እነዚህ ፈተናዎች መንፈሳዊ ሕይወትህን ለማሳደግ እንዴት ነው ምክንያት የሆኑልህ?

ሁለተኛ:- ያዕቆብ በሁለተኛ ደረጃ ክርስቲያኖች ፈተናዎችን እንደ ሙሉ ደስታ የሚቆጥሩበትን ምክንያት ሲገልፅ በመከራ ስንፀና ከእግዚአብሔር ሽልማት ስለምንተብል ነው፤ (ያዕ. 1:12)። ያዕቆብ ይህንን ሽልማት «የሕይወት አክሊል» ብሎ ይጠራዋል። በእምነታችን ጠንካራ እንደሆንን ብንቆይና በፈተና ብንታገሥ እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት እንደምናገኝ ተስፋን ስጥቶናል። ይህም የዘላለም ሕይወት የሚታየው እንደ እግዚአብሔር ሥጦታ ነው፤ (ዮሐ. 3:36)። በዳንንበት ጊዜ በሕይወታችን የተጀመረው የሕይወት ሙላት በሰማይ ይቆየናል። መንግስተ ሰማይ ስንደርስና የማይጠፋውን ሕይወት ስንቀበል፤ ምን ዓይነት ደስታ ነው የሚሆነው። ይህም ሕይወት ሐዘንና ፈተናዎች የሌሉበት ሕይወት ነው። እግዚአብሔርንም እናየዋለን እናውቀዋለንም።

2ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ 1:1-12 አንብብ። ሀ. ያዕቆብ ራሱን እንዴት ነው የሚገልጠው? ለ. ፈተናዎች በሕይወታችን እንዲያድግ የሚያደርጉት ምንድነው? ሐ. እግዚአብሔርን ምን ብለን መጠየቅ አለብን? መ. ባለጠጋው ሰው ከምንድን ጋር ነው የሚነፃፀረው ወይም በምንድነው የሚመሰለው?

ሁለተኛ ቀን ክፍል አንድ: ያዕቆብ 1:1-4 አጥና

3ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ የማን ባሪያ ነው?

4ኛ ጥያቄ:- የትኛው ያዕቆብ ነው የጻፈው?

- 5ኛ ጥያቄ:- ሀ. ያዕቆብ ለነግን ነው የጻፈው? ለ. እንዴት ነው የሚገልጻቸው?
- 6ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያኖች ለፈተናዎች ያላቸው አመለካከት ምን መምሰል አለበት?
- 7ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያኖችን ከሚገጥሟቸው ብዙ ፈተናዎች ጥቂቶቹን ጥቀስ።
- 8ኛ ጥያቄ:- ፈተናን እንደ ደስታ ልንቆጥረው የምንችልበት ምክንያት ምንድነው?
- 9ኛ ጥያቄ:- ሀ. ፅናት ግለት ምን ግለት ነው? ለ. ለምንስ ጤታሚ ሊሆን ይችላል?
- 10ኛ ጥያቄ:- ፅናት በሕይወታችን ምን ግድረግ አለበት?
- 11ኛ ጥያቄ:- የፅናት የመጨረሻ ውጤቱ ምን መሆን አለበት?
- 12ኛ ጥያቄ:- መጉልመስ፣ ፍጹም መሆን ወይም ግናቸውም ነገር የማይጉድልበት ግለት ምን ግለት ነው?

ባለፈው ሳምንት የያዕቆብ መጽሐፍ ፀሀፊ ያዕቆብ የኢየሱስ ወንድም እንደነበር ተመልክተናል። ይህም ሆኖ ያዕቆብ ራሱን «የኢየሱስ ወንድም» ብሎ አልገለጸም። ነገር ግን ራሱን በማሞረድ ራሱን የእግዚአብሔርና የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ አድርጎ ያቀርባል። ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በሥጋ የነበረው ግንኙነትና በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን የነበረው ከፍተኛ ሥልጣን ለያዕቆብ ቁም ነገሩ አልነበረም። ቁም ነገሩ የነበረው ከእግዚአብሔር አብና ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር የነበረው መንፈሳዊ ግንኙነት ነው። ያዕቆብ ራሱን ለእግዚአብሔር አብና ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ለሁለቱም ባሪያ አድርጎ ግዢን ግስተዋል አስፈላጊ ነው። ሁለቱም በሕይወቱ ላይ እኩል ሥልጣን እንዳላቸው አድርጎ ነው የሚያያቸው። ኢየሱስን እንደ ወንድሙ በማየት ፈንታ እንደ ጌታውና እንደ መሪህ ያየዋል።

በሰለጠነው ዓለማችን ባሪያ የሚለው ቃል ተወዳጅነት የለውም። የሚያስታውሰን ነገር ቢኖር እስራትን ነው። እኛ በነፃነታችን የምንመካ ነን። በአዲስ ኪዳን ጊዜም ባሪያ የሚለው ቃል የማይወደድ ቃል ነበር። ይህም ሆኖ የአዲስ ኪዳን ፀሐፊዎች ራሳቸውን የሚያዩት እንደ እግዚአብሔር ባሪያዎች ነበር። ራሳቸውንም ሙሉ በሙሉ ያስቀመጡት በእርሱ ሥልጣን ሥር ነበር። የእርሱ ነበሩና ሊታዘዙትም ፈለጉ። ባሪያ የሆኑት ተገደው አልነበረም ግለትም የግዳጅ ባሪያ አልነበሩም! ነገር ግን ራሳቸውን ከጌታቸው ሥልጣን በታች ለማስቀመጥ ፈቃደኞች ነበሩ።

- 13ኛ ጥያቄ:- ሀ. በባሪያና በአገልጋይ መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው? ለ. ራሳችንን እንደ አገልጋይ እንጂ እንደ እግዚአብሔር ባሪያዎች መቁጠር የማንወደው ለምንድን ነው? ሐ. የእግዚአብሔር ባሪያ ነህ? መ. የሚከተሉትን ቁጥሮች ተመልከት! ሮሜ 1:11 1ኛ ቆሮ.7:22፤ ገላ.1:10፤ 2ኛ ዲ.1:11 ይሁዳ 1:1።

በአዲስ ኪዳን ባሕላዊ ደብዳቤ አጻጻፍ የሚጀምረው ፀሐፊው የራሱን ስምና ግንኙነትን በማስታወቅ፣ ከዚያም ለግን እንደጻፈው ተናግሮ ሰላምታ በማቅረብ ነው። የያዕቆብ ሰላምታ ጳውሎስ በገላትያ ካቀረበው ሰላምታ ጋር ሲነፃፀር በጣም አጭር ነው። ያዕቆብ ደብዳቤውን «ለተበተኑት አሥራ ሁለት ነገዶች» ነው የጻፈው። ባለፈው ሳምንት ስናይ ያዕቆብ ይህን ቃል የተጠቀመው በአሕዛብ መካከል የሚኖሩትን አይሁድ ለማመልከት ነው። ምንም እንኳን አብዛኛዎቹ አይሁዶች የነገዳቸውን ቁጥር ባያውቁትና ቢረሱትም አዲስ ኪዳን 12 ነገዶች የሚለውን አባባል መላውን የእስራኤልን ሕዝብ ለማመልከት ተጠቅሞበታል! ማቴ 19:28፤ ዮሐ.26:7።

ያዕቆብ በደብዳቤው ላይ የሚያተኩርበት የመጀመሪያው ጉዳይ ክርስቲያኖችን ስለሚገጥሟቸው ፈተናዎች ወይም ችግሮች ነው።

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ. በአማርኛ «ፈተና» የሚለው ቃል ምን ማለት ነው? ለ. ኃጢአትን ለማድረግ መፈተን የሚለውን ትርጉም ብቻ ነው የያዘው ወይስ ሌላ የተለየ ትርጉም አለው?

በግሪክ ፈተና የሚለው ቃል የቁስ አካልን ወይም የሰብዓዊ ፍጡርን ባሕርይ ወይም ብቃትን ለመመዘን የሚደረግ ማጣሪያን ያመለክታል። የሰውን እምነት ለመፈተን የመጣ ሲሆን መልካም ፈተና፣ ሰው ኃጢአትን እንዲያደርግ ለመገፋፋት የመጣ ሲሆን ከቶ ፈተና ሊሆን ይችላል። ያዕቆብ በምዕራፍ አንድ እነዚህን ሁለቱን ትርጉሞች ተጠቅሟል።

15ኛ ጥያቄ፡- ሀ. የሰውን እምነት የሚፈትኑ አንዳንድ ውጫዊ ፈተናዎችን ዘርዝር። ለ. ሰውን ወደ ኃጢአት የሚመሩ አንዳንድ ውስጣዊ ፈተናዎችንም ዘርዝር።

ያዕቆብ ክርስቲያን የሚገጥሙትን ውጫዊ ፈተናዎች በማቅረብ ይጀምራል። ያዕቆብ እነዚህን ፈተናዎች «የእምነታችን መፈተን» ይላቸዋል። የአማኑ እምነትና የእምነቱም መጠንከር ለእርሱ ዋና ነገሮች ናቸው። ያዕቆብ የአማኞችን እምነት በእሳት እንዲጠራ መፈተን ባለበት ወርቅ ይመስለዋል። እንደዚሁ እምነት የነፃ እንዲሆን በመከራ እሳት መፈተን አለበት።

ፈተናዎች ወይም ችግሮች በክርስቲያን ላይ እንደሚመጡ የተረጋገጠ ነው። እነዚህም ችግሮች ሰዎችን ሁሉ የሚገጥሟቸው እንደ በሽታ፣ ጉስቁልናና ሞት የመሳሰሉ ነገሮች ሊሆኑ ይችላሉ። አንዳንድ ጊዜ እነዚህ ፈተናዎች አንድ ሰው በክርስቶስ ኢየሱስ ባለው እምነት ምክንያት ሊመጡበት ይችላሉ። እንደ እነዚህ ዓይነት ችግሮችም ስደት ይባላሉ። እነዚህ ፈተናዎች የሚመጡት የክርስቲያንን እምነት ለመፈተን ነው። ያዕቆብ ስለ እነዚህ መከራዎች ጥቅም ብዙ የሚለው ነገር አለው።

አንደኛ፡- ያዕቆብ ክርስቲያን በመከራ ጊዜ ሊኖረው ስለሚገባው ትክክለኛ ሁኔታ ትዕዛዝ ይሰጣል። በፈተና ውስጥ ሁኔታችን በማጉረምረምና በሐዘን ሳይሆን ሙሉ ደስታ መሆን አለበት። ያዕቆብ ፈተናዎቻችን ደስታ ናቸው ማለቱ አይደለም። ነገር ግን ፈተናዎችን እንደ ደስታ መቁጠር አለብን ነው የሚለው። በአእምሮአችንና በልባችን የፈተናዎችን ጥቅም በመገንዘብ በፈተናዎች መካከል ደስተኛ እንደሆንን ለመፅናት መወሰን አለብን።

ሁለተኛ፡- ያዕቆብ ፈተናን እንደ ደስታ የምናይበትን ምክንያት ስጥቷል። ይኸውም ፈተናዎች የእምነታችንን ህልውናና ጥንካሬ ለመፈተን እግዚአብሔር የሚጠቀምባቸው መሣሪያዎች ስለሆኑ ነው። እንዲሁም የመፅናትን ፍሬ በሕይወታችን ውስጥ ያፈራሉ። መፅናት በአንድ ጊዜ የምንማረው ነገር ሳይሆን ቀስ በቀስ የምንማረው ነው። መፅናት ለእግዚአብሔር ታማኝ እንደሆኑ መቆየት ነው። በማናቸውም ሁኔታ ውስጥ በማይኖወጠው የክርስቶስ ፍቅር ውስጥ መሆን ነው። ፈተናን ለመቀበል መስማማት ማለት ሳይሆን ፀንቶ መቆምና እግዚአብሔር የሚፈልገውን ሕይወት የማዳበር ችሎታ ነው። መፅናት በክርስትና ሕይወት ውስጥ ዕድገትን የሚያስከትል ቁልፍ ባሕርይ ነው።

ሦስተኛ፡- መፅናት ሥራውን በሕይወታችን መረጃም እንዳለበት አንብበናል። ለትንሽ ጊዜ መፅናት ምንም ጥቅም የለውም። የመፅናት ሥራ በሕይወታችን ውስጥ ክርስቲያናዊ ባህርያችን እስኪፈጥርና ሥራውን እስኪፈፅም ድረስ መቀጠል አለበት።

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ. የመፅናትን ሥራ በሕይወታችን ውስጥ ግንድ የምንችለው እንዴት ነው?
ለ. መፅናት ሥራውን በሕይወትህ እንዳይሠራ ያገድከበትን ጥቂት ምሳሌዎች ስጥ።

መፅናት በሕይወታችን ውስጥ የግያልት ሥራ አለው። ይህም ሥራ እኛን ፍጹምና በክርስቶስ የበሰሉ ሰዎች ግድረግ ነው። ፍጹም የሚለው ቃል ያለ ኃጢአት መኖርን አያመለክትም ምክንያቱም በምድር እስካለን ድረስ የግይቻል ነውና። ነገር ግን ሰው በክርስቶስ የበሰለ የሚሆነው በፅድቅ ሲፀናና የክርስቲያናዊ ሕይወት ይዘት በሕይወቱ ሲገለፅ ነው፤ (ፊልጵ.3:15፤ ቶላ.1:28 ተመልከት)። ጌታ ኢየሱስ እንኳ ፍጹም የሆነው በተቀበለው መከራ አማካይነት ነው፤ (ዕብ.5:7-9)። ይህ ለአዲስ ሕግ ክርስቲያን ገና ክርስቲያናዊ ባሕሪዎችን ላላፈራ ተቃራኒ ነው፤ (1ቶር.14:20፤ ዕብ.5:12-14)። ደግሞም ፍጹም ነገ፤ ግለትም እግዚአብሔር በሕይወታችን ሊያያቸው የሚፈልጋቸው ፍሬዎች ሁሉ አሉን። በሕይወታችን ገና ያላደገ ነገር የለም ግለት ነው።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ. የበሰለህ ክርስቲያን እንደሆንህ ይሰማሃል? ለምን? ለ. ስደት እንዴት ነው አንተን ያሳደገ? ሐ. በሕይወትህ ገና ያላደገ ነገር አለ? መ. በበሰለ እና ባለበሰለ ክርስቲያን መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው?

18ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 5:3-5፤ 1ኛ ኢፒ.1:6-7 ተመልከት። ይህ ከያዕቆብ መልዕክት ጋር እንዴት ይመሳሰላል? የሚለየውስ በምንድነው?

ሦስተኛ ቀን ክፍል ሁለት፡ ያዕቆብ 1:5-7 አጥና

19ኛ ጥያቄ፡- ጥበብ የሚጎድለው ምን ግድረግ አለበት?

20ኛ ጥያቄ፡- ጥበብ ምንድነው? ለምንስ ተፈለገ?

21ኛ ጥያቄ፡- ለሚጠይቅስ ሰው እግዚአብሔር ምን ተስፋ ሰጠ?

22ኛ ጥያቄ፡- ከያዕ.1:5 ላይ ስለ እግዚአብሔር ጸባዮች ምን መግር እንችላለን?

23ኛ ጥያቄ፡- አማኝ ጸሎቱ እንዲመለስለት ምን ዓይነት ሁኔታ ሊኖረው ይገባል?

24ኛ ጥያቄ፡- የሚጠራጠር ክርስቲያን በምን ይመሰላል?

25ኛ ጥያቄ፡- ለሚጠራጠር ክርስቲያን የተሰጠው ግስጦንቱያ ምንድነው የተሰጠው?

26ኛ ጥያቄ፡- የሚወላውል ሰው ግለት ምን ግለት ነው?

እግዚአብሔር ፈተናዎችን በክርስቶስ የበሰሉ ሰዎች የምንሆንባቸው አድርገን እንድናያቸው ይፈልጋል። በውስጣዊ ሕይወታችንም ምንም የማይጎድለን እንድንሆን ይፈልጋል። ነገር ግን ፈተናዎችን በደስታ ባንመለከታቸውና መንፈሳዊ ሕይወታችንንም ለመገንባት ባንጠቀምባቸው ምን ይሆናል? ምንስ ግድረግ አለብን? ያዕቆብ ይህን ሲመለስ፡- እግዚአብሔር መከራን እንድናልፍ በሚፈልገው መንገድ ዓይነት እንድናልፍ የሚያስችለንን ጥበብ በጸሎት አማካይነት መቀበል እንችላለን። ብዙ ጊዜ በመከራ ውስጥ ስንሆን እግዚአብሔር ብርታቱን እንዲሰጠን ወይም ከፈተናው እንዲያወጣን ነው የምንጸልየው።

ነገር ገን ከመከራው የበለጠውን ጥቅም እንድናገኝና በመከራው ውስጥም በመፅናት እንድናልቅ እግዚአብሔር ጥበብ እንዲሰጠን መጸለይ አለብን።

ታሉ እንደሚለን ጥበብ የሚጀምረው እግዚአብሔርን መፍራት ስንግር ነው፤ ለምናደርገው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ኃላፊነት እንዳለብን መረዳት ስንጀምር ነው፤ ምሳሌ 9:10። ለአይሁድ ጥበብ ግለት ስለብዙ ነገሮች ታላቅ ዕውቀትን ግጥሟት ግለት ሳይሆን ክፋት በሞላበት ዓለም ውስጥ የጽድቅ ሕይወትን የመኖር ችሎታ ነው። የሕይወትን ፈተናዎች በቀራጥነት መታፈጥና የዕድገት ምክንያቶች አድርጎ ግዩት ነው። እንዲሁም ፈተናዎች ያን የሚፈለገውን ዕድገት እንዲያመጡ ቀጥተኛ ውሳኔ ማድረግ ያስፈልጋል። በእነዚህ አስቸጋሪ ጊዜያት በፈተናዎች ላይ ድልን ለመቀዳጀት በራሳችን ብርታት ላይ መደገፍ የለብንም። ራስን በማጥረድና በእግዚአብሔር ላይ በመደገፍ የእግዚአብሔርን ጥበብ መፈለግ አለብን። መለኮታዊ ጥበብ እንደሚያስፈልገን ከተረዳን እግዚአብሔርን መጠየቅ አለብን። እግዚአብሔር የጥበባችን ምንጭ ነው። የእግዚአብሔርንም ጥበብ በጸሎት ግጥሟት እንችላለን።

ያዕቆብ ጥበብን ለማግኘት አንድ ጊዜ ብቻ መጸለይ እንዳለብን አያመለክትም። ነገር ገን ፈተናው እስኪያበቃ ድረስ ጥበብን ለማግኘት መጸለያችንን መቀጠል አለብን። ያዕቆብ ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ምን እንደሚገልጽ ልብ በሉ።

እንደኛ:- እግዚአብሔር የጥበብ ሁሉ ምንጭ እንደሆነ እናያለን።

ሁለተኛ:- እግዚአብሔር ሰጪ እንደሆነ፣ በፊቱ በጽድቅ ለመኖር የሚያስፈልገንን ሁሉ እንደሚሰጠን እናያለን። እግዚአብሔር ምን ጊዜም እጁን ዘርግቶ እንደቆመ ወደ እርሱ ለሚመጡትም ለመስጠት የተዘጋጀ እንደሆነ እናያለን።

ሦስተኛ:- በስህት ሳይሆን በልግስና እንደሚሰጥ፣ ከሚያስፈልገን በላይ ጥበብ እንደሚሰጠን፣ እግዚአብሔር አትረፍር፤ እንጂ እንደ እኛ የሚያስፈልገውን ያህል ብቻ እንደማይሰጥ እንመለከታለን።

አራተኛ:- ሲሰጥ አያዳላም። ለለመኑት ሁሉ ይሰጣል። ሀብታቸውን ወይንም ነገዳቸውን አይጠይቅም።

አምስተኛ:- ጥበብ እንዲሰጠን ስንጠይቀው በደላችንን አይቆጥረውም። ብዙ ጊዜ ሰዎች ጥያቄአችንን ወይም ልመናችንን መስማት ይታክታቸዋል። እግዚአብሔር ገን ጥበብን ለማግኘት ስንል የምናቀርባቸውን ተደጋጋሚ ጥያቄዎቻችንን ለመስማት አይሰለችም ወይንም አይገስጸንም። ለሚለምን ሁሉ መስጠቱን ይቀጥላል እንጂ እግዚአብሔር ስንት ጊዜ እንደለመንን አይመዘግብም፤

27ኛ ጥያቄ:- ሀ. በየትኛው የሕይወትህ ክፍል ላይ ነው ጥበብ የሚያስፈልገህ? ለ. ጥበብ እንዲሰጥህ እግዚአብሔርን ለምነሃል? ሐ. እንዴትስ ነው የሰጠህ?

ጥበብን ለመቀበል የምናደርገው ጸሎት በእምነት መሆን አለበት። እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንዲመልስ ትክክለኛ ሁኔታ ሊኖረን ይገባል።

28ኛ ጥያቄ:- ማር.11:22-25 አንብብ። ሀ. እምነት ካለን ምን ማድረግ እንችላለን? ለ. ጸሎታችን እንዲመለስ ምን ዓይነት ሁኔታ ሊኖረን ይገባል? ሐ. ኢየሱስ ይቅርታን

ለማግኘት የምናደርገውን ጸሎት እንዲሰማ ምን ሌላ ሁኔታ ሊኖረን እንደሚገባ አሳይቷል?

29ኛ ጥያቄ:- ሀ. እምነት ምንድነው? ለ. ስንጸልይ እምነት የሚኖረን እንዴት ነው?

ያዕቆብ:- እምነት የሚለውን ቃል እዚህ የተጠቀመው ትክክለኛ የአውነትን ዕውቀት ለማሳየት አይደለም። ነገር ግን መታመናችንና ድጋፋችንን በእግዚአብሔር ላይ የምናደርግበት የልብ ሁኔታ ነው። የምናምነው በእግዚአብሔር የመመለስ ችሎታ ብቻ ሳይሆን በፈቃደኝነትም ጭምር ነው። በእግዚአብሔር ብቻ እንተማመናለን እንጂ በራሳችን አንተማመንም።

ስንጸልይ በአእምሮአችን ጥርጥር መኖር የለበትም። ያዕቆብ የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቀ የባሕርን ግዕበል ይመስላል ብሏል። ተጠራጣሪ ሰው ሁለት ሃሳብ እንዳለው ሰው ነው። እንደዚህ ዓይነት ሰው በራሱ እርግጠኛ ያልሆነ ምን እንደሚረዳለን ምን መጠየቅ እንዳለበት ያማያውቅ ነው። ልቡ በእግዚአብሔር ላይ ከመታመን የራቀ ነው። ልቡ እንድ ቀን በእግዚአብሔር ሲታመን ባሌላ ቀን ወደ ዓለም የሚመለከት ነው። ውስጣዊ ሰላም የሌለው ነው። ፀሎቱ ብቻ ሳይሆን በየጊዜው የሚለዋወጠው አጠቃላይ ሕይወትም ጭምር ነው።

ያዕቆብ እንደዚህ ዓይነት ሰው እግዚአብሔር ጥርጥር የሞላበት ልመናዬን ይመልሳል ብሎ የመጠበቅ መብት የለውም ይላል። ጥበብን እንዲሰጠን በእግዚአብሔር ላይ መታመን የምንችለው እርሱ ብቻ ጥበብን እንደሚሰጠን በመጠበቅ ወደ እርሱ ብቻ የምንመለከት ከሆነ ነው። በእግዚአብሔርና በዓለም መካከል የምንዋልል ከሆነ እግዚአብሔር ፀሎታችሁን እስማሉ ብሎ የሰጠውን ተስፋ መብታችን ነው ልንል አንችልም።

30ኛ ጥያቄ:- 1ኛ ቆራ.1:18-31 አንብብ። የዓለምን ጥበብ ከመለኮታዊው ጥበብ ጋር አነፃፅር። ጥበባችን ግን ነው?

አራተኛ ቀን ክፍል ሦስት: ያዕ.1:9-12 አጥና

ጥያቄዎች

- 31ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ በኑሮው ዝቅተኛ የሆነ ወንድም ሲል ምን ግለቱ ነው?
- 32ኛ ጥያቄ:- የተዋረደው ወንድም መመካት ያለበት በምንድነው?
- 33ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያንን ከፍተኛ ቦታ የሚያሰጡትን አንዳንድ ነገሮችን ዘርዝር።
- 34ኛ ጥያቄ:- ሀብታም ክርስቲያን ምን ግድረግ አለበት? ለምን?
- 35ኛ ጥያቄ:- የሀብታሙ ክርስቲያንና አበባው በምንድነው የሚመሳሰሉት?
- 36ኛ ጥያቄ:- የሚፀና ክርስቲያን የተባረከ ነው የተባለው ለምንድነው?
- 37ኛ ጥያቄ:- የሕይወት አክሊል ምንድነው?
- 38ኛ ጥያቄ:- ይህ የሕይወት አክሊል ተስፋ የተሰጠው ለማን ነው?

በብዙ ክርስቲያኖች ላይ ከሚመጡት ፈተናዎች መካከል አንዱ:- ድሃ መሆናቸውና በሀብታሞች መጨቆናቸው ነው። በዓለም በሀብታምና በድሃ መካከል ያለውን ከፍተኛነትና

ዝቅተኛነት መስማት ለጆሮ የሚከብድ ሸክም ነው። ብዙ ጊዜ ድሃው ክርስቲያን ሀብታሙን ክርስቲያን የሚመለከተው በቅናት ነው። ሀብት ማጣቱ ለእርሱ ፈተናው ነው። ሀብታሙ ክርስቲያን ደግሞ ሀብቱ ብዙ ጊዜ በክርስቶስ ላለው እምነቱ ዕንቅፋት ይሆንበታል። ያዕቆብ ሀብታሙንም ሆነ ድሃውን ለቁሳዊ በረከቶች ትክክለኛ አመለካከት እንዲኖራቸው ይመከራቸዋል። አንድ ሰው እንዳለው ሰው ለቁሳዊ ነገሮች ያለው አቋም የመንፈሳዊ ሕይወቱ ገዕታ ትክክለኛ ጠቋሚ ነው።

39ኛ ጥያቄ፡- ሀ. ቁሳዊ ነገሮች ለድሃው የመሰናከል ዐለት ሊሆኑ የሚችሉበትን መንገዶች ገለፅ። ለ. ለሀብታሙ ሰምን ዓይነት መንገድ ነው የእንቅፋት ድንጋይ የሚሆኑበት? ሐ. ይህ ችግር የገጠማቸው ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ሁሉ?

ያዕቆብ መጀመሪያ የሚናገረው ለተዋረደው ወንድም ነው። ይህ ድሃ ክርስቲያን ነው። ድህነቱን (ጉስቁልናውን) በመመልከት ፈንታ ድሀው ክርስቲያን እግዚአብሔር በሰጠው ከፍተኛ ቦታ ያለማቋረጥ ደስ ሊለው ይገባል። ምክንያቱም የንጉሡ ልጅ ነው፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነው፤ ከክርስቶስ ጋር የሁሉ ነገር ወራሽ ነው።

40ኛ ጥያቄ፡- ኤፌሶን 1:3-14 አንብብ። በክርስቶስ ያሉንን መንፈሳዊ በረከቶችን ገለፅ።

በጥንት ቤተ ክርስቲያን አብዛኛዎቹ አማኞች በተለይም በኢየሩሳሌም አካባቢ የነበሩት ድሆች ነበሩ። ከቤተ ክርስቲያን ታሪክ በአጠቃላይ እንደምናየው ከሀብታሞቹ ይልቅ ድህነትን ፍለጋ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱት የዓለም ድሆች ነበሩ። ሀብታሞችና ኃይለኞቹ ግን ለማመን ይችገሩ ነበር። (ሐዋ.2:45፤ 4:35፤ 1ቀሮ.1:26-28፤ ማቴ.19:16-24)። ሀብታም ክርስቲያን ከድህነት ጋር ትግል የለበትም። ነገር ግን ብዙ ጊዜ ሀብቱ በክርስቲያናዊ ሕይወቱ እንዳያድግ እንቅፋት ይሆንበታል። ዘወትር የሚታመነው በእግዚአብሔር ላይ ሳይሆን በሀብቱ ላይ ነው።

41ኛ ጥያቄ፡- ሉቃ.18:18-27 አንብብ። ሀ. ገዢዎችን እግዚአብሔርን ከማመን ያገዳቸው ምንድነው? ለ. ኢየሱስ ሀብታም ምን ማድረግ ይከብደዋል አለ?

ሀብታም ክርስቲያኖች ስለ ቁሳዊ በረከቶች የተስተካከለ አመለካከት ሊኖራቸው ይገባል። ይህንንም የሚያደርገው ሕይወት ምን ያህል ረራሽና አጭር መሆኑን በመገንዘብ ነው። በሀብቱ አይመካም፤ ከሀብቱ በነፃ ይሰጣል እንጂ። ይህም የሚሆነው በክርስቶስ ከሀብት የበለጠ ነገር እንዳገኘ በመገንዘብ ነው። ይህም ያገኘው ነገር የዘላለም ሕይወት ነው። ራሱን በማዋረዱ ደስ ሊለው ይገባል፤ ምክንያቱም እርሱ ከድሃ ሰው የበለጠ አይደለምና። ሁለቱም በእግዚአብሔር ፊት እኩል የሆኑና ባዶ እጃቸውን ይህንነትን ፍለጋ ወደ መስቀሉ የመጡ ናቸው። መዋረዱ ነው ለመዳን ያበቃው። በዚያም ደስ መሰኘት አለበት። ሁላችንም በተለይ ሀብታሞች የሆንን ልናውቅ የሚገባን ትልቅ እውነት ቢኖር ሕይወት አጭርና መጨበጫ የሌለው እንደሆነ ነው። መቼ እንደምንሞት አናውቅም። በአንድ ጊዜ ተውቦ እንደሚፈካና ወዲያው ፀሐይ ሲመታው በአንድ ሌሊት ጠውልን እንደሚገኝ አበባ ሕይወት አጭር ነች።

በዓለም ያለ ገንዘብ ቢሰበሰብ ከሞት ቀነ ቀጠሮ ሊያድነን አይችልም። ያለን ገንዘብ ሁሉ ስንሞት ጥቅመቢላ ይሆናል ምክንያቱም ወደ መንግሥተ ሰማይ ይዘነው ልንጌድ አንችልም።

42ኛ ጥያቄ፡- የሕይወትን አጭርነት ለማወቅ የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት፡-
ኢላ.40:6፤ መዝ.103:15፤

ሁላችንም ሕይወትንና ሀብትን ከዘላለም አንፃር ግዮት አለብን። ሕይወታችንን ለዘላለማዊ ብድራት ማስቆጠር አለብን እንጂ ለጊዜያዊና መጨባጫ ለሌለው ሕይወት ደስታ መሆን የለበትም። ያዕቆብ እንዲለው ሀብታም ሰው የበለጠውን ሀብት ለማግኘት ሲገዛን ሊጠፋ ይችላል።

43ኛ ጥያቄ፡- ሀ. ሕይወትህ የምትኖረው በዘላለም ብርሃን ነው? ለ. ሀብታችንን በሰማይ ማግኘትን እንድንዘነጋ የሚያደርጉን ምን ነገሮች ናቸው? (ገንዘብ፡ ትምህርት) (ማቴ.6:19-21)

በያዕቆብ 1:12 ላይ ያዕቆብ የተመለከተው ወዲያውኑ ስለምንተበላቸው የመከራ ትርፍች ዕናትና ብስለት ብቻ ሳይሆን ዘላለማዊ በረከቶችንም ጥምር ነው። በፈተና የሚፀና ክርስቲያን የተባረከ ነው ተብሏል። ደስተኛ ነው፤ በእግዚአብሔር ይባረካል፤ ከእግዚአብሔር ብድራቱን ያገኛል። የሕይወት ፈተናዎች ሁሉ ሲያበቁና ለእግዚአብሔር ታማኝነቱን ሲያረጋግጥ እግዚአብሔር የሕይወትን አክሊል ይሸልመዋል። ያዕቆብ አክሊል የሚለውን ቃል የተጠቀመበት፡- በስፖርት አሸናፊ ለሆነ ሰው በጭንቅላቱ ላይ የሚደረግለት ክብ የአበባ ጉንጉን ነው። (አክሊል የሚለውን ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ተመልከት) ዓይኖቻችንን በሚጠፋው አክሊል ላይ በማድረግ ፈንታ እግዚአብሔር በሚሰጠን በማይጠፋው አክሊል ላይ ማድረግ አለብን። ያዕቆብ ይህንን የሕይወት አክሊል ይለዋል። ይህም ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ጋር ሲሆኑ የሚሰጣቸው የዘላለም ሕይወትና በለጠጋ ሕይወት ነው። ያኔ ልዩ ክብርና ስልጣን ከእግዚአብሔር እንቀበላለን። በፈተና የሚፀና (በሚያጋጥመው ፈተና ውስጥ በትዕግሥት የሚያልፍ ሰው) የሚለው ቃል ተቀባይነትን ማግኘት ማለት ነው። እግዚአብሔር የእምነቱን ሕልውና ፈትና ንጹህ ሆኖ አግኝቶታል። ክርስቲያን የሚቀበለው የዘላለምን ሕይወት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርንም ማረጋገጫ ወይም ምስክርነት ጥምር ነው።

እግዚአብሔር የሕይወትን አክሊል ተስፋ የሰጠው ለማን ነው? ይህ ተስፋ የተሰጠው ለሚወዱት ሁሉ ነው። እነርሱ ከሁሉ ነገር በላይ ጌታቸውን ማገልገል መርጠዋል። ጊዜያዊ የሆነው የዓለም ነገር ወደ ጉን ትተው እርሱን መታዘዝና እርሱን በማወቅ ማደግን መርጠዋል። ፍቅራቸውንም ለእርሱ በመታዘዝ አረጋግጠዋል። እግዚአብሔርን የሚወደ ሁሉ በክርስቶስ ያለውን የሕይወት ሙላት ለዘላለም ይቀበላሉ።

አምስተኛ ቀን፡- የሳምንቱን ትምህርት ከልሰ። የውይይቱንም ጥያቄዎች ተመልከት።

የሳምንቱ ስብሰባ፡-

- ሀ. አምልኮ
- ለ. ጸሎት
- ሐ. ክለሳ
- መ. ውይይት

1/ ሀ. በኢትዮጵያ ላሉ ክርስቲያኖች የተለመዱ ፈተናዎችን ጥቀስ። ለ. ዘወትር እነዚህን ፈተናዎች የሚቀበሏቸው እንዴት ነው? ሐ. ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት እነዚህ ፈተናዎች

አስተዋፅዖ ያደረጉት እንዴት ነው? መ. ፈተናዎች አንተን በእምነት እንድታድግ የረዱበትን መንገድ ግለጽ።

2/ ሀ. የእግዚአብሔርን ጥበብ ከዓለም ጥበብ ጋር አነፃፅር። ለ. የእያንዳንዱ ጥበብ ምንጭ ምንድነው? ሐ. ክርስቲያኖች በፈተና ጊዜ የዓለምን ጥበብ የሚጠቀሙባቸው አንዳንድ መንገዶች ምንድን ናቸው? መ. የእግዚአብሔርን ጥበብ የሚጠቀሙባቸው?

3/ ሀ. ድሃው ክርስቲያን ሊመካበት የሚችልበትን አንዳንድ ነገር ግለፅ። ለ. ይህ የሚሆነው ለድሃ ክርስቲያኖች ብቻ ነው? ሐ. ሀብታም ክርስቲያን በመኖሪያ ሊመካ የሚችልባቸውን አንዳንድ መንገዶች ግለጽ። መ. በቤተ ክርስቲያን ሀብዛኛዎቹ ሰዎች ምንድን ናቸው? ድሃ ወይስ ሀብታም? ሠ. ድሃውና ሀብታሙ ክርስቲያን በቤተ ክርስቲያን የሚገናኙት እንዴት ነው? ረ. ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ፊት እኩል መሆናቸውን ትገልጻለች? እንዴት? ለምን? ለምንስ አትገልጽም?

ሠ. ጸሎት።

ትምህርት አሥራ ማስት

ያዕቆብ 1:13-27

አንደኛ ቀን

ግንም ሲፈተን:- «በእግዚአብሔር እፈተናለሁ አይበል! እግዚአብሔር በከፉ አይፈትንምና! እርሱ ራሱስ ግንንም አይፈትንም።» (ያዕ.1:13)

ብዙ ጊዜ እኛ ክርስቲያኖች በኃጢአት ላይ ስንወድቅ ጥፋቱን በሌላ ሰው ላይ ለማድረግ እንጥክራለን። ለራሳችን ድርጊት ኃላፊነትን መውሰድ እንቢ እንላለን። ለምሳሌ:- በሚስቶቻችን፣ በባሉቻችን፣ በጓደኞቻችን ላይ በደሉን ማኖር እንፈልጋለን። አንዳንዶች ሰይጣንን ተጠያቂ በማድረግ እርሱ ነው ኃጢአት እንደሠራ ያደረገኝ እንላለን። እንዲያውም አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር የሁሉ ነገር መገኛ ስለሆነ የኃጢአትም ምክንያት እርሱ ነው በሚል እግዚአብሔርን ይወነጅላሉ። በያዕቆብ ጊዜ የነበሩት አይሁዳዊ ክርስቲያኖች የሚሉት ይህንን ነበር። ኃጢአታቸውን በእግዚአብሔር ላይ በማላከክ ለራሳቸው ኃጢአት ተጠያቂነታቸውን ይክዱ ነበር።

አንዳንድ ባህሎች አንድ ግለሰብ ለሠራው የራሱ ስሕተት ተጠያቂነትን እንዳይወስድ፣ ለምሳሌ:- አበላሽሁ፣ ጥፋት ሠራሁ በማለት ፈንታ ተበላሽብኝ ወይም ጠፋብኝ እንዲል ያስተምሩታል። ይህ ዓይነት አስተሳሰብ ወደ መንፈሳዊው ሕይወታቸው በመዛመት ክርስቲያኖች ለራሳቸው ኃጢአት ኃላፊነትን እንዳይወስዱ ያደርጋቸዋል።

ያዕቆብ የኃጢአታችንን ተጠያቂነት በቀጥታ በእያንዳንዳችን ላይ ይኖራል። በያዕቆብ 1:13-15 ያዕቆብ ኃጢአታችንን በእግዚአብሔር ላይ ወይንም በሌላ ሰው ላይ እንዳናሳብብ ነገር ግን እያንዳንዳችን ኃላፊነት እንዳለብን ያስተምረናል። በእነዚህ ቁጥሮች ላይ ብዙ ጠቃሚ እውነቶችን እናያለን።

አንደኛ፡- ሁሉም ሰው ጋጢአትን ለመሥራት እንደሚፈተን እናነባለን። በገሪክ ፈተና የሚለው ቃል በገሪክ ውጫዊ ችግሮችን ወይም ከፋትን ለማድረግ የሚሆን ውስጣዊ ፈተናዎችን እንደሚያመለክት አስታውሰን። በያዕቆብ 1፡1-12 ያዕቆብ ቃሉን የተጠቀመው ክርስቲያኖች የሚገጥማቸውን የተለየ ችግር ወይም ፈተና ለማመልከት ነው። በያዕቆብ 1፡13-18 ላይ ግን ይህንን ቃል አንድን ሰው በእግዚአብሔር ላይ ጋጢአት እንዲሠራ መፈተን ለሚለው ተጠቅሞበታል። ፈተና ዓለም ዓቀፋዊ ነው። በአዳም ልጆች ሁሉ ላይ ያለ ችግር ነው። ሁላችንም በእግዚአብሔር ላይ ጋጢአት ለመሥራት እንፈተናለን።

ሁለተኛ፡- ጋጢአት ግላዊ ጉዳይ ነው። ምንም እንኳን ሌሎች ሰዎች ወይም ሰይጣን በፊታችን ፈተና በያስቀምጡም ጋጢአትን እንድንሠር ማስገደድ አይችሉም። እያንዳንዱ ሰው ለራሱ ሕይወትና ለሚያደርገው ውሳኔ ኃላፊነት የራሱ ነው። ጋጢአትን መሥራት ወይም ደግሞ ፈተናን መቋቋምና ጋጢአትን አለማድረግ እንችላለን።

ሦስተኛ፡- ጋጢአት የሂደት አካል እንደሆነ እናያለን። በአንድ ጊዜ የሚሆን ነገር አይደለም። አንደኛ ጋጢአትን ለማድረግ መፍተድ ወይም መፈለግ መኖር አለበት። እግዚአብሔር የከለከለውን ነገር ለማድረግ መፈተን ጋጢአት አይደለም። ስህተተኛ ፍላጎቱ ጋጢአት ለመሆን በመፈለግ ይከተላል። ሁለተኛ ስህተት ነው ብሎ የተረዳውን ነገር ለማድረግ የእያንዳንዱ ሰው ምርጫ ነው። ጋጢአት የምናውቀውን ትክክለኛ ነገር በመቃወም ስሕተትን ለማድረግ መምረጥ ነው። በጋጢአት ላይ ባለግወቅ አንወድቅም።

አራተኛ፡- የማንናዘዝበት ጋጢአት መጨረሻ ሞት ነው። እግዚአብሔር አዳምን ፈጥሮ ከፋንና ደጉን የምታስታውቀውን ፍሬ እንዳይበላ ባዘዘው ጊዜ ፍሬዋን በበላህበት ቀን ሞትን ትሞታለህ አለው። አዳምና ሔዋን ከዚያች ዛፍ በበሉ ጊዜ ወዲያውኑ መንፈሳዊ ሞት ሞቱ። እንዲሁም የሥጋ ሞት በእነርሱ ተጀመረ። ያለማቋረጥ የምንለማመደውና የማንናዘዝበት ጋጢአት መንፈሳዊ ሞትንና ሥጋዊ ሞትን ያመጣብናል።

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ. በሕይወትህ ያልተናዘዝበት ጋጢአት አለህ? ለ. ለምን አሁን በእግዚአብሔር ፊት ለመናዘዝ ጊዜ አትወስድም?

2ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 1፡13-27ን አንብብ። ሀ. አንዳንድ ሰዎች ሲፈተኑ የሚወነጀሉት ማንን ነው? ለ. ለጋጢአት ተጠያቂው ማን ነው? ሐ. እግዚአብሔር በጋጢአት እንደማይፈትነን ለማሳየት ምን ሰጥቶናል? መ. ከእነዚህ ቁጥሮች ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ የቻልከውን ያህል በዝርዝር ግለጽ።

ሁለተኛ ቀን ክፍል አንድ፡ ያዕቆብ 1፡13-18 አጥና

3ኛ ጥያቄ፡- ክርስቲያን ሲፈተን ማለት የሌለበት ምንድነው? ለምን?

4ኛ ጥያቄ፡- የፈተና ምግጭ ምንድነው?

5ኛ ጥያቄ፡- ሰውን ከፈተና ወደ ሞት የሚመራውን ሂደት ግለፅ።

6ኛ ጥያቄ፡- ከእግዚአብሔር ምንድነው የሚመጣው?

7ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ በእነዚህ ቁጥሮች ላይ እግዚአብሔር የተገለፀው እንዴት ነው? ለ/ ያዕቆብ እግዚአብሔርን ለመግለፅ እነዚህን ቃላት የተጠቀመው ለምንድነው?

8ኛ ጥያቄ፡- ከእግዚአብሔር የሚመጣውና ያዕቆብ የሚገልፀው ትልቁ ሥጦታ ምንድነው?

9ኛ ጥያቄ:- እግዚአብሔር መንፈሳዊ መወለድን ሲሰጠን የተጠቀመው ምንድነው?

10ኛ ጥያቄ:- ሀ/ እግዚአብሔር መንፈሳዊ መወለድን የሰጠን ለምንድነው? ለ/ ይህስ ምን ግለት ነው?

ባለፈው ሳምንት እኛ ክርስቲያኖች የሚያጋጥሙን የሕይወት መከራዎች ልንዋጋቸው የሚገባን ጠላቶቻችን እንዳልሆኑ ያዕቆብ አስተምሮናል። እነዚህ ነገሮች እምነታችን እንዲያድግ በእግዚአብሔር የታቀዱ ወዳጆቻችን ናቸው። በዚህ ሳምንት በሕይወታችን ያሉት ኃጢአቶች የራሳችን ስሕተቶች እንደሆኑ እና እግዚአብሔር መጠየቅ እንደሌለበት እናያለን።

ከአዳምና ከሔዋን ውድቀት (ዘፍጥረት 3) ጀምሮ ሁሉም ሰው ከኃጢአት ባሕርይ ጋር ይወለዳል። ምንም እንኳን አዳምና ሔዋን በውስጣቸው በእግዚአብሔር ላይ ለማመፅ ባይፈሉት ከወደቁ በኋላ ወደ ልጆቻቸው በእግዚአብሔር ላይ በኃጢአት ለማመፅ መፈለግን አስተላልፈዋል። ስለዚህ ማንም ሰው ቢሆን በውስጡ ስሕተትን የማድረግ ፍላጎት ቢኖረው ሊገረም አይገባውም። ምንም እንኳን እግዚአብሔር ክርስቲያን በምንሆንበት ጊዜ ፈቃዱን ማድረግ የሚፈልግ አዲስ ባሕር ቢሰጠንም ክፉ ባሕር አሁንም ቢሆን የኛው የሕይወት አካል ነው።

11ኛ ጥያቄ:- በግላትያ 5: 16-24 ክርስቲያን በሁለቱ ባሕሪዎች መካከል ያለበትን ትግል አንብብ።

ከሞት በኋላ ብቻ ነው አብሮን ከተወለደው ክፉ ባሕርይ መፈታትንና ነፃነትን የምናገኘው።

12ኛ ጥያቄ:- ዘፍ.3: 1-13 አንብብ። ሀ/ አዳም ኃጢአትን ሲሠራ በማን ላይ አሳበበ? ለ/ ሔዋን ኃጢአትን ሲትሠራ በማን ላይ አሳበበች?

ብዙ ጊዜ ኃጢአትን ስንሠራ ኃላፊነትን መውሰድ በመቃወም በደሉን በሌላ ሰው ላይ እናደርጋለን። በያዕቆብ ቤተ ክርስቲያን የነበሩት ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ በደሉን የሚያሳብቡት በእግዚአብሔር ላይ ነበር። ክርክራቸውም «እግዚአብሔር የሁሉ ነገር ምንጭ አይደለም? ስለዚህም ያንን ፈተና ከፈታችን አላስቀመጠም? ከእግዚአብሔር ጋር ልንጣላ አንችልም» እንችላለን እንደገና? የሚል ነው።

13ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ለተወሰኑ ነገሮች በእግዚአብሔር ላይ በደሉን የሚያኖሩ የምታውቃቸው ክርስቲያኖች አሉ? ለ/ ይህንን የሚያደርጉ ሌሎች ሃይማኖቶች አሉ? ሐ/ ጥቂት ምሳሌዎችን ስጥ።

ያዕቆብ እንደዚህ ዓይነት አስተሳሰብ በሁለት መንገዶች ይቃወማል።

አንደኛ:- ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ክርስቲያኖችን አስተምሯል። የምናመለከው እምላክ ምን ዓይነት እምላክ እንደሆነ የማናውቅ ከሆነ ብዙ ጊዜ ስለ እርሱ እንደ ቃሉ ያልሆነ ስሕተተኛ አስተሳሰብ ይኖረናል።

ሁለተኛ:- ያዕቆብ ምን ዓይነት ሰዎች እንደሆንንና በሕይወታችን ላለው ክፋት ተጠያቂዎች እንደሆንን አሳይቷል።

በያዕቆብ 1: 13 እና 16-18 ያዕቆብ ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ያስተምራል።

አንደኛ፡- እግዚአብሔር አይፈትንም ይላል። እግዚአብሔር መልካም ነው፤ ፍጹምና በቅድስናው ፈጽሞ የማይለወጥ አምላክ ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ ስለሆነ ኃጢአትን ሊሠራ አይችልም፤ የኃጢአትም ፍላጎት የለውም። እግዚአብሔር የክፉ ነገር ተፅዕኖ የለበትም፤ ክፉውን ይጠላል እንጂ። እግዚአብሔር ኃጢአትን እንድናደርግ ሊፈትነን ይፈልጋል ማለት እርሱ ክፉ ነው ማለት ነው።

ሁለተኛ፡- እግዚአብሔር ሰዎች ክፉ እንዲያደርጉ በመፈተን ውስጥ እንደሌለበት እናነባለን። እርግጥ ነው፤ እግዚአብሔር ችግሮችንና ፈተናዎችን በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ እንዲመጡ እንደሚፈቀድ ያዕቆብ አልከዳም፤ ነገር ግን ስህተት ነው ያለው እግዚአብሔር ፈተናዎች በልጆቹ ሕይወት ውስጥ እንዲመጡ በማድረግ ክፉ የሆኑ አጅም አለው የሚለውን ነው። ይህም ማለት ፈተናዎችና ችግሮች የሚመጡበት በእምነታችን እንድናድግ እንጂ ወደ ኃጢአት እንዲመሩን አይደለም። እግዚአብሔር ኃጢአትን እንድንሠራ አይፈልግም፤ ነገር ግን እንድናሸንፈውና ክርስቶስን በመምሰል እንድናድግ ይፈልጋል።

ምስተኛ፡- በያዕቆብ 1:16-18 እግዚአብሔር የመልካም ሥጦታዎች ብቻ ምንጭ እንደሆነ እናነባለን።

14ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 1:5 ተመልከት። ሀ/ ብንለምን እግዚአብሔር የሰጠናል የሚለውምን ስጦታ ዓይነት ሥጦታ ነው? ለ/ ሌሎች የእግዚአብሔር ሥጦታዎችን ዘርዘር።

እግዚአብሔር ሰጭ አምላክ ነው። በዓለም ያለ መልካም ነገር ሁሉ መንኛው እግዚአብሔር ነው። የእግዚአብሔር ሥጦታዎች በሁለት ዓይነት መንገድ ይገለጻሉ።

አንደኛ፡- መልካም ናቸው። ክፉ ነገር ወይም መጥፎ ዓላማ የለባቸውም። ደግሞም ለተቀባዮቻቸው ጥቅም ብቻ የሚውሉ ናቸው።

ሁለተኛ፡- ምንም ነገር አይጎድላቸውም። እግዚአብሔር የሚሰጠን ሥጦታዎች ሁሉ ፍጹምና የተሟሉ ናቸው። እኛ ብዙ ጊዜ ስንሰጥ በደስታ አይደለም፤ ደግሞም በቂ አንሰጥም። እግዚአብሔር ሲሰጥ ግን በደስታ ነው፤ ከሚበቃውም በላይ ነው የሚሰጠው።

የመልካም ሥጦታዎች ምንጭ ከላይ ከሰማይ እግዚአብሔር ከሚኖርበት ነው። የመልካም ሥጦታዎች ምንጭ በምድር ከሚኖረው ከሰው አይደለም፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር በሚከተለው መንገድ ከሚገለጸው ነው።

1. የሰማያዊ ብርሃናት አባት
2. ምን ጊዜም የማይለወጥ

አይሁዶች ብዙ ጊዜ እግዚአብሔርን በብርሃን ሁሉ ምንጭ ይመስሉታል። በሰማያት ያሉትን ብርሃናት ሁሉ ማለትም ፀሐይን፣ ጨረታን፣ ክዋክብትን የፈጠራቸው እርሱ ነው። /መዝ.18(19)፡1፤ 135(136)፡7/ እግዚአብሔር ብርሃንን ብቻ አይደለም የፈጠረው ነገር ግን እርሱ ራሱ ብርሃን ነው። /በባሕርዩ ውስጥ አንዳች ጨለማ ወይም ክፋት የሌለበት ነው።/ 1ዮሐ.1፡5 ተመልከት።

እንደዚሁም እግዚአብሔር አይለወጥም፤ ባሕርይውና ሥራው ሁሉ የፀና ነው። በብሉይ ኪዳን እንደነበር ዛሬም እንደዚሁ ነው፤ ሁል ጊዜም እንደዚሁ ይሆናል። እኛ በሕይወታችን

የምንለው፡ በዙሪያችን ያለ ነገር ሁሉ የሚለዋወጥ ነው። ይህም እግዚአብሔርም ይለዋወጥ ይህን? ብለን እንድናስብ ያደርገናል። እግዚአብሔር ግን አይለወጥም። ሁሉ ጊዜ መልካም ነው። ክፉ ሳይሆን መልካም ሥጦታዎችን ወደ ሕይወታችን ይልካል።

በያዕቆብ 1:18 ያዕቆብ ከእግዚአብሔር መልካም ሥጦታዎች መካከል አንዱ የሆነውን አዲስ መንፈሳዊ መወለድን ምሳሌ አድርጎ ያቀርባል። አዲሱ ልደታችን የተገኘው የእግዚአብሔር ልጆች ለመሆን ከመፈለጋችን የተነሣ አይደለም ነገር ግን እግዚአብሔር ልጆቹ እንድንሆን ከመፈለጉ የተነሣ ነው። ደገነነትን እንድናገኝ ስለ ኃጢአታችን በመስቀል ላይ እንዲሞት እግዚአብሔር ኢየሱስን የላከው በነፃ ፍቃዱና በመልካም ሥጦታው ነው። ኃጢአት ሞትን ይወልዳል፤ /ያዕቆብ 1:15/ የእግዚአብሔር ሥጦታ የዘላለም ሕይወትን ይወልዳል። እግዚአብሔር የዘላለም ሕይወትን ለእኛ ለመስጠት መሣሪያ አድርጎ የተጠቀመው ቃሉን ወይም በያዕቆብ አባባል የእውነት ቃሉን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው የኢየሱስ ክርስቶስን መልዕክት በመናገር እውነተኛውን የደገነነት መንገድ የሚያበስረን።

15ኛ ጥያቄ:- ሮሜ 10:17፤ እና 1ተሰ.2:13 ተመልከት። እነዚህ ጥቅሶች የእግዚአብሔር ቃል ለደገነነታችን ስላለው ጥቅም ምን ይላል?

የዳንበት ምክንያት ከእግዚአብሔር ፍጥረቶች በኩራት እንድንሆን ነው።

16ኛ ጥያቄ:- ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት በኩር የሚለውን ቃል ተመልከት። ምን ማለት ነው?

በብሉይ ኪዳን እሥራኤላውያን የመከራቸውን መጀመሪያ ፍሪ እንደ መሥዋዕት አድርገው ወደ እግዚአብሔር ያመጡ ዝር። (ዘፀ.23:19፤ ዘሌ.23:9-11።) እነዚህም የበኩራት ነዶዎች እግዚአብሔር መሉሉና የተትረፈረፈ መከር እንደሚሰጥ ተስፋ ነው። በአዲስ ኪዳን የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች የሚታዩት እንደ በኩራት ነበር፤ ምክንያቱም በዘመናት ሁሉ ለሚያምኑት የመጀመሪያና ተስፋ ናቸው፤ (ሮሜ 16:5፤ 1ቀሮ.16:15።) ምናልባት ይህ ሳይሆን አይቀርም በያዕቆብ አዕምሮ ውስጥ ያለው ወይም ደግሞ ክርስቲያኖች እንደመሆናችን መጠን ተለውጠን ወደ ፊት ፈጽሞ የሚለወጡት የእግዚአብሔር ፍጡሮች ተስፋ (ቃል ኪዳን) ነን። (ማቴ.19:28፤ ሮሜ 8:19-22፤ ራዕይ 21:1።)

ያዕቆብ እግዚአብሔር በሕይወታችን ለሚሆነው ክፉ ነገር ምክንያት እንዳልሆነ የሚያረጋግጠው ከእግዚአብሔር ባሕርይ አንፃር ብቻ አይደለም። ያዕቆብ ክፉው ከየት እንደሚመጣ አሳይቷል። እዚህ ላይ እርሱ ያተኮረበት ኃጢአት እንድንሠራ በሚፈትነን ለምሳሌ እንደ ሰዎችና ሰደጣን በመሳሰሉት ነገሮች ላይ አይደለም። ነገር ግን ኃጢአትን ስንሠራ የመጨረሻው ኃላፊነት የእኛው የሠሪዎቹ በመሆኑ ላይ ነው። ማንም ሆነ ምንም ነገር ኃጢአትን እንድንሠራ ሊያስገድድን አይችልም። ነገር ግን በኃጢአት ላይ እንድንወድቅ የሚያደርገን የራሳችን ክፉው ባሕርያችንና ለፈተና መዝጋታችን ነው።

ሰዎች ሁሉ የዳኑትም ሆኑ ያልዳኑቱ ከፈተና ጋር ይታገላሉ። ብዙ ጊዜ ክርስቲያን አዲሱ ሰው /ባሕርይ/ በውስጡ ስላለው ካላመኑት ሰዎች ይልቅ ይበልጥ ይታገላል። እውነተኛው የፈተና ምንጭ የራሳችን ምኞት ወይም ፍላጎት ነው። ያዕቆብ ሰው ፈጽሞ ጥሩ እንዳልሆነ ያስተምራል፤ ነገር ግን ክፉው ባሕርይ በውስጡ እንዳለና ይህም ባሕርይ ወደ ኃጢአት እንደሚሰበው ነው። (በማቴ.1:21-23 የኢየሱስን ተመሳሳይ ትምህርት ተመልከት።)

ያዕቆብ መንፈሳዊ እውነትን በሥዕላዊ መግለጫዎች ግስቀመጥ ይወዳል። ይህንንም በምዕራፍ 1:6-11 ባለው ላይ ተጠራጣሪን ሰው በባሕር ግዕበል፣ ባለጠጋውን ሰው በአበባ በመመስል አሳይቷል። እንዲሁም በያዕቆብ 1:14 ላይ ወደ ኃጢአት የሚመራንን ክፉውን ምኞታችንን ዓሣ ግስገሪያን በመጠቀም ዓሣን ለመያዝ በሚሞክር ዓሣ አጥግጅ ወይንም ሰውነትን በማሳየት ወንዶችን ለመግረክ በምትሞክር ጋለሞታ ይመስለዋል። ክፉው መሻታችን ከፋ መሆኑን እያወቀ ክፉውን ይፈልጋል። የክፉው ውጤቱ ምን እንደሆነ ለማወቅ ባለመፈለግ መልካም መስሎ ወደታየን ነገር በግዘንበል ወደ ክፋት እናመራለን። ውስጣዊ መሻቶቻችን በራሳቸው ኃጢአት አይደሉም። ነገር ግን እነርሱን ኃጢአት ለማድረግ ወደ ተግባር መለወጥ ያስፈልጋል።

አንድ ጊዜ ክፉ ምኞታችን ከተነሣ፣ አንድ ድርጊት ይፈፀማል። ወይ በኃጢአት መውደትን እንቢ እንላለን ወይንም ደግሞ በዚያ ኃጢአት ላይ እንወድቃለን። ይህ ደግሞ ንስሐ ካልገባን መጨረሻው ሞት ወደሆነ መንገድ ይመራናል።

ያዕቆብ የምኞትን ዕድገት ወደ ኃጢአት መጨረሻም ወደ ሞት እንደሆነ ለማሳየት ሌላ መግለጫ ተጠቀመ። ይህንንም ለማሳየት የሦስት ትውልድ እናቶችን ያመጣል። እያት፣ የሆነችው ምኞት ለፈተና ራሷን በመስጠት ልጇን ኃጢአትን ትወልዳለች፤ ኃጢአት ደግሞ ስታድግ በትዛዜ ካልተገደለች ሌላ ልጅ ግለትም ሞትን ትወልዳለች።

17ኛ ጥያቄ:- ሞት ምንድነው?

የሞት ዋናው ሀሳብ ከመኖር መታገድ አይደለም፤ ነገር ግን መለየት ነው። ሥጋዊ ሞት የሥጋ ከነፍስ መለየት ነው። መንፈሳዊ ሞት በኃጢአት ምክንያት የሰው መንፈስ ከእግዚአብሔር መለየት ነው። የዘላለም ሞት የሰው ከእግዚአብሔር ለዘላለም መለየት ነው።

18ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ከራስህ ሕይወት ወይም ከመጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአትን ለማድረግ ከመፈተን አንሥቶ ውጤቱ ሞት እስኪሆን ድረስ እንዴት እንደሚከናወን መግለጫዎችን ስጥ። ለ/ በሕይወት ያልተናዘዘበት ኃጢአት አለ? ሐ/ ኃጢአትህን ለእግዚአብሔር በመናዘዝ በሕይወትህ የኃጢአትን ዕድገት ለማቆም ጊዜ ውሰድ።

ሦስተኛ ቀን ክፍል ሁለት:- ያዕቆብ 1:19-21ን አጥና

19ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያኖች ግስተዋል ያለባቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?

20ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያኖች ግድረግ ያለባቸው ሦስት ነገሮች ምንድን ናቸው?

21ኛ ጥያቄ:- የሰው ቁጣ የማያፈራው ምን ምን ነገሮችን ነው?

22ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያኖች ግስወገድ ያለባቸው ነገሮች ምን ምንድን ናቸው? ያዕቆብ ሊያመለክታቸው የሚችለውን ጥቂት ነገሮች ጥቀስ።

23ኛ ጥያቄ:- መቀበል ያለብን ምንድነው? ግሳየት ያለብን ሁኔታስ ምንድነው?

24ኛ ጥያቄ:- በሕይወታችን የሚሠራው የእግዚአብሔር ቃል የመጨረሻው ውጤቱ ምንድነው?

በያዕቆብ 1:18 ያዕቆብ ዳግም መወለድ የሚሰጠን የእግዚአብሔር ቃል ነው በማለት ያስተምራል። አሁን በያዕቆብ 1:19-21 የእግዚአብሔር ቃል በአማኞች ሕይወት ውስጥ ጠቃሚ ሚና መጫወቱን መቀጠል እንዳለበት ያስተምራል። የእግዚአብሔር ቃል ዳግም መወለድን ብቻ ሳይሆን የሚሰጠን በክርስቶስ እያደገን እንድንጻድ ደግሞ ይረዳናል።

25ኛ ጥያቄ:- ሀ. በእያንዳንዱ ቀን በእግዚአብሔር ቃል ላይ የምታጠፋው ጊዜ ምን ያህል ነው? ለ. የእግዚአብሔር ቃል በክርስትናህ እንዴት ነው ያጉለመሰህ?

ለመዳን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የእውነት እውቀት ያስፈልገናል። ነገር ግን ከቃሉ ጋር ያለን ገንኙነት በዚያ እያበቃም፤ ነገር ግን ለማደግ ያለማቋረጥ ቃሉን ማንበብ አለብን። ወደ መጨረሻው ደገነነት የሚመራን ክርስቶስንም እንድንመስል የሚያደርገን ቃሉን መስማታችንና መቀበላችን ነው።

በኢትዮጵያ ብዙ ሰዎች እንደሚያደርጉት የጥንት ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ይደገፉ የነበሩት በመሪዎቻቸው ላይ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ለግላቸው አልነበራቸውም፤ ብዙዎቹም ማንበብ አይችሉም ነበር። ያዕቆብ መመሪያን ሲሰጣቸው የእግዚአብሔርን ቃል መስማት ብቻ ሳይሆን ነገር ግን በሕይወታቸው እንዲሠራ እንዲፈቅዱለት አሳስባቸው። ያዕቆብ ይህንን በሕዝብ አምልኮ ጊዜ ለክርስቲያኖች የምንሰጠው መመሪያ አድርጎ ያቀረበው ይመስላል፤ ነገር ግን ይህ መርህ በሕይወታችን ክፍሎች ሁሉ ላይ ተፈጥሮአዊነት አለው። የእግዚአብሔርን ቃል እንዴት ነው መቀበል ያለብን?

አንደኛ:- ለመስማት የፈጠንን መሆን አለብን። ብዙዎቻችን ከልጅነታችን ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተናል፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ለእኛ ያለውን ጥቅም ብዙ ጊዜ እንዘገባለን። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል እንዴት ያለ ጥቅም እንዳለው በማስታወስ ለራሳችንም ስናነበው ሆነ ሲለበክ ስንሰማ ለመስማት መጓጓት አለብን። ከሕይወታችን ግቦች መካከል አንዱ ስለእግዚአብሔርና ስለቃሉ የተቻለንን ያህል ለመማር መፈለግ መሆን አለበት።

26ኛ ጥያቄ:- ለመስማት እንዴት መፍጠን እንደምንችል ጥቂት ምሳሌዎችን ስጥ።

27ኛ ጥያቄ:- የእግዚአብሔር ቃል ለእኛ እንዴት ውድ መሆን እንዳለበት ለማየት የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት:- መዝ.19:7-11።

ሁለተኛ:- ለመናገር መዘግየት አለብን። የመናገርና አንደበትን ለተሳሳተ ነገር መጠቀም ከያዕቆብ ጠቃሚ ትምህርቶች መካከል አንዱ ነው።

28ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ 1:26 እና 3:1-12 ተመልከት። ያዕቆብ ስለ አንደበት ምን ይላል?

በቤተክርስቲያኖችንና በግላዊ ሕይወታችን ካሉት ትልቅ ችግሮች መካከል አንዱ ለመናገር ፈጣን መሆናቸው ነው። ስለ ሰጣው ወይም መናገር ስለምንፈልገው ነገር ምን እንደሚያስከትል ሳናሳብ እንናገራለን። ብዙ ጊዜም ለመናገር ችኩሎች በመሆናችን በክርስቶስ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ይጉዳሉ። በተለይ በቤተክርስቲያን ስለምንናገረው ነገር መጠንቀቅ አለብን። በማናቸውም ጊዜ በችኩላ ስለ እግዚአብሔር ቃል ስንናገርም ሆነ ስናስተምር ስሕተት ልንናገር እንችላለን። ክርስቶስ በማቴ. 12:33-37 የተናገረውን አስተውል። ለተናገርነው ሁሉ መልስ እንሰጥበታለን። ችኩል ንግግር ብዙ ጊዜ ወደ ክርክርና ቁጣ ይመራናል።

ሦስተኛ፡- ለቁጣ የዘገየን መሆን አለብን። መቆጣት ሁልጊዜ ኃጢአት አይደለም። ለክፋትና ለኃጢአት መቆጣት አለብን፤ ነገር ግን ራስ ወዳድነት ያለበት ቁጣ ሰብዓዊ ነው፤ ጽድቅ የሌለበት ቁጣ እግዚአብሔርን አያስከብርም። ብዙ ጊዜ ችኩል ንግግር ባለበት ቁጣ አለ። ብዙ በተቆጣን መጠን ብዙ መናገር የሌለብንን ነገር እንናገራለን። ቁጣና ችኩል ንግግር አብረው የሚሄዱ ነገሮች ናቸው። በእግዚአብሔር ቃል ትርጉም ላይ በቁጣ መከራከር በክርስቲያኖች አካባቢ የተለመደ ነገር ነው። እንደዚህ ዓይነት ቁጣ እግዚአብሔር በውስጣችን እንዲኖር የሚፈልገውን ባሕርይ አያፈራም።

የእግዚአብሔርን ቃል ግንባባችንና ግጥናታችን ገቡ ብዙ እንድናውቅና በተሻለ ሁኔታ እንድናስተምር አይደለም። ምንም እንኳን እነዚህ ነገሮች ጠቃሚ ቢሆኑም ጥናትና እና አስፈላጊ ነገሮች አይደሉም። ነገር ግን እግዚአብሔር የሚፈልገው ዓይነት ሰዎች እንድንሆን የእግዚአብሔርን ቃል ግዳመጥ አለብን። በመጽሐፍ ቅዱስ እንደ እግዚአብሔር ቃል የሚኖር ሰው ፃድቅ ይባላል።

29ኛ ጥያቄ፡- ጻድቅ የሚለውን ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ተመልከትና የራስህን ትርጉም ጻፍ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ጽድቅ የሚለው ቃል ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ገንኙነት ሲያመለክት የሚያሳየው የእግዚአብሔርን ሕግ ስለመጠበቅ ብቻ ሳይሆን በትክክለኛ ገንኙነት ከእግዚአብሔር ጋር መኖርን ነው። ጻድቅ ሰው ከእግዚአብሔርና ከቃሉ ጋር የተስተካከለ ገንኙነት ያለው ብቻ ሳይሆን በሰላምና በፍትህ ከሰዎች ጋር የሚኖር ነው። ለክርስቲያን ሁለት ዓይነት ጽድቅ አለ።

አንደኛ፡- ለመጀመሪያ ጊዜ ስናምን የተሰጠን ነው። የክርስቶስ ጽድቅ ስለተሰጠን በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ሆንን ተቀጥረናልና።

ሁለተኛ፡- ሌላ ደገም የሚገለጥው ጽድቅ ነው። በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ በመሆናችን ምክንያት በምንኖረው ሕይወት ጻድቅ መሆን አለብን። እግዚአብሔርን በመታዘዝ በፍትረና በፍትህ በሰዎች ዘንድ መመላለስ አለብን። የእግዚአብሔር ልጆች እንደመሆናችን መጠን የጽድቅ ሕይወት መኖር አለብን። የሰው ቁጣ እግዚአብሔር በሕይወታችን ሊያይ የሚፈልገውን ጽድቅ ዓይነት አያፈራም፤ ነገር ግን ወደ ጥልና ጠባቂ ይመራል።

የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል ለመቀበል ሕይወታችንን ግዘጋጀት አለብን። የእግዚአብሔር ቃል ቅዱስ ነው። ታዲያ እኛ ቅዱሳን ብቻ ስንሆን ነው ቃሉ በሕይወታችን የሚሠራው። ስለዚህ ነው ያዕቆብ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ከመቅረባችን በፊት ሕይወታችንን ግዘጋጀት አለብን ብሎ የሚያስተምረው። ሕይወታችንን ያለግዳሬጥ በመመርመር ኃጢአት በውስጣችን እንዳለና እንደሌለ ግዩት አለብን። ለመስማት ከመዘጋጀታችን በፊት ግንኙነትም ኃጢአት ከሕይወታችን መወገድ አለበት። እነዚህ ኃጢአቶች ምናልባት ስሕተተኛ ድርጊቶች ወይም ስሕተተኛ አድሞች ሊሆኑ ይችላሉ። በዓለም እነዚህ ኃጢአቶች ያለግዳሬጥ ይኖራሉ። ብዙ ጊዜ በክርስቲያን ሕይወትም ውስጥ እንኳ ይታያሉ። እግዚአብሔር እኛን ከመባረኩና ከመናገሩ በፊት ከፋው ሁሉ ከሕይወታችን መወገድ አለብን።

የእግዚአብሔርን ቃል ለመቀበል ትክክለኛ አቋም ይጠይቃል። ከኃጢአት መንጻትና እግዚአብሔር ሲናገርን በጥቁር ግድመጥ ብቻ ሳይሆን ቃሉን በትህትና መቀበል አለብን። እግዚአብሔር የሚለንን ሁሉ ለመስማት ፈቃደኞች መሆንና መታዘዝ አለብን። አቋማችን «እነሆኝ ጌታ ሆይ ባረያህ ይሰማልና ተናገር» እንዳለው እንደሳሙኤል መሆን አለበት። ምን ግለት እንደሆነ ከመከራከርና በሕይወታችን ለንለወጥበት የሚያስፈልገውን ክፍል ሲያሳየን ራሳችንን በይቅርታ በማለቱ ፈንታ እግዚአብሔር የሚለንን ሁሉ ለመቀበል ፈቃደኞች መሆን አለብን።

ሥር ይዞና በጥንካሬ እንዲያድግ እግዚአብሔር በሕይወታችን ቃሉን መትከል ይፈልጋል። የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን ሲሠራ፣ ስንሰማውና ስንታዘዘው እንድናለን።

30ኛ ጥያቄ:- ደንገነት የሚለውን ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ተመልክትና በራስህ ቃል ትርጉሙን ጻፍ።

መዳን የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ትርጉሞች ሊኖረው ይችላል።

አንደኛ:- በኢየሱስ ስናምን እርሱ ከኃጢአታችን እኛን ያዳነበትንና በእግዚአብሔር ፊት እኛን ጻድቅ ያደረገበትን ሊያመለክት ይችላል።

ሁለተኛ:- በክርስቶስ ከዳንበት ጊዜ አንስቶ እግዚአብሔር ወደ ሰማያዊው ቤታችን እስከሚወስደን ድረስ ያለውን እድገታችንን ሊያመለክት ይችላል። ይህ ያዕቆብ የሚያመለክተው የደህንነት ሂደት /ቅድስና ነው/። እንድናድግና በክርስቶስ የበሰልን እንድንሆን የሚያደርገን የእግዚአብሔር ቃል ነው።

ሦስተኛ:- ከሞትን በኋላ ወደ ክርስቶስ አምላልነት የምንለወጥበትን የመጨረሻ ጊዜ ሊያመለክት ይችላል። የደህንነታችንን ጅማራ የሚያበቃው በዚያን ጊዜ ነው። ይህም አንዳንድ ጊዜ የክርስቲያን ክብር ተብሎ ይጠራል።

31ኛ ጥያቄ:- ሀ. ከዚህ በፊት የእግዚአብሔርን ቃል እንዴት እንደተቀበልህ መለስ ብለህ አስብ። ለ. ራስህን አዘጋጅተሃል? ሐ. የእግዚአብሔር ቃል በሕይወትህ ያመጣው ለውጥ ምንድነው? መ. መለወጥ የሚያስፈልገህ እንዴት ነው?

አራተኛ ቀን ክፍል ሦስት: ያዕቆብ 1:22-27 አጥና

32ኛ ጥያቄ:- የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰሙ ነገር ገን የማይታዘዙ በራሳቸው ላይ ምን ያደርጋሉ?

33ኛ ጥያቄ:- የእግዚአብሔርን ቃል ሰምቶ የማይታዘዙ ሰው በምን ይመስላል?

34ኛ ጥያቄ:- የእግዚአብሔርን ቃል ሰምቶ የሚታዘዝ ሰው ውጤቱ ምንድን ነው?

35ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ የእግዚአብሔርን ሕግ እንዴት ይገልጻዋል? ምን ግለት ነው?

36ኛ ጥያቄ:- እውነተኛ ሃይማኖታዊ ሰው የሚያደርጋቸውንና የማያደርጋቸውን ነገሮች በዝርዝር ግለጽ።

ከገላቲያና ከያዕቆብ ጥናት እንደምታስታውሰው እነዚህ ሁለት መጽሐፎች ሁለት የተለያዩ እውነቶችን ያስተምራሉ። የገላቲያ መጽሐፍ ሰው የተወሰኑ ሕጎችን በመጠበቅ እንደማይድን

ነገር ግን ደኅንነት በእያሱስ ክርስቶስ በማመን ብቻ እንደሆነ በመግለፅ ላይ ያተኩራል። በሌላ በኩል ደግሞ ያዕቆብ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው በሕይወታቸው የሚታዘዙ በእውነት የዳኑ እንደሆኑ በማስተማር ላይ ያተኩራል። ያዕቆብ 1:22-27 በብዙ መንገዶች የያዕቆብ መጽሐፍ ግዕዝል ነው መባል ይችላል።

ወደ ቤተ ክርስቲያን በመሄድ የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰሙ ነገር ግን የሚሰሙትን ቃል የማይታዘዙ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። ራሳቸውን ጥሩ ክርስቲያን አድርገው ይቆጥራሉ። ስለዚህም ራሳቸውን ያታላላሉ። እነዚህ ደካማ ወይም ሐሰተኛ ክርስቲያኖች ናቸው። እውነተኛ ክርስቲያን እግዚአብሔር ያዘዘውን ነገር በመታዘዝ የእምነቱን ህልውና ያረጋግጣል። የእግዚአብሔርን ቃል መስማት አለብን፤ መታዘዝ ደግሞ አለብን።

ያዕቆብ ሁለት ዓይነት ክርስቲያኖችን በመግለጫ ያነጻጽራል። እርሱም እነዚህን ሁለት መስተዋት የሚመለከቱ ሁለት የተለያዩ ውጤቶችን ያገኙ ሰዎች አድርጎ ያቀርባል። በያዕቆብ ዘመን ዛሬ እኛ እንዳለን ዓይነት መስተዋት አልነበራቸውም፤ ነገር ግን ራሳቸውን ለመመልከት የተጠቀሙት በሚያብረቀርቁ ብረቶች ለምሳሌ፡- እንደ ነሐስ ባሉት ዕቃዎች ነው።

የመጀመሪያው ዓይነት ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰማው ነገር ግን የማያደርገው ወደ መስተዋት የሚመለከት በሚመለከትበትም ጊዜ አንድ መስተካከል ያለበትን ነገር በራሱ ላይ ያየ ነገር ግን በማስተዋል በቅርቡ ባለመመልከቱ ከመስተዋቱ ወዲያው እንዳልታየ በራሱ ላይ ያየውን ስሕተት የረሳውን ሰው ይመስላል። እንግዲህ መስተዋቱ ለዚህ ሰው ጥቅም የለውም፤ ምክንያቱም ቁመናውን ለመለወጥ አልረዳውም። የእግዚአብሔር ቃል ለእነዚያ ሰምተው ምላሽ ለማድሰጡና ለማይታዘዙ ክርስቲያኖች ምንም ጥቅም የለውም።

ሁለተኛው የክርስቲያን ዓይነት የራሱን ምስል በቅርብ የሚመለከት ስሕተቱንም የሚያይ የሚያስተካክልም ነው። ያዕቆብ ክርስቲያን ከሕግ ጋር ያለውን ግንኙነት እንዴት እንደሚገልጸው አስተውሉ።

አንደኛ፡- ክርስቲያን ወደ ሕጉ በጥምና እንደሚመለከት እናነባለን። ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል በቸልተኝነት እናነባለን። እግዚአብሔር የሚለውን ነገር አጥብቅን አንረዳም። እግዚአብሔር የሚለውን ነገር ለመረዳት መጽሐፍ ቅዱስን በጥንቃቄ ማንበብ የእኛ ኃላፊነት ነው። የራሳችንን ሃሳብ በእግዚአብሔር ቃል ላይ እንዳንጨምር መጠንቀቅ አለብን። ነገር ግን በጥንቃቄ እግዚአብሔር የሚለንን ተረድተን መታዘዝ አለብን።

ሁለተኛ፡- ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ቃል አንድ ጊዜ ተመልክቶ አይሄድም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል ያለማቋረጥ መፈለጉን ይቀጥላል። መረዳቱ ትክክል እንደሆነና መታዘዙ እንደአፈፀመ ለማየት ወደ እግዚአብሔር ቃል መመለሱን ይቀጥላል።

ሦስተኛ፡- ክርስቲያን መታዘዝ እንዲችልና የሚለውን ነገር እንዲያደርግ የእግዚአብሔርን ቃል ያጠናል። አንዳንድ ክርስቲያኖች አሉ የእግዚአብሔርን ቃል ለራሳቸው ጥቅምና ለዕውቀታቸው ብቻ ማጥናት የሚወዱ። የእግዚአብሔርን ቃል የምናጠናበት እውነተኛው ምክንያት ስለ እግዚአብሔር በበለጠ እንድናይ እርሱ የሚለንንም በበለጠ ማድረግ እንድንችል ነው።

የእግዚአብሔር ቃል ምን ዓይነት ሕግ ነው?

አንደኛ:- ፍፁም ነው። ምንም አይነቱም ሌሎች መጽሐፍት የእግዚአብሔርን ቃል እንደሚያሟሉት በግወድ በእግዚአብሔር ቃል ላይ እነዚህን መጻሕፍት መጨመር አያስፈልግም።

37ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያኖች ከሚባሉት መካከል በእግዚአብሔር ቃል ላይ ሌሎችን መጻሕፍት የሚያጨምሩና እነዚህን መጻሕፍት የእግዚአብሔርን ቃል ሙሉ ለማድረግ የሚያስፈልጉ አድርገው የሚያውቁ የምታውቃቸው ቡድኖች አሉ? አንዳንዶቹን ጥቅስ።

የእግዚአብሔር ቃል ፍፁም ነው። በውስጡ ስለ እግዚአብሔር ስለ ድንንታችንና ስለ መንፈሳዊ ነገሮች ግወት የሚገባን ነገሮች ህሉ ተጠቃለውበታል። ምንም ነገር በእርሱ ላይ መጨመር አያስፈልገንም። ሌላው ፍፁም የሚያደርገው፣ የሚያስተምረው ነገር ሁሉ እውንና እውነተኛ በመሆኑ ነው። ይህ ፍፁም የሆነው የእግዚአብሔር ቃል እርስቲያን ወደ እውነት ሁሉ የሚመራበት ነው። ሌሎች እምነቶችንና ትምህርቶችን ሁሉ የምንፈርደው በዚህ ቃል መሠረት ነው።

ሁለተኛ:- የእግዚአብሔር ቃል እውነተኛ ነፃነትንም ይሰጣል። የሰው ትምህርት ትርፉ ወይም የሚያስከትለው ነገር ባርነት ነው። ጳውሎስ በገለታያ 5 ላይ ያስተማረውን አስተውሉ። የእግዚአብሔር ቃል ነፃነትን ይህም ግለት የምንፈልገውን ነገር ላምድረግ ሳይሆን እግዚአብሔርን በገደታ ሳይሆን በፍቅርና ከውስጥ በመነጫ ፍላጎት እንድንታዘዝው ነፃነትን ይሰጠናል። የእግዚአብሔር ቃል በልባችን የእግዚአብሔርን ፍቅር ያድሰዋል። ከዚያም እንድንታዘዝው የተገደድን አድርገን ሳይሆን ያንን ቃል ለመታዘዝ እንመኛለን።

በእግዚአብሔር አይን ፊት እውነተኛ ክርስቲያን የሆነ ሰው ውስጣዊ ደህንነቱን በተስተካከለ (በትክክለኛ) ውጫዊ ምግባር ይገልጻል። ያዕቆብ እውነተኛ ውስጣዊ መለወጥን የሚያመለክቱ ብዙ ተግባሮችን ይዘረዝራል።

አንደኛ:- እውነተኛ ሃይማኖት በሰው ልምምድ መሠረት እግዚአብሔርን በማምለክ ሲገለፅ የሚታየው አንደበትን በመቆጣጠር ነው ይላል። ያዕቆብ ንግግራችንን መቆጣጠር የክርስቲያን እርምጃ ጥና ግረጋገጫ አድርጎ እንደሚመለከተው ንግግራችንን መቆጣጠር ካልቻለን የምንፈፅመው ሌላው የአምልኮታችን ልምምድ በእግዚአብሔር ዐይን ፊት ጥቅም እንደሌለው ነው የሚታየው። ያዕቆብ አንደበታችንን መቆጣጠር ያየው በፈረሶች አፍ ውስጥ ልጁም አስገብቶ እነርሱን ከመምራት እንደሚደረገው ነገር ነው።

ሁለተኛ:- እውነተኛ ሃይማኖት መልካም ምግባርን ያከናውናል። ለሚያስፈልጋቸው ሁሉ ያስባል! ይጠነቀቃል።

38ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ብሉይ ኪዳን ስለሙት ልጆችና ስለመበለቶች ምን እንደሚል ለማየት የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት ኢሳ. :171 ሚክ. 6:8። ለ/ የተቸገሩት የምታገለግላው እንዴት ነው? ሐ/ ቤተ ክርስቲያን ለችግሮች ፍቅሯን የምትገልፀው እንዴት ነው? መ/ እንዴት ማሻሻል ትችላለች?

ያዕቆብ ሊሰጠን የሚሞክረው ልንረዳቸው የሚያስፈልገንን የሰዎች ዓይነት ሙሉ ዝርዝር አይደለም። ወላጆች የሌላቸው ልጆችና ባሎቻቸው የሞቱባቸው ሴቶች። እነዚህ በሌሎች መደገፍ ያለባቸው ሰዎች ምሳሌ ናቸው። ኢየሱስ በምድር በተመላለሰበት ዘመን እንደነዚህ

ዓይነት ሰዎች በሌሎች ዕርዳታ በጣም የተደገፉ ነበሩ። ያለ ሌሎች እርዳታ መኖር አይችሉም። እውነተኛ የሆነ ውስጣዊ ለውጥ ብለን ለተቸገሩት ያለን አመለካከት እንደዚሁ ይለወጣል። በገንዘብም ሆነ በመንፈሳዊ ነገሮች ልንረዳቸው እንፈልጋለን። ያዕቆብ እነዚህን ሰዎች እንድንገብኛቸው ብቻ አይደለም የሚለው፤ ነገር ግን በሚቻለን በግናቸውም መንገድ ሁሉ እንድንረዳቸው ነው።

ምስተኛ፡- ያዕቆብ እውነተኛ ሃይማኖት ራሱን የሚያረጋግጠው በግል ንዕሕና ነው ይላል። ሕይወታችንን ንፁሕ የተቀደሰ እንዲሆንና በዙሪያችን ባለው የዓለም እርኩስ ሕይወት ዘይቤ ተፅዕኖ እንዳይኖርብን መጠንቀቅ አለብን። ያዕቆብ በዚህ ስፍራ ዓለም የሚለውን ቃል የተጠቀመው የሐንሰ በ1ኛ የሐ.5:19 በተጠቀመበት ዓይነት መንገድ ነው። ይህም የምናየውንና የምንዳሰሰውን ወደ ኃጢአት የማይሰበገን የተፈጠረውን ቁሳዊውን ዓለም ሳይሆን በትምህርትና በልምምድ የሚገለፀውን የዓለምን ፍልስፍና ግለቱ ነው። ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች በሰይጣን ቱፕፕር ሥር ናቸው። ክርስቲያኖች ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መስማት ከሚያስፈልገው ኃጢአተኛ ሳይለዩ ከዚህች ዓለም ፍልስፍና ክፋት መለየት አለባቸው።

እግዚአብሔር የእውነተኛ ክርስቲያኖች አባት ነው። ትክክለኛ አምላክ ምን እንደሆነ የሚወሰነው ሌሎች ስለ እኛ አምላክ ምን እንደሚሰማቸው በግወቅ ላይ ሳይሆን እግዚአብሔር ምን እንደሚሰማው በግወቅ ላይ ነው። ሃይማኖታችንን የሚፈርደውና ንፁሕና ርኩሳት የሌለበት መሆኑን የሚወሰነው እግዚአብሔር ነው።

ሃይማኖታችንን መመርመር አለብን። ገደብ ነው? ከመጥሮ ሥነምግባር ሁሉ የጠራ ነው? ከእውነተኛ ዓላማ የተነሣ ነው እግዚአብሔርን የምናመልከው? እግዚአብሔርን እንድናመልከው ከሚያገደንና መታዘዝ እንደሚገባን እንዳንታዘዝ ከሚያደርገን ነገር ሕይወታችንን እንጠብቃለን? ያልረከሰና በዓለም ፍልስፍና ያልተበከለ ነውን? ክፋት ወደ ሕይወታችን እንዲመጣ ግድረግና ልባችን ሳይነፃ በውጫዊ ሥርዓት መኖር ቀላል ነው። እንደዚሁም የዓለም አስተሳሰቦች ወይም ሌሎች ሰዎች በእምነታችንና በአምላኮቻችን ላይ ተፅዕኖ እንዲያደርጉ ግድረግ ቀላል ነው።

39ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ሃይማኖትህ ንጹሕ ሊሆን የማይችለው እንዴት ነው? ለ/ ንጹሕ ነውን? ሃይማኖታችንን ንጹሕ የምናደርገው እንዴት ነው? ሐ/ የቤተ ክርስቲያንህ ሃይማኖት ንጹሕ ነውን? መ/ እንዴትስ ሊረከስ ይችላል? ምሳሌዎችን ስጥ። የሳምንቱን ትምህርት ከልሰህ የውይይቱንም ጥያቄዎች አጠናቅው።

አምስተኛ ቀን

ሀ. የሳምንቱ አምላክ ጊዚ

ለ. ጸሎት

ሐ. ክለሳ

መ. ውይይት

1. ሀ/ ከያዕቆብ 1:13-27 የቻልከውን ያህል ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ በዝርዝር ግለፅ። ለ/ የእግዚአብሔር ባሕርይ እንዴት ሊያበረታታንና ሕይወታችንን ሊለውጥ ይችላል?

2. ሀ/ ያዕቆብ ስለሚናገረው የኃጢአት ሂደት ገለፅ። ለ/ መግለጫዎችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ስጥ። ሐ/ እንደዚሁም ከራስህ ሕይወት ስጥ። መ/ ፈተናዎችን ልናሸንፍ የምንችልባቸውን መንገዶች ተወያዩ።
 3. ያዕቆብ 1:19ን አንብብ። እነዚህን ትእዛዞች በራሳችን ሕይወት ወይም በቤተ ክርስቲያናችን እንዴት መፈጸም እንችላለን?
 4. ሀ/ የሃይማኖትህን ሕልውና የምትገልጥባቸውን መንገዶች ያፍ። ለ/ ቤተ ክርስቲያንህ የአምልኮቷን ሕልውና ክርስቲያን ላልሆኑት እንዴት ነው የምትገልጽው? ሐ/ እንዴትስ ልታሻሸለው ትችላለች?
- ሠ. ጸሎት

ትምህርት አሥራ አራት

ያዕቆብ 2: 1-13

አንደኛ ቀን

«ወንድሞቼ ሆይ፡- በክብር ጌታ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያለውን እምነት በሰው ፊት በማድላት አትያዙ።»

ጥቁር ሰው! በክብር ሠራ! አንጥረኛ! ያልተግረ! እነዚህን ቃላት ሰዎች ሌሎች ሰዎችን ለመመዘን የሚጠቀሙባቸው ቃላት ናቸው። እነዚህም ብዙ ጊዜ በሰዎች ላይ ለመላለቅ የምንጠቀምባቸው ናቸው። ብዙ ጊዜ ወደ ሰዎች በመመልከት ሰዎችን በተለያየ ማህበራዊ ክፍፍል ውስጥ መልካምና ክፉ ሆነው እንዳገኘናቸው እንመድባቸዋለን። የሚያሳዝው ገን ይህንኑ ዓይነት ተመሳሳይ ነገር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይታያል። የሰውን ዘር፣ ማህበራዊ በታውን፣ ኢኮኖሚያዊ አቋሙን በማየት በዚያው መሠረት እንደዘዋለን። ያዕቆብ ይህንን ለድሎ ሲል ይጠራዋል። ለድሎ የሰውን ውጫዊ ሁኔታ በመመልከት ከዚያ ሰው ጋር ያለንን ግንኙነት መወሰን ነው። ያዕቆብ ይህ ከብዙ ምክንያቶች የተነሳ ስሕተት ነው ይላል።

አንደኛ፡- አማኝ እንደመሆናችን መጠን ማንነታችንን ስለማያንፀባርቅ ስሕተት ነው! ያዕቆብ 2:1። እኛ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አማኞች ነን። ጌታ ኢየሱስ የሰውን ውጫዊ አቋም ማየትን ይቃወማል! ነገር ግን የሚያየው ልብን ነው። እርሱ ለድሆችና ለሀብታሞች፣ ለጥቁሮችና ለነጮች፣ ለተማሩትና ላልተማሩት ሞተ። ኢየሱስ የሰውን ውጫዊ ሁኔታ መመልከትን እስከተቃወሙ ድረስ የእርሱን ምሳሌ እኛም መከተል አለብን።

ሀላተኛ፡- ከእውነታው እንደተረጋገጠው ምን ጊዜም በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን አሻፈረኝ ያሉት ባለጸጉች፣ የተማሩ፣ በማህበራዊ ኑሮ ላይ ኃይል ያላቸው ሰዎች በመሆናቸው ስሕተት ነው። እነዚህ ናቸው ቤተ ክርስቲያንን ያሳደዱት በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ የተሳለቁት /ያዕቆብ 2:57/። የቤተ ክርስቲያን ታሪክ የሀብታሞች በእግዚአብሔር ማመን ሳይሆን ወደ እግዚአብሔር የተመለሰ የድሃ ሕዝቦች ታሪክ ነው።

1ኛ ጥያቄ:- የቤተ ክርስቲያንህን ታሪክ አሰብ። ሀ/ የመጀመሪያዎቹ አግኞች ድሃ ነበሩ ወይስ ባለጸጋ? ለ/ የተማሩ ወይስ ያልተማሩ? ሐ/ ዛሬስ በቤተ ክርስቲያንህ ያሉ አብዛኛዎቹ ክርስቲያኖች ምንድን ናቸው?

ሦስተኛ:- አድሎ የትዕቢት ምልክት ነው። ሰዎችን ውጫዊ ሁኔታቸውን በግዮት በተለያዩ ሁኔታዎች እንመድባቸዋለን። ከእኛ ግህበራዊ ሁኔታ በታች ከሆኑ እንሳለቅባቸዋለን። ከእኛ ግህበራዊ ሁኔታ በላይ ከሆኑ እናከብራቸዋለን። ለአንዱ «ልትረዳኝ ስለምትችል አከብርሃለሁ» ለሌላው «አንተ ለእኔ ምንም ጥትም የለህም! ስለዚህ እንትፍሃለሁ! እንዲሁም እሳለቅብሃለሁ» እንለዋለን። በክቶና በራስ ወዳድነት አስተሳሰብ በሰው ባለው ሁኔታ ላይ ፈራጅ እንሆናለን /ያዕቆብ 2:4/።

አራተኛ:- አድሎ ሰውን ሁሉ እንደራሰህ ውደድ ከሚለው ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር የሚቃረን ነው። በብሉይ ኪዳን እስራኤላውያን በተለያዩ ገለበጦች መካከል ሲጻጉ አድልዎን እንዳይጠቀሙ ነገር ግን ያለ አድሎ እንዲጻጉ ግስጠንቀቂያ ተሰጥቶአቸዋል /ዘዳገም 1:17/። አድሎ ግላዩት እንደ ምንዘርና ወይም እንደ ነፍስ መግደል ያለ ኃጢአት ነው። ከእነዚህ ግናቸውንም ግድረግ በእግዚአብሔር ፊት ሕግን ተላላፊዎች ያደርገናል! ኃጢአትም ነው።

አምስተኛ:- አንድን ነገር ከሌሎች ጋር ስናከናውን ምሕረትን ካላሳየን በተለይም ለድሆች እግዚአብሔር ምሕረቱን አያሳየንም። ነገር ግን ስለመጥፎው ድርጊታችን ይፈረድብናል።

2ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ 2:1-13 አንብብ። ሀ/ ያዕቆብ አድሎን ስለምናሳይበት ሁኔታ ምን ዓይነት ምሳሌ ይሰጠናል? ለ/ በቤተ ክርስቲያንህ ሰዎች አድሎን ያሳዩበት ምን ሁኔታ ታስታውሳለህ?

ሁለተኛ ቀን: ያዕቆብ 2:1-4 አጥና

3ኛ ጥያቄ:- አድሎውን የግናሳይበት ምን መሠረታዊ ነገር አለ? /ያዕቆብ 2:1/

4ኛ ጥያቄ:- በዚህ ሥፍራ ላይ ያዕቆብ የክርስቶስን ሙሉ ስም የተጠቀመበት ምክንያት ምን ይመስላል? ለምን ኢየሱስን የክብር ጌታ አለው?

5ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ያዕቆብ ስለ አድሎ የሰጠውን ምሳሌ ግለፅ ወይም አብራራ። ለ/ ይኸው ተመሳሳይ አድሎ በቤተ ክርስቲያንህ እንዴት ሊታይ ይችላል?

6ኛ ጥያቄ:- አድሎ ስናሳይ ምን ሁለት ነገሮችን እናደርጋለን?

በኢየሱስ ክርስቶስ እምነት ያለን ሕልውና የሚረጋገጠው በምንኖረው ሕይወት ዘይቤ መሆኑን ያዕቆብ እንዳስተማረ አይተናል። እውነተኛ እምነታችን ከሚፈተንባቸው መንገዶች መካከል አንዱ የሌሎች ሰዎች አያያዛችን ነው። ያልጻነ ሰው ወደ ሌሎች ሰዎች ውጫዊ ሁኔታዎች በመመልከትና ውጫዊ ሁኔታዎችን መሠረት በግድረግ ከዚያ ሰው ጋር ሊኖረው የሚገባውን ግንኙነት ይወስናል። የሚያሳዝነው ግን ብዙ ክርስቲያኖች የሌሎች ሰዎችን ውጫዊ አቋም /የቆዳቸውን ቀልም፣ ኢኮኖሚያዊ አቋማቸውና አለባበሳቸውን/ መመልከታቸው ነው። ይህም አድሎ ሲባል ለክርስቲያኖች መደረግ የሌለበት ስሕተት ነው።

በያዕቆብ 2:1 ያዕቆብ ለክርስቲያኖች ትእዛዝ ሲሰጥ አድሎ አታሳዩ ይላል። ይህንንም አድሎ የማናሳይበት ምክንያት በኢየሱስ ክርስቶስ ባለን እምነት ምክንያት ነው። የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች መሆናችንን የምናውቅ ከሆነ ሕይወታችን መለወጥ አለበት። ይህም ለውጥ በሌሎች ሰዎች አያያዛችን ላይ ለውጥ ማድረግ አለበት።

ያዕቆብ የኢየሱስን ሙሉ ስም መጠቀሙ በኢየሱስ ግንኙነት ላይ ትኩረት ለማድረግ ነው። እርሱ የክርስቲያኖች ጌታ ነው። እርሱ እንደ እግዚአብሔር አብ በክብር ይኖራል። ምንም እንኳን ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም ሰማያዊ ክብሩን ስለ ኃጢአታችን ለመሞት ተወ። ኢየሱስ የሰውን ውጫዊ ሁኔታ መመልከትን በመቃወም ለባቸውን ሁልጊዜ ይመለከት ነበር። ከኃጢአተኞች ከኃለዋቶች እንዲሁም ከሀብታሞች ጋር ይተባበር ነበር።

አድሎ ማሳየት የእግዚአብሔርን ሕግ ይቃረናል።

7ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥያቄዎች ተመልከት። የሐዋ/ሥራ 10:34፤ ኡረ.6:9፤ እነዚህ ጥቅሶች ስለ እግዚአብሔር አድሎ ማሳየት ምን ይላሉ?

እግዚአብሔር አድሎውን ማሳየት ከተቃወመ እኛም ልጆች እንደመሆናችን መጠን ሌሎች ሰዎችን እርሱ እንዳደረገው ዓይነት አያያዝ መያዝ አለብን። እግዚአብሔር ሥጋ በለበሰ ጊዜ እንደ ድሃ እንደተገፋ ሰው ሆኖ መጣ እንጂ እንደ ባለጸጋ መሪ ሆኖ እንዳልመጣ ማስታወስ አለብን። እግዚአብሔር ድሆችን ይወዳል፤ እኛስ እንወዳቸዋለን?

ያዕቆብ የክርስቲያኖችን መሰብሰቢያ ቦታ ምክራብ ይለዋል። ይህም አይሁድ በመቅደስ ውስጥ በማይሆኑበት ጊዜ የሚጠቀሙበት የመሰብሰቢያ ሥፍራ ነው። የጥንት አይሁድ ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ ቤተ ክርስቲያናቸውን ምክራብ ብለው ሲጠሩት አምልኮታቸውም በአይሁድ የምክራብ ሥርዓት መልክ ነበር። የያዕቆብ ቤተ ክርስቲያን አድሎ ታሳይ ነበር። ያዕቆብ ይህ አድሎ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት ሊታይ እንደሚችል ምሳሌ ይሰጣል። ሁለት ግለሰቦች ለቤተ ክርስቲያኑ እንግዳ የሆኑ ምናልባትም የማያምኑ ሙሉ ወደ ሆነው አዳራሽ ይገባሉ። አንደኛው ሀብታም በውጫዊ ሁኔታው ባለጸጋነቱ የሚያስታውቅ የወርቅ ኢየሱስ የሰውን ቀለበት በእጁ ያደረገ ብሩህ ነጭ ልብስ የለበሰ ነበር። በቤተ ክርስቲያን ያለ ሁሉም ሰው ባለጸጋ እንደሆነ ያውቃል። እርሱንም ተከትሎ አንድ አዳፋ ልብስ የለበሰ ለማኘ የሚመስል ይመጣል። እነዚህ ሰዎች በክርስቲያኖች ዘንድ የተደረገላቸው አቀባበል እንዴት ነበር?

ባለጸጋው ሰው ወደ ፊት እንዲመጣ ተደርጎ የክብር መቀመጫ ተሰጠው። ድሃው ሰው በሌላ በኩል የቤተ ክርስቲያኒቱ እንግዳ የነበረው ምርጫ ተሰጠው። ምርጫውም ከዲያቆኑ እግር በታች እንዲቀመጥ ወይም ወዲያ ሄዶ እንዲቆም ነበር። ለሚሰማው ስሜትና ለምሹቱ ግን ምንም ጥንቃቄ አልተደረገለትም።

8ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ይህ ስሕተት ሊሆን የቻለው እንዴት ነው? ለ/ ክርስቲያኖቹ አድሎ ያሳዩት እንዴት ነው? ሐ/ እኛስ ይህንን እናደርጋለን?

ይህ ስሕተት ሊሆን የቻለው ክርስቲያኖቹ የግለሰቦችን ውጫዊ ሁኔታ ብቻ በመመልከታቸው ነበር። አለባበሳቸውን ይመለከቱ ነበር። ተግባራቸውን በውጫዊ ሁኔታዎች ላይ አንተራሱት። ክርስቲያኖቹ የሚከተሉት የዓለምን ሥርዓት ነበር። ለሰዎች ያላቸው ግምት

እንደ ዓለም ሀብታምን በማክበር ድሃን በመንቀፍ ነበር። ሰው መከበር እንዳለበትና እንደሌለበት መወሰን የሚችሉት ውጫዊ ሁኔታን በመመልከት ብቻ ነበር። ከቶ ሀሳብና ዓላማ ነበራቸው። ለክርስቲያኖች ሰዎችን የሚለዩበት ሁለት ነገሮች ብቻ አሉ። እነዚህም በክርስቶስ ያሉትንና ከክርስቶስ ውጭ የሆኑትን ነው።

ሦስተኛ ቀን ክፍል ሁለት፡ ያዕቆብ 2:5-11 አጥና

9ኛ ጥያቄ፡- አድሎ ስሕተት ለመሆኑ ያዕቆብ የሰጠው የመጀመሪያው ምክንያት ምንድነው? (ያዕቆብ 2:5)

10ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ እግዚአብሔርን የሚወዱ ድሆች ከእርሱ የሚተበሏቸው ሁለት በረከቶች ምንድን ናቸው? ለ/ እያንዳንዱ ምን ግለት ነው? ሐ/ ባለጸጋስ ሰው እነዚህን ሁለት በረከቶች ሊቀበል ይችላል?

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ በድሆች ላይ አድሎ ግላየት እንደሌለብን የሚያሳየው ሁለተኛው ምክንያት ምንድነው? (ያዕቆብ 2:6-7) ለ/ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ይኸው ነገር መፈጸሙን የሚያሳዩ ምሳሌዎችን በመስጠት ግለጽ።

12ኛ ጥያቄ፡- አድሎ ስሕተት የሆነበት ሦስተኛው ምክንያት ምንድነው? (ያዕቆብ 2:8-11)

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ከሁሉ የምትበልጥ ንጉሣዊ ትእዛዝ ምንድነው? ለ/ ለምን ንጉሣዊ ተባላች?

14ኛ ጥያቄ፡- አድሎ የምናሳይ ከሆነ ምን ዓይነት ሰዎች ነን?

15ኛ ጥያቄ፡- ነቀፋ ባይኖርብንና ገን አንዲቷን ጋጢአት ብንሠራ ለምን ሕገን ሁሉ ተላላፊዎች እንደሆንን ተቆጥረን እንወነጀላለን?

በሀብታምና በድሃ መካከል ስለ አድሎ ምሳሌን ከሰጠ በኋላ ያዕቆብ ይህ ነገር ስሕተት የሆነበትን አራት ምክንያቶችን መስጠቱን ይቀጥላል።

1ኛ/ ከእግዚአብሔር ድሆችን ለደኅንነት ከመምረጥ ዕቅድ ጋር ይታረናል! (ያዕቆብ 2:5)።

2ኛ/ ከታሪክ እንደምናየው ክርስቲያኖችን ያሳደዱት ሀብታሞች ናቸው! (ያዕቆብ 2:6-7)።

3ኛ/ ሁሉንም እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ ከሚለው ወርቃማው ሕገ ጋር ይጋጫል። ሰውን እንደራሳችን ባንወድ እንደ አመንገራ ወይም እንደ ነፍስ ገዳይ ሕገን ተላላፊዎች እንሆናለን! (ያዕቆብ 2:8-11)። በአጠቃላይ ስሕተት ነው። እንዲሁም መጨረሻው በአማኝ ላይ የሚመጣ የእግዚአብሔር ፍርድ ነው! (ያዕቆብ 2:12-13)።

16ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ቆፍ.1:18-2:5 አንብብ። ሀ/ ደኅንነትን እንዲቀበሉ እግዚአብሔር በመጀመሪያ ደረጃ የመረጠው ማንን ነው? ለ/ ለምን ይህን አደረገ?

የመጀመሪያው ምክንያት በደኅንነት ታሪክ ውስጥ ደኅንነትን ፍለጋ ብዙ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር የሚመለሱት ድሆች ናቸው። ባለጠጋ ሰው ግን በመልካም ሥራውና በብልጽግናው ደኅንነትን ለማትረፍ የሚያደርገውን መታመንና ጥረት ለመተው ይቸግረዋል። በዙ ጊዜ በራሱ ጽድቅ የሚመካ የእግዚአብሔርን የደኅንነት ሥጦታ ለመቀበል ትሕትና የሌለው ነው። ምንም እንኳን እግዚአብሔር የደኅንነቱን ሥጦታ ለሀብታምም ለድሃም

በእኩልነት ቢሰጥም ብዙ ጊዜ ያንን ሥጦታ የሚቀበለው ድሃው ሰው ነው። ስለዚህ በዓለም መለኪያ ሲታይ አብዛኛው ክርስቲያን ድሃ ነው። ድሆች የሚድኑት ድሃ ስለሆኑ አይደለም። ድሃ መሆናቸው አያድናቸውም፤ ነገር ግን ድሃ በመሆናቸው ለደገነነታቸው በእግዚአብሔር ላይ ለመደገፍ የበለጠ ክፍት ናቸው።

ወደ ክርስቶስ በእምነት የሚመለስና እርሱን የሚወድ ድሃ በእግዚአብሔር ዓይኖች ሀብታም እንጂ ድሃ አይደለም። በእግዚአብሔር ዐይን ትልቅ ስፍራ የሚሰጠው በእምነቱ ባለፀጋ ነው። የሚያድነውና የእግዚአብሔርን ባለጸጋነት ለመውረስ የሚያበቃው እምነት ብቻ ሳይሆን ያለው፤ ነገር ግን ለሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ላይ መደገፍን ይግራል። እምነቱም ያድጋል። ብዙ ጊዜ ችግር የሌላቸው ክርስቲያኖች በእምነታቸው ደካማ እንደሆኑ ይቀራሉ።

ድሃው ክርስቲያን አሁን አብዛኛውን ጊዜ በእምነቱ ባለጸጋ ብቻ ሳይሆን የወደፊትም ሽልጣት ተረጋግጦለታል። የእግዚአብሔርንም መንግሥት ይወርሳል። ምንም እንኳን ይህ እግዚአብሔር እንደ ገጉሥ የሚገዛበት መንግሥት የሚጀምረው አሁን በልባችን ቢሆንም ድሃው ክርስቲያን ከክርስቶስ ጋር አብሮ የሚገዛበት መንግሥት ወደፊት ይመጣል።

17ኛ ጥያቄ፡- ስለ ወደፊቱ መንግሥት የሚገልፁትን የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። ማቴ. 1ቀሮ.15:50-54፤ ቲሞ 2:11-13። ሀ/ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወይም መንግሥተ ሰማይን ከመጽሀፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ተመልከትና አብራራ። ለ/ መቼ ነው የሚጀምረው? ሐ/ ግን ይቀበለዋል? ወዘተ።

በድሃና በሀብታም መካከል አድሎን ስናሳይ የእግዚአብሔርን ዕቅድ እንቃወማለን። እግዚአብሔር ድሆችን ይወዳል። በድሆችም ላይ ነው መንግሥቱን የሚገነባው። የእግዚአብሔርን አርአያነት በመከተል ድሃውን መውደድና በእኩልነትና በእኩልነት መያዝ አለብን። በእግዚአብሔር ፊት ሰዎች ሁሉ እኩል ናቸው። ሁሉም እኩል ኃጢአተኞች ናቸው። ክርስቶስ ለሁላቸውም ኃጢአት ሞቱአል። የክርስቶስ የደገነነት ልገሰና ለሁሉም በእኩልነት ክፍት ነው፤ ነገር ግን ሁሉጊዜ ድሆች ብቻ ናቸው ያንን ሥጦታ ለመቀበል ፈቃደኛ የሚሆኑት።

ለባለጸጋው በማድላት ድሃውን መግፋት የሌለብን ሁለተኛው ምክንያት የክርስቲያኖች ስደት ሁሉጊዜ የሚመጣው ከሌሎች ካልጻት ድሆች ሳይሆን ከባለጠነች ነው። ያዕቆብ ድሃ አይሁዳዊ ክርስቲያኖችን ባለጸገች ያደረገባቸውን ነገሮች ያስታውሳቸዋል። በኢኮኖሚው ረገድ ይበዙበዙዋቸው ነበር። የድሆችን ኑሮ የበለጠ አስቸጋሪ ያደርጉባቸው የነበሩት ሀብታሞች ነበሩ።

18ኛ ጥያቄ፡- ኤርም.7:5-7፤ ሕዝ.22:29፤ እንደዚህ ዓይነቱን ብዝሃ የሚያሳየውን ተመልከት።

ባለጸገች ድሆችን በኢኮኖሚ ረገድ ብቻ አልነበረም ይበዙበዙአቸው የነበረው፤ ነገር ግን ክርስቲያን ያልሆኑ ብዙ ሀብታም ሰዎች ድሆች ክርስቲያኖችን ጨምሮ ለእነርሱ በማድላት ጻዥ እንዲፈርዱላቸው ወደ ፍርድ ቤት ይጉትቷቸው ነበር። ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ወደ ፍርድ ቤት እየተወሰዱ መሬታቸውን ተነጥቀው ለባለጸጋው እንዲሰጥ ይፈረድባቸው ነበር። እንደዚህ ዓይነቱን ሰው ነበር ድሆች ክርስቲያኖች በቤተ ክርስቲያን የተሻለውን መቀመጫ በመስጠት ያከብሩት የነበረው።

እንዲሁም በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ የተላለፈው ባለጸጋው ሰው ነበር። ለክርስቲያን ከኢየሱስ ክርስቶስ የበለጠ ውድ ስም የለም። ለዚህ ነው ክርስቲያን ተብሎ መጠራት ክብር የሆነው። ክርስቲያን ግለት የክርስቶስ ተከታይ ግለት ነው። ባለጸጋው በዚህ ስም ላይ ይሳለቃል። የክርስቶስ ስም በከንቱ ሲጠራ ስንሰማ ያስቆጣናል?

አድሎ የግናሳይበት ሦስተኛው ምክንያት የፍቅርን ሕግ ስለግረታረን ነው። ይህም ወርቃማ ወይም ከሁሉ የግሪበልፕ ትእዛዝ ነው። ከሌሎች ሕጎች ሁሉ የግሪበልፕ ሕግ ነው፤ (ማቴ. 22: 36-40፤ ሮሜ 13: 8-10)። የፍቅርን ሕግ በመጠበቅ እግዚአብሔር ያዘዘን ሌሎችን ሕጎች ሁሉ እንጠብቃለን።

ፍቅር ምንድነው? ዓላማ ያለውና በአእምሮ የረቀቀ የሌላውን ትርፍ የምንፈልግበት ድርጊት ነው። ፍቅር በመጀመሪያ ደረጃ ስሜት ሳይሆን ተግባር ነው።

19ኛ ጥያቄ:- የሐ.3: 16 ተመልከት። የእግዚአብሔር ፍቅር ለእኛ የተገለፀው እንዴት ነው (1የሐ.3: 16፤ 4: 7-12)።

20ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ባልንጀራዬ ግን ነው? ሉቃ. 10: 29-37 ተመልከትና ይህን ጥያቄ መልስ። ለ/ ሁልጊዜ ባልንጀሮቼ አይደሉም ብለህ የምታስባቸው ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር ቃል ባልንጀሮችህ ሆነው ያገኘሃቸውን የሰዎች ዓይነት ጥቀስ።

ሰዎች ሁሉ በተለይም ችግሮች ዘራቸው፣ ግህበራዊ አቋማቸው፣ ግህበራዊ ሁኔታቸው የፈለገው ይሁን ባልንጀሮቻችን ናቸው።

ግናቸውም ዓይነት አድልዎ፣ ለአንዳንድ ሰዎች ያለን የተሰወረ አቋም እንኳን ቢሆን፣ ኃጢአት ነው። ለተወሰኑ ሰዎች አድሎ እያሳየን የፍቅርን ሕግ ነው የምንከተለው ግለት አንችልም። አድሎ ኃጢአት ነው። አድሎ ስናሳይ ኃጢአተኞችና የእግዚአብሔርን ሕግ ተላላፊዎች እንሆናለን።

21ኛ ጥያቄ:- መተላለፍ ግለት ምን ግለት ነው?

መተላለፍ እግዚአብሔር በፈታችን ያስተመጠውን የጽድቅ መንገድ አለመታዘዝ ነው። የተግረውን የእግዚአብሔርን ሕግ ለመታዘዝ እምቢ ግለት ነው።

ያዕቆብ የእግዚአብሔርን ሕግጋት ሁሉ በጥንቃቄ ለመጠበቅ የግረምከር የአንድን ሰው ሥዕል ይስልልናል። ይህ ሰው ተሳክቶለታል ግለት ይቻላል፤ ነገር ግን ከሕግ በአንድነት ነጥብ ላይ አልተሳካለትም። ያም አንዱ ያልተሳካለት የሕግ ነጥብ ለመሰናከልና ለመውደቅ አበቃው። ስለዚህ እንደ ሕግ ተላላፊ ተወግዞአል። አንዲቱን ሕግ በመተላለፍ ብቻ አልተወገጀለም፤ ነገር ግን አለመታዘዙ በሕግ የተደነገገውን ሁሉ እንዳፈረሰ በደለኛ እንዲቆጠር አደረገው። ያዕቆብ ኃጢአተኛው የሕግን ክፍል ሁሉ ተላልፎአል ግለቱ አይደለም። እንዲሁም ሁሉንም ሕግ መተላለፍ እኩል ነው ግለቱ አይደለም። ያዕቆብ የግረው ሕግ የእግዚአብሔር ባሕርይና ፈቃድ መግለጫ ነውና አንዱን ክፍል መላት የእግዚአብሔርን ፈቃድና ሕግን ሁሉ እንደ መተላለፍ ይቆጠራል፤ (ማቴ. 5: 18-19፤ 23: 23)። የእግዚአብሔር ሕግ እንደ አንድ ክፍል ነው። ግንኛውንም አንዱን የሕግ ክፍል መተላለፍ ግለት ሕግን ሁሉ መተላለፍ ነው። እንደ ሕግ አፍራሾች /እንደ ሕግ አፍራሽነታችን/ ሕግ ሰጪ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነታችን ፈርሷል። ከሕግ ከፊሉን ብቻ ለመታዘዝ ምርጫ የለንም።

በያዕቆብ 2:11 ያዕቆብ የዚህን መርህ መገለጫ ይሰጣል። እንደ ምሳሌ አድርጎ ሁለት ሕጎችን ማለትም አታመንዝርንና አትገደልን ይወስዳል። ዋናው ነገር ሁለት ሕጎች እንዲሉ መገንዘብ ሳይሆን አንድ ሕግ ሰጪ /እግዚአብሔር/ ብቻ እንዳለ መገንዘብ ነው። አንዱ እግዚአብሔር ነው ለሕግ አንድነትን የሚሰጠው። ሁለቱም ሕጎች እኩል ፈቃዱን ይገልጻሉ። መተላለፍም ኃጢአተኛን በእኩልነት በህግ ተላላፊነት ሥር ያስቀምጠዋል። ምንም እንኳን ያዕቆብ እነዚህን ሁለት ምሳሌዎች ለማብራሪያነት ቢጠቀም ባቸውም የኢየሱስን የእነዚህን ሁለት ሕጎች አጠቃቀም የሚያመለክት ይመስላል፤ ማቴ.5:17-28።

ያዕቆብ የሚለው እኛ እንደ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ሕግ /ትእዛዝ/ መጠበቃችንን እያወጅን ነገር ግን ከሌሎች ጋር ባለን ግንኙነት አድሎን የምናሳይ ከሆነ ሕግን ተላላፊዎች ነን፤ ያመነዘርን ወይም አንድን ሰው የገደልን ያህል ሕግን ተላላፊናል። ከሕጉ አንደኛ ብቻ እንኳ ባንጠብቅ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ነው የምንከተለው እያልን መለፋፍ አንችልም።

አራተኛ ቀን ክፍል ሦስት፡ ያዕቆብ 2:12-13

22ኛ ጥያቄ፡- በምንድነው የሚፈረድብን?

23ኛ ጥያቄ፡- ምን ዓይነት ሕግ ነው የሚፈረድብን? ይህ ምን ማለት ነው?

24ኛ ጥያቄ፡- ምሕረት በማያደርገው ላይ ምን ይሆንበታል?

25ኛ ጥያቄ፡- በፍርድ ላይ የሚመካው ምንድነው? ይህ ምን ማለት ነው?

እውነተኛ እምነት ሁለጊዜ ራሱን በትክክለኛ ንግግርና ምግባር ይገልጻል። በሌላ በኩል ደግሞ አድሎ ራሱን ባልተስተካከለ ንግግርና ድርጊት ይገልጻል። ብዙ ጊዜ የምንናገረው የጥቅት ነገር ወይም ከተወሰኑ ሰዎች ጋር ባልንጀራነትን ለመፍጠር የምናሳየው ተቃውሞ ነው በልባችን ያለውን የሚያሳየው። አድሎ ምን ጊዜም ቢሆን ራሱን በድርጊት ወይም በቃላት ይገልጻል።

26ኛ ጥያቄ፡- አድሎ ራሱን በንግግርና በድርጊት የሚገልጽባቸውን መንገዶች ግለጽ።

ክርስቲያን አድሎን ማሳየት የሌለበት የመጨረሻው ያዕቆብ ያቀረበው ምክንያት ክርስቲያንን የእግዚአብሔር ፍርድ ስለሚጠብቀው ነው። ብዙ ጊዜ እኛ ክርስቲያኖች ለተናገርነውና ላይረገነው ነገር ለእግዚአብሔር መልስ እንደምንሰጥ እንዘንጋለን።

27ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። ማቴ.5:21-26፤ 7:1-5 ስለሚመጣው ፍርድ ምን ያስተምሩናል?

እውነተኛ ክርስቲያን ስላደረጋቸው ኃጢአቶች እንደማይፈረድበት እውነት ነው። ስለ ኃጢአቱ ወደ ገሃነም እንዲሄድ አይፈረድበትም፤ ምክንያቱም የክርስቶስ ደም ኃጢአቱን ሁሉ ሸፍኖታል፤ (ዮሐ. 5:24፤ ሮሜ 8:1)። የሆነ ሆኖ የክርስቲያን ሥራ ተመርምሮ ሽልማትን ያገኛል፤ በምናደርገው በምንናገረው እግዚአብሔር እንደሚፈርድብን በማወቅ ሕይወታችንን በመመርመር በመፍራት መኖር አለብን። (ሮሜ 14:10-13፤ 2ቀሮ. 5:9-10)። እንደሚፈረድብን በማሰብ በዚህ በምድር መጠንቀቃችን የቅድስና ሕይወት እንድንኖር ያጎቃቃናል።

ምንም እንኳን ፈራጁ እግዚአብሔር ቢሆንም ለመፍረድ የሚጠቀምበት መለኪያ ሕጉን ነው። ሕጉ የፈቃዱ መግለጫ ነው። የምናገኘው ሽልግት የሚወሰነው የነፃነትን ሕግ ምን ያህል በጠበቅነው መሠረት ነው። ሕግ እሥራትን የሚፈጥር ሳይሆን ነፃነትን የሚሰጥ ነው። ሕግን እንደሚያስረገፍ እንደሚቆጣጠረን አስቸጋሪ አሳሪ ግዛት የለብንም! ነገር ግን ስናምን እንደ መመሪያችን አድርገን ሕግን በነፃነት እንቀበላለን። እግዚአብሔር ሕግን በግዴታ ለመጠበቅ በመጥከር ፈንታ የምንታዘዝበትን መሻትና ኃይል በልባችን አስተምጧል።

28ኛ ጥያቄ:- ምሕረት ምንድነው? ቃሉን ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ታላት ተመልከት።

ምሕረት ግለት ለሌላ ሰው በሥራ የምናሳዩው የርኅራኄና የሐዘኔታ ሁኔታ ነው። ይህም በተለይ የሚደረገው በነፃነት ለማይገባቸው ነው። እግዚአብሔር በምሕረቱ ምክንያት ጠላተኛ ሳለን ክርስቶስን ስለኃጢአታችን እንዲሞት ላከው። እግዚአብሔር ሁላችን የሚገናኘን በምሕረቱ መሠረት ላይ ነው። እንደዚሁ የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ልክ እንደ እግዚአብሔር ለሌሎች ምሕረት ግላዩት አለባቸው። እድሉን ግላዩት የምሕረት ሳይሆን የፍርድ ድርጊት ነው።

29ኛ ጥያቄ:- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። ምሕረትን ስለግላዩት ምን ይላል? ጥቲ.18: 23-25።

ምሕረትን ለሌሎች ከግላዩት ይልቅ እድሉን የምናሳይ ከሆነ እያንታችን እውነተኛ እንዳልሆነ እንገልጻለን። ውጤቱም ፍርድ እኛን መጠበቁ ነው። በሌላ በኩል ምህረትን ለሚያስፈልጋቸው ካላዩን ያ የምናሳዩው ምሕረት እግዚአብሔር በኛ ላይ ያለውን ምህረትና የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያረጋግጣል። ስለሚመጣውም ፍርድ መፍራት አይኖርብንም። ምሕረት በፍርድ ላይ ያሸንፋል /ይመካል/። በሕይወታችን የሚታየው ምሕረት በእግዚአብሔር ፊት በትክክል መኖራችንን ያረጋግጣል። ለመዳን የምሕረትን ድርጊት እናደርግም። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን አያስተምርም። የሚያድነን እያንታችን ነው። ነገር ግን የሚያምፅ ልብ ካለንና ለሚያስፈልጋቸው ምሕረትን ከነፈገገ የእግዚአብሔር ልጆች አለመሆናችንን እንገልጻለን። በቃል ብቻ የሚገለፅ እምነት እውነተኛ እምነት አይደለም። ምሕረትን ስናሳይ እግዚአብሔር ልባችንን እንደለወጠው እናረጋግጣለን።

30ኛ ጥያቄ:- ለሌሎች በተለይ ምሕረትን ለሚያስፈልጋቸው የምታሳዩው እንዴት ነው?

አምስተኛ ቀን:- የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልሰና ለሳምንቱ ስብሰባ የውይይት ጥያቄዎችን ተመልከት።

ሳምንቱ ስብሰባ

- ሀ. የሳምንቱ አምልኮ ጊዜ
- ለ. ጸሎት
- ሐ. ክለሳ
- መ. ውይይት

1. ሀ/ አድሎ በሕይወታችሁ ወይም በቤተ ክርስቲያናችሁ የታዩባቸውን መንገዶች ተወያዩባቸው። ለ/ ይህ ኃጢአት እንደሆነ ሰዎችን እንዴት ማስጠንቀቅ ትችላላችሁ? ሐ/ ምን ዓይነት ሰዎች ናቸው ብዙ ጊዜ አድሎ የሚደረግባቸው?
2. ሀ/ ያዕቆብ «እግዚአብሔር በእምነት ባለጸገች እንዲሆኑ የዚህን ዓለም ድሆች አልመረጠም?» ሲል በተናገረው ላይ ተወያዩበት። ለ/ ይህ ምን ግለት ነው? ሐ/ እግዚአብሔር በምን መንገድ ነው ድሆችን የመረጠው? መ/ ሀብታሞችንስ አልመረጠም? ሠ/ ለባለጸጋ ሰው መዳን አስቸጋሪ የሆነው ለምንድን ነው? ረ/ ይህ ጥቅስ በቤተ ክርስቲያን እውነት ሆኖ የታየው እንዴት ነው?
3. አንድ ሰው አንዲት ኃጢአት ብቻ ሠርቶ ሳለ ሁሉንም ሕግ እንደተላለፈ ለምንድን ነው የሚወነጀለው?
4. ሀ/ ክርስቲያን በምን መንገድ ነው የሚረረድበት? ለ/ ምሕረት በፍርድ ላይ የሚመካው እንዴት ነው? ሐ/ አንተና ቤተ ክርስቲያን ለሌሎች ምሕረት የምታሳዩባቸውን መንገዶች በዝርዝር ግለፅ። መ/ እንዴት ነው በበለጠ ምሕረት ልታሳዩ የምትችሉት? ፍርድ እንደሚጠብቀን ማወቃችንና መጠንቀቃችን እንዴት የአኗኗራችንን መንገድ ይለውጣል?

ሠ. ጸሎት

ትምህርት አሥራ አምስት

ያዕቆብ 2: 14-26

አንደኛ ቀን

«ሰው በእምነት ብቻ ሳይሆን በሥራ እንዲጸድቅ ታያላችሁ» (ያዕቆብ 2: 24)።

ብዙ ጊዜ እኛ ክርስቲያኖች በሕይወታችን ሚዛን ለመጠበቅ ብዙ እንቸገራለን። ብዙዎች ክርስቲያን የሚባሉት ስለ እግዚአብሔር ትክክለኛ ዕውቀት አላቸው። ክርስቲያን መሆናቸውን ያውቋል፤ ነገር ግን ሕይወታቸው አልተለወጠም። በሚያምኑት ነገር ላይ ትክክለኞች ናቸው ግን ሕይወት የላቸውም። ለእነርሱ የክርስትና ጉዞ የያዘው ነገር ቢኖር ትክክለኛ ነገርን ማመንን ነው። ይህ አባባላቸው የእነርሱን አኗኗር ምንም አይነትም።

ሌሎች ክርስቲያን ከሚባሉት ደግሞ የእግዚአብሔርን በነነት ወይም ፍቅር ለማግኘት ብዙ መልካም ሥራዎች ማድረግ እንዳለባቸው ይሰማቸዋል። ለእነርሱ በጣም ጠቃሚው ነገር የሚያምኑት ሳይሆን የሚሠሩት ነው። ስለዚህም መልካም ሥራዎችን ለማድረግ እጅግ የሚጥሩ ጥሩ ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ፤ ነገር ግን ትክክለኛ እምነት የላቸውም።

1ኛ ጥያቄ:- በእነዚህ ሁለት ዓይነት የሰም ክርስቲያኖች ውስጥ የሚመደቡ ሰዎች ወይም የቤተ ክርስቲያን ቡድኖች ልትጠቅስ ትችላለህ?

በገላትያ መጽሐፍ ጳውሎስ የተወሰኑ መመሪያዎችን መጠበቅ ደህንነትን የሚያተርፍላቸው የሚመስላቸውን የአንዳንድ ሰዎችን አጉል እምነት በመቃወም አስተምርክልሁ ደህንነት ምን ጊዜም ሰው በእምነት የሚቀበለው ከእግዚአብሔር የሆነ ነፃ ሥጦታ እንደሆነ አጥብቆ ተናግሮአልሁ ደህንነት በሥራ የሚገኝ ነገር አይደለም። ታዲያ ለክርስቲያን ሚዛናዊነትን አለመጠበቅና የተወሰኑ ሕጋትን በመጠበቅ የእግዚአብሔርን በንነት አተርፋለሁ ብሎ ግሰብ ስሕተት ነው።

ያዕቆብ በሌላ በኩል ወደ ሌላው ዓይነት የሰም ክርስቲያን ያመለክታል። ይህም ክርስቲያን የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት እከተላለሁ ባይ ነው። ትክክለኛ እምነት እንዳያነው የሚሰማው ነው። ይህን ትክክለኛ እምነት በተገቢ ድርጊቶች የመገለጡ አስፈላጊነት የማይታየው ነው። ያዕቆብ ምንም እንኳን ትክክለኛ እምነት አስፈላጊ ነገር ቢሆንም የእውነተኛ እምነት ህልውና ምን ጊዜም በሥራ መገለጥ አለበት ብሎ አስተማረ። እምነትና ሥራ የማይገጣጠሙ ነገሮች ናቸው። ትክክለኛ እምነት ያለ ሥራ የሞተ እምነት ነው። ሕይወት የለበትም። ይህ እምነት እውን ካለመሆኑም በላይ እግዚአብሔር በሰውዬው ሕይወት አዲስ ሥራ እንዳልሠራ ያሳያል።

ብዙ ጊዜ በሕይወታችንና በቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊነታችን የተመረኮዘው የተስተካከለ ተግባር በሌለበት የተስተካከለ እምነት ላይ እንደሆነ ለማረጋገጥ በሥራ ላይ ግተኮርን እናገልጻለን። ብዙ መመሪያዎች ካሉንና እነርሱን ከጠበቅን መንፈሳዊ እንደሆንን ይሰማናል። ሕይወታችን የሚመራው በሕጎች ነው። እነዚህን ሕጎች መጠበቅ የሕይወታችንን የመጨረሻ ፍላጎት እናደርገዋለን።

በሌላ ጊዜ ደግሞ መመሪያዎችንና የሚገታንን ነገር ሁሉ ማስወገድ እንፈልጋለን። መልካም እንደሆኑ የምናውቃቸውን መልካም ሥራዎች ግድረግ አንፈልገም። ነገር ግን በክርስትና ሕይወታችን የሰንፍናን ነገሮች እናሳያለን። ባመንነው ነገር ላይ ልብ ሙሉነት ይሰገናል ነገር ግን እግዚአብሔር በእኛ አማካይነት መልካም ሥራ እንዲሠራ ለመፍቀድ እንሰንፋለን።

ሚዛናዊ ሕይወት መኖር ትክክለኛ እውነቶችን ለማመን ከምንታገልባቸው ነገሮች አንዱ ነው። ስለ እግዚአብሔር ቃል የምንችለውን ሁሉ እንማራለን። ከእምነታችን ጋር በሕይወታችን የክርስቶስን ፍቅር ለማሳየት እንታገላለን። እምነታችን ትክክለኛ እንደሆነ እናረጋግጣለን። እንዲሁም ሕይወታችን እግዚአብሔርን የሚያስደስት ሲሆን እርሱን በመታዘዝ መኖራችንን እናረጋግጣለን።

2ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ሚዛናዊ የክርስትና ሕይወት ትኖራለህ? ለ/ በሕይወትህ ሚዛናዊ ያልሆኑ አንዳንድ ሁኔታዎችን ጥቀስ። ሐ/ ቤተ ክርስቲያንህ ወይም ሌሎች ቤተ ክርስቲያናት ሚዛናዊ ያልሆኑባቸውን ሁኔታዎች ገለፅ። መ/ በጠለጠ ሚዛናዊ ሊሆኑ የሚችሉበት እንዴት ነው?

3ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 2: 14-26 አንብብ። ሀ/ ያዕቆብ እምነት ስለ ሌሎች ገድ እንዳለው ለማሳየት ምን ምላሌ ተጠቀመ? ለ/ አጋንንት እምነት አላቸው ማለት ምን ማለት ነው? ሐ/ አብርሃም እምነቱን የገለጠው እንዴት ነው? መ/ ረዓብ እምነቷን የገለጠችው እንዴት ነው?

4ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ በምዕራፍ 2፡14 ምን ሁለት ጥያቄዎች ጠየቀ? ለ/ መልሳቸውን ምንድነው?

5ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ ጥያቄውን ለመመለስ ምን መግለጫ ሰጠ? ለ/ አንተስ ከሕይወትህ ተመላሳይ ምሳሌ መስጠት ትችላለህ?

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ሥራ የሌለው እምነት ምንድን ነው? ለ/ ምንስ ማለት ነው?

አሁን ያዕቆብ ወደ መጽሐፉ ማዕከላዊ ትምህርት ደርሷል ማለት እንችላለን። ያዕቆብ ስለ ሥራና ስለ እምነት ግንኙነት ያስተምራል። ብዙ ሰዎች ያዕቆብና ጳውሎስ እርስ በርሳቸው አይስማሙም የሚል አስተሳሰብ አላቸው። እነዚህ ሁለት ሰዎች የሚያምኑት ሁለት የተለያዩ ነገሮችን ነው ይላሉ። ጳውሎስም ሆነ ያዕቆብ የሚሉትን ነገር የማይረዱበት ምክንያት ይኸው ነው። ጳውሎስና ያዕቆብ ስለ ሁለት የተለያዩ እውነቶች ይናገራሉ። ጳውሎስ እንዳየነው የሚያተኩረው ደህንነታቸውን በመልካም ሥራ እንደሚያገኙ በሚያስቡት ላይ ነው። በሌላ በኩል ያዕቆብ የሚያተኩረው የሚያስፈልገን ነገር ቢኖር ትክክለኛ እምነት ነው የሚል አስተሳሰብ ባላቸውና የእውነተኛ ክርስቲያን ሕይወትን በማይኖሩት ላይ ነው። ያዕቆብም ሆነ ጳውሎስ ለደህንነት በኢየሱስ ክርስቶስ የማመንን አስፈላጊነትን ያስተምራሉ። ሁለቱም እውነተኛ የሆነ የክርስቲያን ሕይወት የራሱን እምነት እንደሚያ ገፅፋለች ሕይወቱ እንደሚለወጥ ያምናሉ። ምንም እንኳን በተለያዩ እውነቶች ላይ ቢያተኩሩም ጳውሎስና ያዕቆብ የሚያምኑት የተለያዩ ነገሮችን አይደለም።

ያዕቆብ እውነተኛ እምነት ራሱን በተግባር እንደሚገልጥ የሚያሳዩ ሁለት ጥያቄዎችን በመጠየቅ ውይይቱን ይጀምራል። እነዚህ ጥያቄዎች ብዙ ጊዜ የግደመለሱ ጥያቄዎች ይሳሉ። ይህም ማለት ያዕቆብ የእነዚህን ጥያቄዎች መልስ አይጠብቅም ነበር። መልሱ ለማንም ቢሆን ግልጽ ነው የሚል ስሜት ነበረው። እምነት ያለሥራ እንዲኖረን ግድረግ መልካም እንዳልሆነ ለግናችንም ግልፅ ነው። እንዲሁም ሥራ የሌለው እምነት እንደማያድን የተረጋገጠ ነው።

ያዕቆብ በዚህ ሥፍራ ላይ እምነት የሚለውን ቃል ሲጠቀም የክርስቲያንን እምነት በአእምሮ መቀበል ማለቱ ነው። እውነተኛ ክርስቲያን ለመሆን ስለኢየሱስ ክርስቶስ እውነትን ማወቅና ይህም እውነት እንደሆነ ማመን አለብን። ነገር ግን ይህ ብቻ በቂ አይደለም። አንድ ሰው ምን ጊዜም ክርስቲያን መሆኑን ካወጀ እምነቱን በሕይወቱ ማሳየት አለበት። የእያንዳንዱ ሰው እምነት ሥውርና የማይታይ እንደምሆኑ መጠን የተለወጠው ሕይወቱ ነው የእምነቱን ህልውና ለመግለጥ የሚችለው። አንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ እምነት እንዳለው በይፋ ተናገረ ማለት እምነቱ እውን ነው ማለት አይደለም።

ያዕቆብ ሥራ የሚለውን ቃል ሲጠቀም ሰው የተወሰኑ መመሪያዎችን በመጠበቅ እግዚአብሔርን ለማስደሰት ወይም ደህንነቱን ለማትረፍ የሚያደርገውን መከራ አይደለም። ለያዕቆብ ሥራ ማለት የሞራልና የማህበራዊ ክንዋኔዎች ከእውነተኛ እምነትና ከጽድቅ ሕይወት የሚወጣ ነው።

አንድ ሰው ትክክለኛ እውነቶችን እንደሚያምን ከተናገረ ድኗል ግለት አይደለም። በአንደበት የሚናገር ወይምን እነአምርአዊ እውቀት ብቻውን አያድንም። እውነተኛ እምነት ነው የአማኝን ሕይወት የሚለውጥና የሚያድነው።

በያዕቆብ 2:15-16 ያዕቆብ ሐሰተኛ እምነት ሰላላቸው የሰም ክርስቲያኖች ምሳሌ ይሰጣል።

7ኛ ጥያቄ:- 1ዮሐ.3:17-18 ተመልከት። ይህ ከእነዚህ ቁጥሮች ጋር የሚመሳሰለው እንዴት ነው?

የሰም ክርስቲያን እዚህ ላይ ወንድምና እህት ከተባሉት እውነተኛ ክርስቲያኖች ጋር ሲገናኝ እናያለን። እነዚህም ሰዎች ድሆች ነበሩ። ምግብና ልብስ እንደሌላቸውም ተገልጾአል። ራቶችን የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ የሚያመለክተው የተበጣጠሰ ወይም የድሆችን ያለቀ ልብስ ነው። ስለዚህ እነዚህ ክርስቲያኖች የሚለብሱትና የሚበሉት በቂ ምግብ አልነበራቸውም። ረሃብና ቁር ይዞላቸው ነበር። ታዲያ የሰም ክርስቲያን እነዚህን ድሃ ክርስቲያኖች በመርዳትና ለእነርሱ በመራራት ፈንታ ሰላምና ደህንነትን ለእነርሱ በመመኘት በሰላምታ ይሸኛቸው ነበር። ምንም እንኳን ልብስ ሊሰጣቸው ቢችልም ሙቀትን ብቻ ነበር የተመኘላቸው። እንደዚሁም ምግብ ሊሰጣቸው ቢችልም ነገር ግን በሚገባ እንዲመገቡ ብቻ ነው የተመኘላቸው። ለመርዳት ግን ፈቃደኛ አልነበረም። አእምሮአዊ የሆነው እምነቱ በችግር ውስጥ ላሉት ክርስቲያኖች እውነተኛ ክርስቲያኖች ርኅራኄ እንዲያሳይ አላደረገውም። ያዕቆብ ሌላ ጥያቄ እንዲህ ሲል ይጠይቃል። ለሌላው ክርስቲያን ወገኑ ገድ የሌለው ሰው እምነት ጥቅሙ ምንድነው? መልሱ ገልፅ ነው፤ ምንም ጥቅም የለውም።

8ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ እንደሰጠው ዓይነት ሌላ ምሳሌ በቤተ ክርስቲያንህ ካየሽው ሥራ የሌለው እምነት ምሳሌ የሚሆን ስጥ።

ያዕቆብ የሚናገረው ሌሎች በችግር ውስጥ በሆኑበት ወቅት ለመርዳት አትም ለሌላቸው ሰዎች አይደለም። ነገር ግን የሚናገረው የመርዳት ችሎታ እያላቸው የማይረዱትን ነው። እንዲሁም የሚናገረው እያንዳንዱ ግለሰብ በወቅታዊ ድርጊቱ ላይ የርኅራኄውን ጉድለት ያሳየበትን ሁኔታ አይደለም። ነገር ግን ይህን መግለጫ የተጠቀመው ዘወትር ርኅራኄን ማሳየት የሚቃወሙትን ወይም እምነታቸውን በይፋ ገልፀው የማያውቁትን ሰዎች ነው።

የአእምሮ እምነት በራሱ የሞተ ነው። በውስጡም ኮዲስ ሕይወት የለበትም። ከእግዚአብሔር የሚመጣ እውነተኛ እምነት ሕይወትን ይለውጣል። እምነት ብቻውን አይቆምም፤ ነገር ግን ሁሉንዚ ሥራን አብሮ መያዝ አለበት።

9ኛ ጥያቄ:- ማቴ.7:17-23፤ 25:31-46 አንብብ። በዚህ ሥፍራ ያለው ትምህርት ከያዕቆብ 2:14-17 ጋር የሚመሳሰለው እንዴት ነው?

10ኛ ጥያቄ:- አንተስ በቅርቡ ያለህ እምነት እውነተኛ መሆኑን የሚያረጋግጥ ምን ነገር ፈጽመሃል? የቻልከውን ያህል ብዙ ነገሮች ጥቀስ።

ሁለተኛ ቀን ክፍል ሁለት: ያዕቆብ 2:18-20 አጥና

11ኛ ጥያቄ:- ሀ/ በያዕቆብ 2:18 የያዕቆብን ትምህርት የሚቃወም ሰው የሚጠቅሰው ምንድነው ወይም የሚቃወመው ምን በመናገር ነው? ለ/ ይህ ምን ማለት ነው?

12ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ ይህ ሰው ምን ማድረግ አለበት ይላል? ለ/ ይህ ይቻላል? ያዕቆብ ይህ ሰው ምን ያደርጋል ነው ያለው? ሐ/ ሰው እውነተኛ እምነት እንዳለው የሚያረጋግጠው የቱ ነው?

13ኛ ጥያቄ፡- የተጠቀሰው ሰው ትክክለኛ እምነት ምንድነው?

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ትክክለኛ እምነት በራሱ በቂ እንዳልሆነ ያዕቆብ የገለፀው እንዴት ነው? ለ/ ይህን ሲል ምን ማለቱ ነው?

15ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ አመለካከቱን የሚቃወሙትን ሰዎች የጠየቃቸው ጥያቄ ምን ነበር? ለ/ ያዕቆብ ለማረጋገጥ የፈለገው ምንድነው?

ያዕቆብ እምነት እንዳለን ማወጁ ብቻ በቂ እንዳልሆነ አሳይቶናል። ሁለት ዓይነት እምነቶች አሉ። አንደኛው መልካምና ሕያው እምነት ሲሆን ሌላው የሞተ እምነት ነው። የሞተ እምነት ክርስቲያንነቱን የሚያውቅ ነገር ግን አዋጁን የሚደግፍ ሥራ የለው ነው። መልካም እምነት ራሱን በተለወጠ ሕይወት የሚገልፅ ነው። መልካምን ሥራ መሥራት የአንድን ሰው እምነት ህልውና የሚያረጋግጥ ነው።

በያዕቆብ 2:18-20 ያዕቆብ ሥራ የሌለው እምነት ከንቱነት ለማሳየት ሙግቱን ይቀጥላል። ይህንንም የሚያደርገው የአንድን ሰው ተቃውሞ በማንሳት ነው። ይህን ክፍል ለመረዳት አስቸጋሪ ነው ምክንያቱም ያዕቆብ እዚህ ላይ ስለ ግን እንደሚናገር አናውቅም። በምዕራፍ 2:18 ላይ ያለውን ሃሳብ ማለትም አንዱ ሰው ሥራ ሊኖረው ሲችል ሌላው እምነት እንዳለው የሚናገረው ግን እንደሆነ እንዲሁም የዚህ ሰው ተቃውሞ ምን ላይ እንደሚያበቃና የያዕቆብ መልስ የት እንደሚጀምር አናውቅም። በያዕቆብ ሀሳብ ሦስት ዓይነት ሰዎች ያሉ ይመስላል። አንደኛው ሰው የሚያስፈልገው ነገር በኖር እምነት ነው፤ ሥራ አያስፈልገም የሚል ነው። በያዕቆብ 2:14-17 ላይ የተጠቀሰው ሰው ይኸው ነው። ሁለተኛው ሰው እንደ መጀመሪያው ሰው ሆኖ ለተለያዩ ሰዎች የሚሰጡ (እንደ 1ቀሮ. 12:8-11) የተለያዩ ዓይነት ሥጦታዎች አሉ የሚል ነው። እንደዚሁም አንድ ሰው እምነት ሲኖረው ሌላው ሥራ ሊኖረው ይችላል ይላል። ያዕቆብ በምዕራፍ 2:18 የሚናገረው ስለዚህ ሰው ነው። ሦስተኛው ዓይነት ሰው ያዕቆብ ሰው ለመዳን እምነትም ሥራም ሁለቱም ያስፈልጉታል ያለው ነው።

በያዕቆብ 2:18 ያዕቆብ የሁለተኛውን ሰው ሙግት ፊት ለፊት ያቀርባል። ይህ ሰው እምነትና ሥራ አንጻር መንፈሳዊ ሥጦታ ናቸው ብሎ ያምናል። ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምናየው ምንም እንኳን ክርስቲያኖች ሁሉ መንፈሳዊ ሥጦታዎች ቢኖሩአቸውም እነዚህ ሥጦታዎች የተለያዩ ናቸው። አንዳንዶች የግስተዳደር ሥጦታ አላቸው። ሌሎች የወንጌል ሰባኪነት ሥጦታ አላቸው፤ ሌሎች ደግሞ የግስተማር ሥጦታ አላቸው። ይህ ሰው እምነት መንፈሳዊ ሥጦታ እንደሆነ ያውቃል። አንድ ሰው እምነት ሊኖረው ይችላል፤ ያ ደግሞ በቂ ነው። ሌላው ሰው ደግሞ የመልካም ሥራዎች ሥጦታ ሊኖረው ይችላል ይላል። እነዚህ ሁለቱም ነገሮች በራሳቸው መልካም ናቸው።

ያዕቆብ ያንን ሰው እምነቱን እንዲገልጽ በማሳሰብ ይቃወመዋል። እምነት ከዚህ በፊት እንዳየነው ውስጣዊ ስውር ነገር ነው። ሰዎች እምነታችንን ማየት አይችሉም። ያለ መልካም ሥራ ከሌለ ስውር የሆነው እምነት ሊገለጥ አይችልም። እንደዚሁ ይህ ሰው ያለ ሥራ እምነቱን ሊገልጥ አይችልም።

ያዕቆብ የራሱን እምነት ለመግለጥ ተስማሚ ይህንንም የፈፀመው ባደረጋቸው መልካም ሥራዎች ነው። ውጫዊው ሥራ በገሃድ መታየት እውነተኛ እምነት እንዳለው ያረጋግጣል። ሕይወቱን የለወጠው እምነት ባይኖረው ኖሮ መልካም ሥራዎችን ግድረግ ባልቻለ ነበር። እምነት ለማጥፋት መልካም ሥራዎችን አናደርገም፤ ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ እምነት ስላለን ሕይወታችን መለወጥና መልካም ሥራዎች በገሃድ መታየት አለባቸው።

ያዕቆብ የእነዚህን ሐሰተኛ ክርስቲያኖች እምነት ህልውና መቃወሙን ይቀጥላል። ስለ እግዚአብሔር ባላቸው ትክክለኛ እውቀት ይመካሉ። ከይሁዲነት (ጁዲዪዝም) እና ከክርስትና መሠረታዊ ትምህርቶች መካከል አንዱ አንድ እግዚአብሔር አለ የሚል ነው። አህዛብ በዚያን ጊዜ የሚሰብኩት ብዙ አማልክት አሉ እያሉ ነበር። ስለዚህ እነዚህ የስም ክርስቲያኖች ስለ እግዚአብሔር ባላቸው ትክክለኛ እምነት ይመኩ ነበር።

16ኛ ጥያቄ፡- ዘዳ.6:4-5 ተመልከት። ይህ ጥቅስ ስለ እግዚአብሔር ምን ያስተምራል?

እነዚህ ሐሰተኛ ክርስቲያኖች ትክክለኛ እውቀት ነበራቸው። በእግዚአብሔር አንድነት ግመናቸው መልካም ነበር። እምነታቸው ልክ ነበር፤ ግን ደግሞ አጋንንትም እግዚአብሔር አንድ እንደሆነ ያምናሉ። ትክክለኛው እምነታቸው ግን ተግባራቸውን አልለወጠውም፤ አላዳናቸውምም። ሰዎችን ወደ ኃጢአት በመምራት እግዚአብሔርን ይቃወሙ ነበር። የትክክለኛው እምነታቸው ውጤት እነርሱን ወደ ፍርሃት መምራት ብቻ ነበር። ስለ እግዚአብሔር ሲያስቡ ይንቀጠቀጣሉ፤ ነገር ግን አይለወጡም። እንደዚሁ ሐሰተኛ ክርስቲያኖች ስለ እግዚአብሔር ትክክለኛ እውቀት ሊኖራቸው ነገር ግን ሳይድኑ ይችላሉ። እምነታቸው ትክክለኛ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ድርጊታቸው ከቶ ነው።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ የስም ክርስቲያኖች የሁኑና ትክክለኛ እምነት ያላቸውን ጥቀስ። ለ/ ትክክለኛ የሆነውን እምነታቸውን በገርገር አቅርብ። ሐ/ እምነታቸው የሞተና የማይረባ መሆኑን ከሚያረጋግጡ ድርጊቶቻቸው ጥቂቱን ጥቀስ።

በያዕቆብ 2:20 ያዕቆብ ተቃዋሚውን ጥያቄ ይጠይቃል። ይህ ሰው እውነትን ግወቅ አይፈልግም፤ ነገር ግን ያዕቆብ የመጨረሻውን ግረጋገጫ ሊሰጠው ይፈልጋል። ከበስተኋላው የሚደገፈው ምንም ሥራ ሳይኖር እምነትን ብቻ ግወጅ እምነቱን መት ብቻ ሳይሆን የማይጠቅምም ያደርገዋል። እንዲህ ዓይነቱ እምነቱ ባይ ነው። ይህንነትን አይሰጥም፤ የሰውንም ሕይወት አይለውጥም። የያዕቆብ የመጨረሻው ግረጋገጫ የተወሰደው ከእግዚአብሔር ቃል ትምህርት ነው።

18ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ እምነት እንዳለን ግወጃችን ሕይወታችንን የለወጠው እንዴት ነው? ጥቂት ምሳሌዎችን ስጥ።

አራተኛ ቀን ክፍል ሦስት፡ ያዕቆብ 2:21-26 አጥና

19ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ እምነት በሥራ እንደሚገለጥ ለግረጋገጥ የሰጠው ሁለት ምሳሌዎች ምን ምን ናቸው? ለ/ እነዚህ ሁለት ግለሰቦች እምነታቸውን የገለጡት እንዴት ነው? ሐ/ ዘፍጥረት ም.15:1-6፤ 11-12፤ 22፤ ኢያሱ 2:1-16 እና 6:1-25 አንብብና የእነዚህን ሁለት ግለሰቦች አመጣጥ ተመልከት። መ/ እነዚህን ሁለት ግለሰቦች አነፃፅር። ሠ/ የሚለዩት በምንድን ነው? ረ/ የሚመሳሰሉትስ እንዴት ነው? ሰ/ የሥራቸውስ የመጨረሻ ውጤት ምን ነበር?

20ኛ ጥያቄ፡- መጽደቅ የሚለውን ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ተመልከት። የራስህን ፍች /ትርጉም/ ጻፍ።

21ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ ስለክብርሃም ሕይወት መግለጫ ምን ግጥቃለያ ሰጠ? (ያዕቆብ 2:22) ለ/ የክብርሃም ሥራ ለእምነት ያደረገው ምንድን ነበር? ይህ ምን ግለት ነው?

22ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ በዘፍጥረት በየት ሥፍራ ላይ ነው ክብርሃም ጻድቅ የተባለው? ለ/ ይስሐቅን መሥዋዕት አድርጎ ከግቅረቡ በፊት ወይስ በኋላ? ሐ/ ክብርሃም ይስሐቅን መሥዋዕት አድርጎ ሲያቀርብ ይህ ጥቅስ እንዴት ተፈጸመ?

23ኛ ጥያቄ፡- የክብርሃም ሕይወት ለያዕቆብ ያረጋገጠለት ምን እውነት ነው?

24ኛ ጥያቄ፡- ረዓብ እምነቷን እንዴት ነው ያስመሰከረችው?

25ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ ስለ ሥጋና ስለ እምነት ያቀረበው ተመሳሳይ ነገር ምንድነው? ለ/ ይህስ ምን ግለት ነው?

በዚህ ክፍል ያዕቆብ እምነት እውነተኛ እምነት ለመሆን በሥራ መደገፍ አለበት የሚለውን ትምህርቱን ለማረጋገጥ ሁለት መግለጫዎችን ይሰጣል። አንደኛው መግለጫ ከክብርሃም ሕይወት ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ከረዓብ ሕይወት ነው። እነዚህ ሁለት ግለሰቦች በጣም የተለያዩ ናቸው። አንደኛው አይሁድ ነው፤ ሌላዋ አህዛብ። ክብርሃም አይሁድ ሲሆን ረዓብ ኢሕዛብ ናት። ክብርሃም የእግዚአብሔር ሰው ሲሆን ረዓብ ጋጢአተኛ ሴት ነች። ክብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ ሲሆን ረዓብ የእግዚአብሔር ሕዝብ ጠላት ነች። ይህም ሆኖ በእግዚአብሔር ያላቸውን እምነት በሥራ ስለገለጡት ተመሳሳይ ነበሩ።

ጳውሎስ ብዙ ጊዜ ዘፍጥረት 15ን በመውሰድ ክብርሃም የጸደቀው የእግዚአብሔርን ተስፋ ሲያምን ነው ሲል ያዕቆብ ደግሞ ዘፍጥ. 22ን በመመልከት የክብርሃም እምነት እውን እንደሆነ የተገለጸው ሲታዘዝና ይስሐቅን መሥዋዕት አድርጎ ሲያቀርብ ነው ይላል።

መጽደቅ የሚለው ቃል ሁለት መሠረታዊ ትርጉሞች አሉት። በነፃ መልቀቅ ወይም አንድን ወንጀለኛ ወንጀለኛ እንዳልሆነ ወይም ደግሞ ንጹሕ እንደ ሆነ አድርጎ መቁጠር ማለት ነው። ይህ በአዲስ ኪዳን እግዚአብሔር በእነርሱ ምትክ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በሠራው ሥራ በግመን ወደ እርሱ በእምነት የሚመጡትን የሚሰጣቸውን ሰግያዊ ማረጋገጫ ወይም ምስክር ያሳያል።

26ኛ ጥያቄ፡- የመጽደቅ ትርጉም እላይ እንደተገለጸው እንደሆነ ለማየት፡ ዘ.ዓ.25:11 ሮሜ 3:24፤ 5:1 ተመልከት።

መጽደቅ፡- አንድን ነገር ትክክል እንደሆነ ማስረዳትና ከተከላሸነት ነፃ መሆን ሊሆን ይችላል። ያዕቆብ የሚጠቀምበት ይህን ትርጉም ነው።

የክብርሃም ይስሐቅን በመሠዊያው ላይ ግቅረብ እግዚአብሔር ክብርሃም ጻድቅ እንደሆነ የተናገረለት እውነት እንደሆነ ያረጋግጣል። የክብርሃም እምነት ሕይወቱን ለወጦታል። ለእግዚአብሔር መታዘዙ በእግዚአብሔር ላይ ያለው እምነት እውን መሆኑን አረጋገጠ።

ምንም እንኳን ክብርሃም የመሥዋዕቱን ድርጊት ባይፈጽመውም እግዚአብሔር ከሞት እንደሚያስነሳው በግመን ዓላማው ነበር፤ (ዕብ.11: 17-18)። ምንም እንኳን ይስሐቅ

ለአብርሃም በተለምዶ የተገኘ ውድ ልጁ ቢሆንም አብርሃም እግዚአብሔርን በበለጠ በማፍቀሩ ታዘዘ።

ከአብርሃም ሕይወት እምነትና ሥራ የማይነጣጠሉ ነገሮች እንደሆኑ እናያለን። አንድ ላይ መሄድ አለባቸው። አብርሃም በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ የነበረው እምነት እግዚአብሔርን ፈጽሞ በመታዘዝ መገለጥ ነበረበት። መታዘዙ ያለው እምነት እውነተኛ እንደሆነ አረጋገጠ። መታዘዙ የአብርሃምን እምነት እውነተኛነት ብቻ አይደለም ያረጋገጠው፤ እምነቱንም ፍጹም አደረገው። በበለጠም ብስለትን ሰጠው። የእምነቱ ግብ የሆነው ፈጽሞ ማመንና በእግዚአብሔር ላይ መደገፉ ታወቀ። የአብርሃም ሥራ ከብዙ ለመታት በራት እግዚአብሔር የሰጠው ጽድቅ ፍጻሜ ነበር። እግዚአብሔር በዘፍጥ. 15 አብርሃምን ጻድቅ አድርጎ ሲተብለው አብርሃም ሕፃን የሚፈጽመውን የጽድቅ ተግባር ተመልክቶ ነበር። በውስጡ ያለውም እምነት እውን እንደሆነ የተገለጸው በዘፍጥረት 22 ላይ ነው።

መቁጠር የሚለው ቃል አንድ ነገር ባይኖርም አሁን እንዳለ አድርጎ መውሰድ ነው። እግዚአብሔር የአብርሃምን እምነት ያየው አብርሃምን ለበጎነቱ ለማወቅና ለማዳን በቂ መሠረት እንደሆነ አድርጎ ነበር። ይህንንም ያደረገው ምንም እንኳን ጽድቁ ባይገለጥም በእምነቱ ምክንያት አብርሃም ጻድቅ እንደሆነ መሰከረለት። በኋለኛው ሕይወቱ በተለይም ይሰሐቅን ሲሠዋ አብርሃም እምነቱን ጽድቁን ገለጠ።

አብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ ተብሏል። ይህ አባባል በዘፍጥረት አይገኝም፤ ነገር ግን በ2ኛ ዜና 20:1 እና በኢሳ. 41:8 ይገኛል። አብርሃም ይሰሐቅን በመሥዋዕቱና ለእግዚአብሔር ያለውን ፍቅርና እምነቱን ማረጋገጡ አብርሃም እግዚአብሔርን ከማመንም በላይ የበለጠ እንደሚወደው ያሳያል። ይህ ምን ዓይነት የክብር ስም ነው! እኛስ እውነተኛ የእግዚአብሔር ወዳጆች ነን? ይህንንስ እንዴት ነው የምናሳየው?

ያዕቆብ ከአብርሃም ሕይወት የወሰደው መከራከሪያ ነጥብ ግጥም ቃለያው እምነትና ሥራ አብረው መሄድ አለባቸው የሚል ነው። ምንም እንኳን እምነት የደህንነታችን መሠረት እና የመጀመሪያ ቢሆንም ሕይወታችን ካልተለወጠና ለእግዚአብሔር ካልታዘዘን እውነተኛ እምነት የለንም። ሥራ የእምነታችንን ህልውና ያረጋግጣል።

በያዕቆብ 2:25 ያዕቆብ እምነት ሥራን ግስክተል እንዳለበት የሚያሳየውን ሁለተኛውን መግለጫ ይሰጣል። ወደ ረዓብ ጋለሞታዋ ይመለከታል። የረዓብ ሕይወት የእግዚአብሔር ፀጋ ምሳሌ ነው። ጋጢአተኛ ሴት ነበረች፤ ሆኖም በክርስቶስ ዘር ግንድ ውስጥ ነበረች (ማቴ. 1:15)። ምንም እንኳን በእግዚአብሔር ያመነችው መቼ እንደሆነ ባናውቅም የእስራኤል አምላክ ኢያሩኮን እንደሚያሸንፋት ጠንቅቃ ታውቅ ነበር። ያዕቆብ ይህች ሴት እምነት እንዳላት ያሳያል። ይህ ባይሆን ኖር ያንን ሁሉ ድርጊት ባልፈፀመች ነበር። በእግዚአብሔር የነበራት እምነት የኢያሱ ሰላዮች ሲመጡ እንድትቀበላቸው አደረጋት። ሰላዮችንም ለማዳን የከተማይቱን ሹሞች እንድትዋሽ አደረጋት። እንዲሁም ሰላዮቿን በሰው ለከተማው ውጭ እንድትሰዳቸው አደረጋት። በእግዚአብሔርም ባላት እምነት ምክንያት ከሌላው የኢያሩኮ ሕዝብ ጋር አብሮ ከመጥፋት ዳኝች። ይህም ድርጊቷ የእምነቷን ህልውና ከማረጋገጡም በላይ እምነቷና ሥራዋ ለመዳን አበቃት። የሚሠራ ሕያው እምነት ነበራት፤ (ዕብ. 11:31)።

ያዕቆብ እምነትና ሥራ የማይነጣጠሉ ነገሮች መሆናቸውን የመጨረሻ መግለጫ በመስጠት ይደመድማል። በተፈጥሮ ሥጋ ለመኖር ነፍስ ያስፈልገዋል። ሰው ሲሞት ነፍሱ ሲወጣ ባይሆንም ገላው ይቀራል። ሕይወትን ለማግኘት ነፍስና ሥጋ አንድ ላይ መኖር አለባቸው። እንደዚሁ እምነትና ሥራ አንድ ላይ መሆን አለባቸው። ሥራ ብቻ ኖሮ እምነት ከሌለ ሕይወት የለም። እንደዚሁ እምነት ብቻውን ያለሥራ ከቆመ ሕይወት የለም። እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት የሚገኘው እምነትና ሥራ አንድ ላይ ሲንቀሳቀሱ ነው። የማይሠራ እምነት ምንም እንኳን ትክክለኛ እውነቶችን ቢያምንም ከሙት ገላ የተሻለ ጥቅም የለውም።

በአስተሳሰባችን ሚዛናዊ መሆን አለብን። ያዕቆብ የሚናገረው ስለወንጌላዊው ተግባር እንደሆነ መገንዘብ አለብን። እውነተኛ ክርስቲያኖች ሆነን በሕይወታችን ያለፍራ የምንሆንበት ጊዜ አለ። ቢሆንም ደህንነታችን አይወስድብንም። ነገር ግን ኃጢአት ፍራ ቢስ አድርገን እንደሆነ ሕይወታችንን መመርመር አለብን። ከዳንንበት ጊዜ ወዲህ በሕይወታችን አንዳች ለውጥ ከሌለ የእምነታችን ህልውና መጠራጠር አለብን።

ሁላችንም ብንሆን ክርስቲያን ባይሆኑም ጥሩ ሕይወት ያላቸውን ሰዎች እናውቃለን። ነገር ግን መልካምን ሕይወት መኖራቸው አያድናቸውም። ሰው የክርስቶስ ኃይል በውስጡ ሳይኖር መልካም ተግባሮችን ሊያከናውን ይችላል። ትልቁ ልዩነት ያለው ግን መልካም ሥራን ግድረግ በምንፈልግበት ዓላማ ላይ ነው። ክርስቲያኖች መልካምን ሥራ ግድረግ ያለባቸው በውስጣቸው ካለ የክርስቶስ ፍቅር የተነሣ ነው። ክርስቲያን ያላሆኑት መልካም ሰዎች መልካም መስሎ የሚታያቸውን ድርጊት የሚፈጽሙት ራሳቸውን ከመውደድ የተነሣ ነው። በሌሎች ሰዎች ፊት መልካም ሆነው ለመታየት ወይም የእግዚአብሔርን ቸርነት ለማግኘት ሲሉ ነው። ራስን ካለመውደድ የሚመነጭ መልካም ሥራ አያደርጉም።

27ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ሰዎች መልካም ሥራ የሚሠሩበትን ትክክለኛ ካልሆኑ ምክንያቶች አንዳንድ ጥቀስ። ለ/ ይህ መልካም ሥራቸው በእግዚአብሔር ዓይን መልካም ነው? ሐ/ መልካም ሥራ የሚሠሩበት ትክክለኛ ምክንያት ምን መሆን አለበት?

አምስተኛ ቀን፡- የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልስና ለሳምንቱ ስብሰባ የውይይት ጥያቄዎችን ተመልከት።

የሳምንቱ ስብሰባ

ሀ. የሳምንቱ አምልኮ ጊዜ

ለ. ፀሎት

ሐ. ክለሳ

መ. ውይይት

1. ሀ/ አንዳንድ ክርስቲያኖች ወይም አብያተ ክርስቲያናት ደህንነትን ለማግኘት መሥራቱ እንዳለባቸው ባላቸው አስተሳሰብ ላይ ሚዛናዊ የማይሆኑባቸውን መንገዶች ጥቀስ። ለ ሌሎች ክርስቲያኖች ለመዳን ማመን ብቻ እንጂ መሥራት እንደማያስፈልገው የሚያስተምሩባቸውን መንገዶች አቅርብ። ሐ/ ክርስቲያን ሚዛናዊ የሆነ ሕይወት መኖሩን ማረጋገጥ የሚችለው እንዴት ነው?

2. ሀ/ እንተም ሆነከ ሌሎች ክርስቲያኖች ወይም ደግሞ ቤተ ክርስቲያንህ በክርስቶስ ኢየሱስ ያላችሁን እምነት የምትገልጡበትን መንገድ ጥቀሱ። ለ/ እምነታችሁ ከግላዊ ንጽሕናችሁ ጋር የሚያያዘው እንዴት ነው? ሐ/ እምነታችሁ ከሌሎች ክርስቲያኖችና ክርስቲያን ካልሆኑት ጋር ያላችሁን ግንኙነት የሚነካው እንዴት ነው? መ/ እምነታችሁ ከችግረኞችና እርዳታ ከሚያስፈልጋቸው ጋር እንዴት ይዛመዳል?

ሠ. ጸሎት